

A group of young people, likely missionaries, are walking outdoors. They are dressed in formal attire: men in dark suits and ties, and women in dark blazers and light blue shirts. They are holding books, possibly Bibles. In the background, several flags are flying, including the flag of the Philippines. The scene is set against a backdrop of green trees and a clear blue sky.

MISSIONÆR FORBEREDELSE

ELEVENS HÆFTE

Religion 130

»Drag derfor ud i hele verden«

Lære og Pagter 84:62

MISSIONÆRFORBEREDELSE

ELEVENS HÆFTE

Religion 130

Udgivet af
Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige
Salt Lake City, Utah

Send kommentarer og rettelser, heriblandt typografiske fejl, til
CES Curriculum, 50 E. North Temple Street, Room 820, Salt Lake City, UT 84150-2720 USA.
E-mail: ces-manuals@ldschurch.org

© 2005 Intellectual Reserve, Inc.
Alle rettigheder forbeholdes
Printed in Germany
Engelsk original godkendt: 8/03

INDHOLD

Indledning til Elevens hæfte	iv
Kapitel 1: Kaldet til at tjene	1
Kapitel 2: Personlig værdighed	13
Kapitel 3: Helligåndens ledsagelse	21
Kapitel 4: Undervis ved Ånden	31
Kapitel 5: Vi lærer at undervise »ved studium og også ved tro«, del 1	39
Kapitel 6: Vi lærer at undervise »ved studium og også ved tro«, del 2	48
Kapitel 7: Vor himmelske Faders plan	54
Kapitel 8: Profeter og frafaldet	63
Kapitel 9: Genoprettelsen og fremkomsten af nye skrifter	72
Kapitel 10: Tro og omvendelse	81
Kapitel 11: Fysisk og følelsesmæssig forberedelse	89
Kapitel 12: Udnyt tiden fornuftigt til at bringe mennesker til Kristus	97
Kapitel 13: Forbered undersøgere til dåb og bekræftelse	105
Kapitel 14: Kristuslignende egenskaber	114

INDLEDNING TIL ELEVENES HÆFTE

Præsident Gordon B. Hinckley har sagt, at »Kirkens mission er at frelse sjæle. Det er at undervise dem, der er villige til at lytte, i evangeliet, uanset hvor de bor ... Der er intet større værk. Der er intet vigtigere værk. Der er intet mere tvingende nødvendigt værk end dette, som Himlens Gud har givet os ansvaret for at udføre« (»Missionering«, *Første verdensomspændende oplæringsmøde for ledere*, jan. 2003, s. 21).

Du forbereder dig til at påtage dig et gudgivet ansvar. Det arbejde, du skal udføre som missionær, vil være en opfyldelse af den opgave, Frelseren har betroet os: »gør alle folkeslagene til mine disciple« (Matt 28:19). Dit formål som missionær er at »indbyde andre til at komme til Kristus ved at hjælpe dem til at modtage det gengivne evangelium ved tro på Jesus Kristus og hans forsoning, omvendelse, dåb, modtagelse af Helligåndsgaven og at holde ud til enden« (*Forkynd mit evangelium*, 2005, s. 1).

Hvert kapitel i dette elevhæfte er tilrettelagt, så det hjælper dig, som fremtidig missionær, til at udvikle kristuslignende egenskaber og til at undervise i det gengivne evangeliums lærdomme og principper med magt og myndighed fra Gud (se Alma 17:3). Nogle kapitler vil også hjælpe dig til at blive fortrolig med, hvordan man bør opføre sig som person og som missionær, og hvordan en mission er opbygget. Kapitlerne er tilrettelagt efter de følgende hovedoverskrifter:

- **Indledning.** Dette afsnit præsenterer kort emnet for hvert kapitel.
- **Forståelse af lærdomme og principper.** Denne liste i punktform over lærdomme og principper fortæller, hvad eleverne bør opnå forståelse for, acceptere og anvende i deres liv.
- **Underbyggende skriftsteder og udtalelser.** Dette afsnit indeholder specifik lære om hver enkelt lærdom og princip nævnt under »Forståelse af lærdomme og principper.« Når du studerer disse, får du måske lyst til at understrege i dine personlige skrifter og tage noter som hjælp til at huske det, du lærer. Det anbefales, at du begynder at føre en studiebog, hvori du nedskriver den indsigt, du gennem dit studium har fået i evangeliet. Mange missioner giver missionærerne besked på at føre en sådan studiebog, så dette vil hjælpe dig i gang med dette nyttige

missionærredskab. Din studiebog er selvstændig i forhold til afsnittet »Noter og indtryk«, selvom du måske vil skrive nogle af dine noter fra dette afsnit ind i din studiebog.

- **Ting til overvejelse.** Brug et øjeblik på at overveje dine svar på spørgsmålene i dette afsnit. Du får måske lyst til at nedskrive den indsigt, du opnår, i din studiebog.
- **Forslag til opgaver.** Disse opgaver giver dig mulighed for at anvende det, du har lært, og således styrke din forberedelse gennem praktisk erfaring.
- **Anbefalet ekstralæsning.** Denne læsning, hovedsagelig fra *Tro mod sandheden: Et evangelisk opslagsværk* (2005) vil øge din indsigt og fremhæve de principper, der omhandles eller omtales i hvert kapitel.
- **Noter og indtryk.** Anvend dette afsnit, som findes i slutningen af hvert kapitel i elevhæftet, til at nedskrive oplysninger og indtryk, du modtog i løbet af lektionen. At nedskrive dine tanker og følelser vil øge din indlæring og hukommelse angående vigtige principper og oplevelser. Senere vil du måske skrive nogle af disse noter og indtryk i din studiebog.

Hvis du deltager i en missionærforberedelsesklasse, skal du medbringe dette hæfte og dine skrifter til klassen hver gang. Det anbefales, at du har *Tro mod sandheden: Et evangelisk opslagsværk* (katalognr. 36863 110) til den anbefalede ekstralæsning. Dette hæfte, som er udgivet af Kirken og anbefalet af Det Første Præsidentskab, indeholder evangeliske emner i alfabetisk orden.

Desuden findes en vejledning til missionering: *Forkynd mit evangelium* (2005; katalognr. 36617 110), som anvendes af missionærer overalt i verden. *Missionærforberedelse – Elevens hæfte* er i overensstemmelse med principperne og tankegangen i *Forkynd mit evangelium*. Den er udførligt skrevet, for at berede dig med en forståelse af de lærdomme og principper, som missionærprogrammet og *Forkynd mit evangelium* bygger på. Anvendelse af dette elevhæfte og deltagelse i en missionærforberedelsesklasse vil hjælpe dig med at forberede dig til en fuldtidsmission, hvor *Forkynd mit evangelium* er den vigtigste undervisningsressource.

Emner, der behandles både i dette elevhæfte og *Forkynd mit evangelium*, omfatter forståelse af missionærkaldelsen; at lære at studere og undervise i evangeliet; at undervise om frafaldet, genoprettelsen og vigtigheden af nutidige skrifter; at forstå, genkende og undervise ved Helligånden; at udvikle kristuslignende egenskaber; og at udnytte tiden klogt. Emner i *Forkynd mit evangelium*, der ikke behandles i dette elevhæfte omfatter at lære et nyt sprog, at hjælpe andre til at indgå og holde pagter, at forberede andre til dåb og at arbejde med medlemmer. Madlavnings- og husholdningsfærdigheder, en mere detaljeret beskrivelse af en missions opbygning og budgetlægning omtales heller ikke i dette elevhæfte.

Din forberedelse vil hjælpe dig med at leve op til udfordringen til at blive en åndeligt stærk missionær, hvilket ældste M. Russell Ballard fra De Tolv Apostles Kvorum udtrykte således: »Vi har lige nu brug for den største generation af missionærer i Kirkens historie. Vi har behov for værdige, kvalificerede, åndelige energiske missionærer, der ligesom Helamans unge krigere er »overordentlig tapre, hvad angår mod og også styrke og ihærdighed« og som er »pålidelige i alt, hvad de end [bliver] betroet« (Alma 53:20)« (*Liahona*, nov. 2002, s. 47).



KALDET TIL AT TJENE

INDLEDNING



Et af de mest spændende øjeblikke i en ung voksens liv er, når han eller hun åbner et brev fra Det Første Præsidentskab og læser ordene: »Du er hermed kaldet til at tjene ...« Missionærer i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige kaldes ved inspiration til at repræsentere Herren. Det er en ære at

blive en del af den store sidste dages hellige missionærstyrke. Det er spændende at tage del i opfyldelsen af profetier om de sidste dage, så som at det gengivne evangelium skal rulle frem »til jordens ender« (L&P 65:2) som forberedelse til Kristi andet komme.

Fuldtidsmissionærer er bemyndigede til at handle i Guds navn og indbyde mennesker til at komme til Kristus ved at acceptere hans gengivne evangeliums principper og ordinancer og trofast holde ud til enden. Derudover har alle Kirkens medlemmer et privilegium og en pligt til at bidrage til missioneringen hele deres liv (se L&P 88:81).

»Du er hermed kaldet til at tjene ...«

FORSTÅELSE AF LÆRDOMME OG PRINCIPPER

- Medlemmer af Kirken har pligt til – og er privilegerede at kunne – fortælle andre om det gengivne evangelium.

- Herren har sagt: »Marken er allerede hvid til høst« (L&P 4:4).
- Missionærer bidrager til Israels indsamling.
- I missioneringen skal man koncentrere sig om at indbyde mennesker til Kristus.
- En fuldtidsmissionskaldelse kommer fra Herren gennem hans bemyndigede tjenere.

UNDERBYGGENDE SKRIFTSTEDER OG UDTALELSER

Medlemmer af Kirken har pligt til – og er privilegerede at kunne – fortælle andre om det gengivne evangelium.

■ Kort tid før sin himmelfart, gav Herren sine apostle denne guddommelige befaling: »gør alle folkeslagene til mine disciple« (Matt 28:19). Siden genoprettelsens tidlige dage er denne hellige formaning blevet fornyet gennem hans profeter og apostle i de sidste dage. I Lære og Pagter siger Herren: »Og jeg giver dig den befaling, at da skal I undervise alle mennesker i dem; for alle folkeslag, stammer, tungemål og folk skal undervises i dem« (L&P 42:58). Senere sagde han: »For sandelig, lyden skal udgå fra dette sted til hele verden og til jordens fjerneste egne – evangeliet skal blive prædikeret for hver skabning med tegn, der følger dem, som tror« (L&P 58:64). Det gengivne evangelium, som vi skal fortælle andre om »er vor himmelske Faders plan for lykke. Den centrale lærdom i evangeliet er Jesu Kristi forsoning« (*Tro mod sandheden: Et evangelisk opslagsværk*, 2005, s. 26).

Fra Kirkens begyndelse har mange medlemmer ofret meget for at bringe det gengivne evangeliums budskab ud til verden. Som Abrahams efterkommere har medlemmer af Kirken både mulighed og ansvar for at fortælle andre om det gengivne evangelium og derved opfylde Abrahams pagt (se Abraham 2:9-11). Det er et privilegium at deltage i dette hellige betroede hverv.

Skriftsteder til studium og overvejelse

- Markus 16:15.
- Romerne 1:16-17.
- 3 Nefi 27:13-22.
- Lære og Pagter 88:81.

Skriv dine indtryk fra disse skriftsteder i din studiebog.

■ Præsident Gordon B. Hinckley sagde: »Lad os række ud til verden i vores missionærindsats, undervise alle, som vil lytte til budskabet om evangeliets gengivelse, tale uden frygt, men også uden selvretfærdighed om den første åbenbaring, vidne om Mormons Bog og om gengivelsen af præstedømmet. Lad os, mine brødre og søstre, gå på vore knæ og bede om muligheder for at bringe andre til evangeliets glæde« (»Tid til at begynde noget nyt«, *Liahona*, juli 2000, s. 106).

■ Hvad er det evangelium, som vi skal fortælle andre om? I *Tro mod sandheden: Et evangelisk opslagsværk*, defineres evangeliet som »vor himmelske Faders plan for lykke. Den centrale lærdom i evangeliet er Jesu Kristi forsoning« (2005, s. 26). I Bible Dictionary står der, at »ordet *evangelium* betyder godt nyt. Den gode nyhed er, at Jesus Kristus har sonet fuldkomment for menneskeheden og derved forløser hele menneskeheden fra graven og belønner hver især i henhold til hans/hendes gerninger. Forsoningen indledtes ved hans udnævnelse i forudtilværelsen, men blev udført af Jesus under hans ophold på jorden« (»Gospels«, s. 682).

I *Forkynd mit evangelium*, vejledning til missionering, står der: »Jesu Kristi evangelium definerer både dit budskab og dit formål, det vil sige, det angiver både »hvad« og »hvorfor«, vi udfører missionering. Frelseren definerede sit evangelium som indeholdende nogle meget vigtige, grundlæggende lærdomme. Han

kom til verden for at gøre sin Faders vilje, og hans Fader sendte ham til verden for at blive løftet op på korset. På grund af hans forsoning og opstandelse vil alle mennesker blive løftet op for at stå foran Kristus for at blive dømt efter deres gerninger, uanset om de er gode eller onde. De, som udøver tro på Kristus, omvender sig fra deres synder og bliver døbt i Kristi navn, kan blive helliggjort ved Helligånden. Hvis de holder ud til enden, vil de stå skyldfrie foran Kristus på den sidste dag og vil gå ind til Herrens hvile. Kristus vil gøre dem skyldfrie for Faderen. Han vil være deres mellemmand og talsmand« (2005, s. 5).

■ Som efterkommere af Abraham og Israels hus, er Kirkens medlemmer ansvarlige for at fortælle andre om evangeliet. Ældste Russell M. Nelson fra De Tolv Apostles Kvorum forklarede det således:

»Er I af Israels hus? Selvfølgelig. I er »Zions ungdom, Israels hære« (*Salmer og sange*, 1985, nr. 172) ...

... De fleste af os er af Josefs slægtslinie gennem Efraim og Manasse. Det var denne slægtslinie, der blev valgt til at gå forrest i Israels indsamling, den slægt, der skulle føre an over hele verden i at velsigne alle jordens nationer.

Missionering er blot begyndelsen på den velsignelse« (»Thanks for the Covenant«, i *Brigham Young University 1988-1989 Devotional and Fireside Speeches*, 1989, s. 58-59).

■ Ældste Nelson fremhævede yderligere missionering som en del af Herrens pagt med Abraham: »Vi har modtaget det hellige præstedømme og det evigtvarende evangelium, som de gjorde fordums. Abraham, Isak og Jakob er vore forfædre. Vi er af Israel. Vi har ret til at modtage evangeliet, præstedømmets velsignelser og evigt liv. *Jordens nationer vil blive velsignet ved vore anstrengelser og ved vore efterkommeres indsats*. De bogstavelige efterkommere efter Abraham samt de, der er indsamlet til hans familie ved adoption, modtager disse forjættede velsignelser – forudsat

at de accepterer Herren og er lydige mod hans befalinger« (»Pagtens børn«, *Stjernen*, juli 1995, s. 33; kursiv tilføjet).

■ Ældste M. Russell Ballard fra De Tolv Apostles Kvorum forklarede, at den befaling Herren har givet at »gøre alle folkeslagene til [sine] disciple« stadig er gældende i dag: »Nær afslutningen på sin jordiske tjenestegering instruerede den opstandne Jesus

»Den centrale lærdom i evangeliet er Jesu Kristi forsoning.«

sine disciple med disse ord: »Gå derfor hen og gør alle folkeslagene til mine disciple, idet I døber dem i Faderens og Sønnens og Helligåndens navn, og idet I lærer dem at holde alt det, som jeg har befalet jer« (Matt 28:19-20). Den instruktion er gældende i dag og er generalautoriteternes [og] missionærernes ... bemyndigelse til at rejse til jordens fire hjørner for at undervise i evangeliet« (»Fællesskabets hånd«, *Stjernen*, januar 1889, s. 24).



Menneskesølere © Clark Kelley Price. Må ikke kopieres

■ Ældste Henry B. Eyring fra De Tolv Apostles Kvorum talte om det ansvar, som hvert medlem af Kirken har fået, nemlig at fortælle andre om det gengivne evangelium:

»Vores evne til at påvirke andre med vores advarselsrøst har betydning for alle disciple, der har indgået pagt med Jesus Kristus. Her er den formaning, som hvert medlem af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige har fået: »Se, jeg sendte jer ud for at vidne og advare folket, og det tilkommer enhver, der er blevet advaret, at advare sin næste« (L&P 88:81).

Denne befaling og advarsel om fare blev givet til dem, der var kaldet som missionærer i genoprettelsens begyndelse. Men ansvaret for at advare vores næste hviler på alle os, der har indgået dåbspagten. Vi skal tale om evangeliet med vore venner og slægtninge, der ikke er medlemmer. Vores formål er at indbyde dem til at blive undervist af fuldtidsmissionærer, der er kaldet og indsat til at undervise« (»En advarselsrøst«, *Liahona*, jan. 1999, s. 37).

■ Ældste Richard G. Scott fra De Tolv Apostles Kvorum udtrykte værdien af hans fuldtidsmission således: »Jeg opmuntrer dig af hele min sjæl til at bede med hensyn til en fuldtidsmission, så du må opnå den glæde, det vil bringe dig, når du velsigner

andre til at finde sandheden og modtage de frelsende ordinancer. Alt, hvad jeg i dag værdsætter i mit liv, begyndte at modnes gennem min hellige oplevelse som fuldtidsmissionær« (»Hvorfor er ethvert medlem en missionær?«, *Stjernen*, jan. 1998, s. 37).

Herren har sagt: »Marken er allerede hvid til høst« (L&P 4:4).

■ Billedet i udtrykket »marken er allerede hvid til høst« er en moden kornmarks hvide udseende, når solen skinner stærkt på den. Herren har ofte brugt dette udtryk, når han har erklæret, at jorden er klar til indsamlingen af sjæle (se L&P 4:4; 6:3; 11:3; 12:3; 14:3; 33:3, 7). Mange af vor himmelske Faders børn er forberedte på at høre og acceptere det gengivne evangelium. De er klar til at blive bragt til Herrens Kirke som en del af høsten i de sidste dage.



Den gyldne høst © 1983 Marilee Campbell. Må ikke kopieres

I februar 1829, da Herren sagde, at »marken er allerede hvid til høst« (L&P 4:4), begyndte han at åbne dørene for missionering overalt i verden. Selvom Kirkens medlemstal lige nu udgør en lille procentdel af verdens befolkning, vil Kirken til sidst blive etableret i alle lande. Nogle gange kommer mennesker ind i Kirken »én fra en by, to fra en slægt« (Jeremias 3:14). Andre gange bliver et stort antal mennesker bragt ind i Kirken. For eksempel døbte Wilford Woodruff over 2.000 omvendte på mindre end et år i Storbritannien. I de 14 år profeten Joseph Smith ledte Kirken – fra den 6. april 1830 til den 27. juni 1844 – voksede medlemstallet fra 6 til 26.000 medlemmer. Fra en beskedne begyndelse har Kirken udviklet sig til en verdensomspændende organisation, og det udsagn Herren gav i 1829 bliver stadig virkeliggjort.

Skriftsteder til studium og overvejelse

- Lære og Pagter 11:3.
- Lære og Pagter 33:3.
- Lære og Pagter 123:12.

Skriv dine indtryk fra disse skriftsteder i din studiebog.

■ Ældste L. Tom Perry fra De Tolv Apostles Kvorum gav følgende løfte til kommende missionærer: »Jer, som vil acceptere kaldet til at gå frem og tjene, kan jeg love, at jeres gode navn aldrig vil blive glemt i denne verden eller i de kommende evigheder. Så atter udsteder vi denne indtrængende opfordring og beder til, at høstens Herre vil udsende sine arbejdere i stadig større antal, for marken er hvid og rede til en overordentlig stor høst (se L&P 4:4)« (»Men arbejderne er få«, *Stjernen*, juli 1992, s. 25).

■ Præsident Gordon B. Hinckley har sagt: »Fra de oprindelige seks medlemmer er der udsprunget en enorm familie af tilbedere ... Ingen anden kirke, som er fremkommet i USA, er vokset så hurtigt eller blevet så udbredt. I denne meget udbredte kirke er der medlemmer fra mange nationer, som taler mange sprog. Det er et fænomen uden fortilfælde. Efterhånden som Kirkens historie har udviklet sig, er der fremkommet et smukt mønster. Det kommer til udtryk i lykkelige og vidunderlige menneskers liv. Det peger på, at der stadig vil ske meget forunderligt« (»Kirken går fremad«, *Liahona*, juli 2002, s. 4).

Missionærer bidrager til Israels indsamling.

■ Arbejdet med at bringe mennesker til evangeliets fællesskab gennem tro på Jesus Kristus, omvendelse, dåb og Helligåndsgaven er en del af Israels indsamling. Præsident Joseph Fielding Smith sagde: »Ethvert menneske, som antager evangeliet, bliver af Israels hus. Med andre ord, de bliver medlemmer af den udvalgte slægtslinie, eller Abrahams børn gennem Isak og Jakob, til hvem forjættelserne blev givet« (*Lærdomme om Frelse*, sammenlign Bruce R. McConkie, 3 bind 1954-1956, 3:246).

Skriftsteder til studium og overvejelse

- Jeremias 16:14-17.
- 1 Nefi 22:4, 11-12.
- Lære og Pagter 29:7.
- Lære og Pagter 110:11.

Skriv dine indtryk fra disse skriftsteder i din studiebog.

■ Præsident Spencer W. Kimball har sagt følgende om Israels indsamling: »Israels indsamling består i at slutte sig til den sande kirke og således komme til kundskab om den sande Gud. Derfor har enhver, der har accepteret det gengivne evangelium, og som nu søger at tilbede Herren på sit eget sprog og med de hellige i det land, hvor han bor, efterkommet loven om Israels indsamling og er arving til alle de velsignelser, som de hellige er blevet lovet i disse sidste dage« (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, red. Edward L. Kimball, 1982, s. 439).

■ Ældste Russell M. Nelson har sagt, at »missionering kun er begyndelsen« på Israels indsamling: »Opfyldelsen, fuldbyrdelsen af disse velsignelser kommer, når de, som har trådt ned i dåbens vande fuldkommengør deres liv, således at de kan indtræde i det hellige tempel. At modtage en begavelse dér besegler medlemmer af Kirken til Abrahams pagt« (*Perfection Pending, and Other Favorite Discourses*, 1998, s. 207).

»Jer, som vil acceptere kaldet til at gå frem og tjene, kan jeg love, at jeres gode navn aldrig vil blive glemt i denne verden eller i de kommende evigheder.«

I missioneringen skal man koncentrere sig om at indbyde mennesker til Kristus.

■ Da Herrens kirke blev genoprettet på jorden, kunne man endnu engang modtage dåb, Helligåndsgaven og andre af evangeliets principper og ordinancer, som de blev åbenbaret af Herren. At acceptere Herrens lærdomme og ordinancer leder os ad den sti, der fører til evigt liv med ham og vor himmelske Fader. Profeten Moroni sagde: »Ja, kom til Kristus, og bliv fuldkommengjort i ham, og fornægt jer selv al gudløshed; og hvis I fornægter jer selv al gudløshed og elsker Gud af al jeres kraft, sind og styrke, da er hans nåde tilstrækkelig for jer, så I ved hans nåde kan blive fuldkomne i Kristus; og hvis I ved Guds nåde er fuldkomne i Kristus, kan I ingenlunde fornægte Guds kraft« (Moroni 10:32).

Missionærer og medlemmer af Kirken kan opleve glæde og fred, når de fortæller om det gengivne evangelium, som fører mennesker til Kristus.

Skriftsteder til studium og overvejelse

- 1 Nefi 6:4.
- 2 Nefi 25:26.
- Jakobs Bog 1:7.
- Lære og Pagter 133:37-39.

Skriv dine indtryk fra disse skriftsteder i din studiebog.



■ Ældste Dallin H. Oaks fra De Tolv Apostles Kvorum bar vidnesbyrd om Kristus og hans centrale rolle i Kirken: »Vi elsker Jesus Kristus. Han er Messias, vor Frelser og Forløser. Han er det eneste navn, hvorved vi kan blive frelst (se Mosi 3:17, 5:8; L&P 18:23). Vi forsøger at tjene ham. Vi tilhører hans kirke, Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Vore missionærer og medlemmer vidner om Jesus Kristus i mange af verdens lande« (»Modtag sandheden«, *Stjernen*, jan. 1988, s. 61).

■ Ældste Jeffrey R. Holland fra De Tolv Apostles Kvorum omtalte sit liv som et vidne om sandheden således: »Naturligvis er det mest spændende for mig og den mest glædelige af alle erkendelser, at jeg nu får mulighed for at sige – med Nefis ord – jeg »taler om Kristus ... fryder [mig] i Kristus ... prædiker om Kristus [og] profeterer om Kristus« (2 Ne 25:26), overalt hvor jeg er, og med alle, jeg måtte være sammen med indtil mit sidste åndedrag ...

Men min største bekymring kommer også af dette hverv. Med en rammende underdrivelse minder en linie i skriften os om, at »de, som forkynder evangeliet, skal leve ... evangeliet« (1 Kor 9:14). Foruden mine ord og belæringer og offentlige vidnesbyrd, må mit liv også være en del af mit vidnesbyrd

om Jesus. Selve mit væsen bør afspejle guddommeligheden i dette værk. Jeg kan ikke bære det, hvis noget, jeg nogensinde måtte sige eller gøre, på nogen måde skulle mindske jeres tro på Kristus« (»Genoprettelsens mirakler«, *Stjernen*, jan 1995, s. 29).

En kaldelse til en fuldtidsmission kommer fra Herren gennem hans bemyndigede tjenere.

■ At være fuldtidsmissionær er en storslået mulighed. Gennem sine bemyndigede tjenere kalder Herren missionærer til at indbyde mennesker til at komme til Kristus. Dette er Herrens værk. Missionærer har myndigheden til at undervise i det gengivne evangelium og gennem præstedømmet at forrette grundlæggende frelsende ordinancer.

Skriftsteder til studium og overvejelse

- Alma 42:31.
- Lære og Pagter 11:15.
- Lære og Pagter 64:29.

Skriv dine indtryk fra disse skriftsteder i din studiebog.

■ Præsident Gordon B. Hinckley udfordrede Kirkens unge mænd til at tage deres muligheder for at missionere alvorligt: »Jeg giver en udfordring til hver eneste ung mand i denne store forsamling i aften.

Forbered jer allerede nu til at være værdige til at tjene Herren som fuldtidsmissionærer. Han sagde: »Men hvis I er beredte, skal I ikke frygte« (L&P 38:30). Forbered jer til at vie to år af jeres liv til denne hellige tjeneste. Det vil reelt udgøre en tiendedel af de første

tyve år af jeres liv« (»Om missioner, templer og forvaltninger«, *Stjernen*, jan 1996, s. 55).

■ Ældste Monte J. Brough fra De Halvfjerds understregede, at en missionskaldelse kommer fra Herren:



»Fire gange har søster Brough og jeg og vores familie begejstret åbnet en kuvert med missionskaldelsen til et af vore børn. Hver gang har vi med begejstring

»Forbered jer allerede nu til at være værdige til at tjene Herren som fuldtidsmissionær.«

overvejet de forskellige muligheder for, hvor de kunne tjene. Selv om de gav udtryk for, hvad de foretrak, så kom der uden undtagelse en vidunderlig følelse af godt og rigtigt, over enhver i familien i det øjeblik, hvor deres øjne så ordene: »Du er herved kaldet til at tjene i ... missionen.« Vi vidste alle, at en profet havde ledt en guddommelig udvælgelsesproces, som fire af vore børn med glæde har accepteret. Titusinder af hjemvendte missionærer kan også bære vidnesbyrd om denne proces og den guddommelige inspiration i deres egen missionærkaldelse ...

... Denne personlige og profetiske åbenbaring er grundlaget, som vores virke i Kirken hviler solidt på« (»Et helligt kald«, *Stjernen*, juli 1997, s. 27).

■ Ældste Richard G. Scott fortalte om unge mænds ansvar for at tage på mission: »Hvis du er en fysisk rask og følelsesmæssigt stabil ung mand, så bed til, at du vil erkende den mulighed og det ansvar, du har over for Herren til at berede dig på at blive fuldtidsmissionær. Det indebærer forståelse af skrifterne, at være lydige, og at bevare dig selv ren, ubesmittet og værdig til at modtage begavelsen i templet. Når du når den rette alder, acceptér da en kaldelse fra Kirkens præsident til at tjene i to år som repræsentant for Herren« (»Hvorfor er ethvert medlem en missionær?«, *Stjernen*, jan 1998, s. 37).

TING TIL OVERVEJELSE

- Hvad betyder erklæringen »marken er allerede hvid til høst« for dig?
- På hvilke måder er det et offer at tage på mission? På hvilke måder er det ikke et offer?
- Hvordan vil det påvirke den måde, hvorpå du udnytter din tid hver dag i løbet af din mission, at du ved, at din missionærkaldelse kom fra Frelseren?

FORSLAG TIL OPGAVER

- Begynd på en studiebog. Dette er en studiebog, hvori du nedskriver den indsigt i evangeliet, du har fået gennem dit studium. Mange missioner giver missionærerne besked på at føre en sådan studiebog, så dette vil sætte dig i gang med at benytte et nyttigt missionærredskab.
- Lær Lære og Pagter 4 udenad og forbered dig på at fremsige det i indledningen af en kommende lektion (eller hele klassen kan fremsige det sammen).

- Lær trosartiklerne udenad (igen).
- Tal med en nylig hjemvendt missionær om værdien af at tjene en mission og om, hvorvidt hans eller hendes mission var et offer.
- Læs Lære og Pagter 31:3-13 og analysér Herrens formaninger og løfter til missionærer.
- Medbring skrifter og dette elevhæfte til undervisningen hver uge.

ANBEFALET EKSTRALÆSNING

Tro mod sandheden: Et evangelisk opslagsværk

- »Missionering« (s. 99-100).

MISSIONÆRBERETNINGER

Samuel H. Smith

Ældste Joseph B. Wirthlin fra De Tolv Apostles Kvorum skrev om den første missionær i denne uddeling, Samuel Smith, en af profeten Joseph Smiths brødre. Denne første missionær er et vigtigt eksempel for trofaste missionærer, som måske føler, at deres arbejde bærer få frugter, og på, hvordan man kan anvende Mormons Bog i missioneringen.

»Hans historie er historien om stor tro og mod i en situation med nedslående omstændigheder. Det var ikke tilfældigt, at han blev kaldet som den første missionær. Efter at have modtaget åndelig bekræftelse angående sandheden af det, som hans bror, profeten, havde fortalt ham, blev han døbt som den tredje i denne uddeling – efter Joseph Smith og Oliver Cowdery.

Han påbegyndte sin mission med en sikker viden om sandheden af det hellige værk, der blev udført af Joseph Smith og også om sandheden af Mormons Bog. Som ét af de otte vidner havde Samuel det privilegium, at Joseph viste ham pladerne, og han kunne holde dem i sine hænder og undersøge den gamle skrift derpå. Han var ligeledes et af Kirkens seks stiftende medlemmer, da den blev grundlagt den 6. april 1830.

Kort tid før han modtog sin officielle missionærkaldelse, solgte Samuel et eksemplar af Mormons Bog til Phineas Young, en omrejsende prædikant. Ved dette første tilfældige møde holdt han en bog i hånden og tilbød Phineas den.

»Her er en bog, hr. Jeg synes, at De skal læse den.«

Phineas tøvede. »Sig mig engang, hvilken bog er det, de har?«

»Mormons Bog, eller, som nogen kalder den, den gyldne bibel.«

»Javel, så den giver sig ud for at være en åbenbaring?«

»Ja. Den er en åbenbaring fra Gud.«

Den unge mand viste Phineas bogens sidste to sider og fik ham til at læse vidnernes vidnesbyrd. Den unge mand fortsatte: »Hvis De læser denne bog med et bønsumt hjerte og beder Gud give Dem et vidnesbyrd, vil De kende sandheden af dette værk.«

Hans alvorlige holdning og hans ligefremme væsen imponerede Phineas, som fortalte den unge mand, at han helt sikkert ville læse den, Phineas spurgte om hans navn. Han sagde, at det var Samuel H. Smith.

»Jeg ser. De er altså et af vidnerne.«

»Ja, jeg ved, at denne bog er en åbenbaring fra Gud, oversat ved Helligåndens gave og kraft, og at min bror, Joseph Smith, jun., er profet, seer og åbenbarer« (citeret i S. Dilworth Young, *Brigham Young – His Life (First Half)*, Brigham Young University Speeches and the Year, 17. marts 1964, s. 3).

Da Samuel tog afsted på sin første mission kort tid efter, at Kirken blev organiseret, var han udrustet med et vidnesbyrd om sandheden og ikke meget andet. Men han havde heller ikke brug for så meget andet. Han havde et vidnesbyrd, og han havde nogle eksemplarer af Mormons Bog – missionærværktøjet til omvendelse. Han bar en rygsæk, som han fyldte med så mange eksemplarer af Mormons Bog, som han kunne bære. Han havde sikkert også en i hånden.

Man må huske på, at dette aldrig var gjort før. Han havde ikke en kammerat til at vise ham, hvordan man bruger Mormons Bog. Der var ingen missionsnærskole for denne unge mand.

Så Samuel tog af sted fra Palmyra for at rejse ud i hele landet i sin søgen efter nye medlemmer og interesserede, som ville købe et eksemplar af Mormons Bog. Han gik 40 kilometer denne første dag, og da han kom til en kro, spurgte han værten, om han ville købe en af bøgerne. Da kroværten fandt ud af mere om hans mission, blev Samuel tvunget til at forlade stedet og tilbringe denne første nat under et æbletræ.



© 2004 Robert Barrett. All rights reserved.

Den følgende dag mødte Samuel en metodistprædikant ved navn John P. Greene. Hr. Greene var ikke selv interesseret i at læse bogen, men han sagde, at han ville beholde den for at se, om der var andre, der ville købe den. Samuel gav ikke op. Han opsøgte familien Greene endnu engang og fandt ud af, at hr. Greenes hustru, Rhonda Young Greene – en søster til Phineas Young – havde læst bogen. Hun overbeviste senere sin mand om, at han også skulle læse den. Samuel døbte ikke en eneste sjæl på denne første mission, men de to eksemplarer af Mormons Bog, som blev givet til Phineas Young og John P. Greene, blev i sidste ende det, der omvendte en hel egn, deriblandt Brigham Young og hans familie og Heber C. Kimball og hans familie« (»The Book of Mormon: The Heart of Missionary Proselyting«, *Ensign*, sep. 2002, s. 15-16).

Heber C. Kimball

Ældste Heber C. Kimball, som dengang var medlem af De tolv Apostles Kvorum, blev i 1837 kaldet som den første missionær, der skulle forkynde det gengivne evangelium i England. Han forlod sin familie i Kirtland i Ohio for at tjene på den anden side af Atlanterhavet på den første oversøiske mission i Kirken i de sidste dage. Han beskrev sin kaldelse, sin afrejse fra hjemmet og sin ankomst til England således:

»Jeg havde aldrig forestillet mig, at jeg skulle blive en af de første, der fik myndighed til at forkynde det evige evangelium i Europa, og jeg forsikrer jer om, mine venner, at det kom som en stor overraskelse for mig, da jeg fik at vide af bror Hyrum Smith fra Kirkens præsidentskab, at jeg var blevet udvalgt

af Ånden, og at jeg på en konference, som blev afholdt af Kirkens generalautoriteter, var blevet udpeget til at påtage mig hvervet som missionær i kongeriget Storbritannien.



Heber C. Kimball og Joseph Fielding i Chatham i England © Paul Mann, M.B. Ake Kopchares

Tanken om at være udvalgt til så vigtig en stilling og mission var næsten mere end jeg kunne bære. Jeg følte mig svag og uværdig, og var lige ved at give efter for den byrde, der var blevet lagt på mine skuldre, og jeg kunne ikke lade være med at udbrøde: »Herre, jeg er en mand med »stammende læber« og fuldstændig uværdig til et sådant værk. Hvordan kan jeg rejse af sted for at forkynde i et land, der i den kristne del af verden er så kendt for lys, viden og fromhed og oprindelse af religion; og til et folk, hvis intelligens er kendt vidt og bredt?»

Derudover var tanken om at forlade min familie i så lang tid, som en mission til det land nødvendigvis måtte kræve – at være adskilt fra mine venner, som jeg elskede, og som jeg havde nydt så mange velsignelser og lykkelige stunder med – at forlade mit fædreland for at være blandt fremmede i et fremmed land, næsten overvældende.

Dog afskrækkede alle disse overvejelser mig ikke fra at blive på pligtens vej. Jeg rådførte mig heller ikke med nogen af kød og blod, men i det øjeblik jeg forstod min himmelske Faders vilje, følte jeg mig fast besluttet på at tage af sted på trods af alle farer i tro på, at han ville støtte mig med sin almægtige kraft og begave mig med enhver egenskab, jeg behøvede. Og selvom jeg elskede min familie og skulle efterlade dem næsten uden midler, følte jeg alligevel, at sandhedens sag, Kristi evangelium, vejede tungere end andre hensyn, og jeg følte mig villig til at forlade dem, da jeg troede på, at der ville blive sørget for deres behov af den Gud, som bekymrer sig for spurvene og giver ravnene føde, når de skriger. ...

Efter at have tilbragt et par dage med at bringe orden i mine sager og mine forretninger sagde jeg den 13. juni i det Herrens år 1837 farvel til min familie og mine venner og byen Kirtland, hvor Herrens hus lå.«

Den 18. juli, mere end en måned senere, ankom ældste Heber C. Kimball og hans missionærkammerater til Liverpool i England. Han skrev: »Umiddelbart efter vi lagde for anker, lagde en lille båd til langs skibet, og flere passagerer, deriblandt bror Hyde, Richards, Goodson og jeg selv, steg ned i den og sejlede mod land. Da vi var cirka 2 meter fra anløbsbroen, sprang jeg i land, og for første gang i mit liv stod jeg på britisk jord blandt fremmede, hvis væremåde og skikke var forskellige fra mine egne. Mine følelser dengang var besynderlige, især da jeg indså formålet, vigtigheden og omfanget af min mission og det arbejde, som jeg var blevet udvalgt til, og som jeg snart skulle påbegynde« (Journal of Heber C. Kimball, komp. af R.B. Thompson, 1840, s. 9-11, 15).

Wilford Woodruff



I sensommeren 1839 forlod ældste Wilford Woodruff sit hjem og sin familie under meget svære omstændigheder for at påbegynde en mission i Storbritannien. Både han og hans hustru var meget syge og meget fattige. Ældste Woodruff var dog tro mod sit kald,

og Herren velsignede ham med stor succes i hans anstrengelser som missionær. Én betydningsfuld beretning opstod som følge af en tilskyndelse, han fik om, at han skulle forlade en by, hvor han havde stor succes med at forkynde og døbe. Han skrev:

»Jeg gik til Herren i bøn og spurgte ham, hvad hans vilje angående mig var.

Svaret jeg fik var, at jeg skulle drage mod syd, for Herren havde et stort værk for mig at udføre dér, da mange sjæle ventede på Herrens ord.«

Efter at have rejst næsten 80 kilometer i hestevogn og til fods til et område, hvor der aldrig havde været sidste dages hellige før, mødte Wilford John og Jane Benbow. De var velhavende bønder og medlemmer af en menighed, »som havde brudt

med de wesleyanske metodister og taget navnet Forenede Brødre.« Wilford Woodruff skrev:

»Denne forsamling af Forenede Brødre søgte efter lys og sandhed, men havde gjort så meget, de kunne, og anråbte uophørligt Herren om han ville bane vejen for dem og sende dem lys og kundskab, så de kunne kende den sande vej til frelse.

Da jeg hørte disse ting, kunne jeg tydeligt se, hvorfor Herren havde befalet mig, mens jeg var i byen Hanley, at forlade det tjenestested og drage mod syd, for i Herefordshire var der en stor og moden mark rede til indsamlingen af mange hellige til Guds rige.«

Mens han befandt sig på dette sted, døbte han flere end 600 mennesker! En enestående undervisningserfaring fra hans dagbog, som er værd at bemærke, er med til at vise, hvor »hvidt« dette tjenestested var:

»Søndag den 8. forkyndte jeg ved Frome's Hill om formiddagen, ved Standley Hill om eftermiddagen og på John Benbows gård om aftenen.

Sognekirken i nærheden af bror Benbows gård, hvor en sognepræst ledte gudstjenesten, blev den dag kun besøgt af femten personer, mens jeg havde en stor forsamling – anslået til omkring tusind – der deltog i mit møde i løbet af dagen og aftenen.

Da jeg om aftenen rejste mig for at tale i bror Benbows hus, trådte en mand ind af døren og fortalte mig, at han var politibetjent og sendt af sognepræsten med en arrestordre lydende på mit navn.

Jeg spurgte ham: »For hvilken forbrydelse?«

Han sagde: »For at forkynde for folket.«

Jeg fortalte ham, at jeg, såvel som sognepræsten, havde tilladelse til at forkynde for folket, og at hvis han ville sætte sig, så ville jeg tale med ham efter mødet.

Han tog min stol og satte sig ved siden af mig. Jeg forkyndte det evige evangeliums første principper i en time og et kvarter. Guds kraft hvilede på mig, Ånden fyldte huset, og de tilstedeværende blev overbevist.

Ved mødets afslutning indbød jeg til dåb og syv meldte sig. Blandt disse var fire prædikanter og betjenten.

Sidstnævnte rejste sig og sagde: »Hr. Woodruff, jeg vil gerne døbes.«

Jeg svarede ham, at jeg gerne ville døbe ham. Jeg gik ned til bassinet og døbte de syv. Derefter mødtes vi, og jeg bekræftede tretten og brød brødet til de hellige, og vi frydede os sammen.

Betjenten gik til sognepræsten og fortalte ham, at hvis han ville have hr. Woodruff anholdt for at forkynde evangeliet, måtte han selv tage derhen og fuldbyrde arrestordren, for han havde hørt ham holde den eneste sande prædiken om evangeliet, som han nogensinde i sit liv havde overværet.

Sognepræsten vidste ikke sine levende råd, så han sendte to præster fra den anglikanske kirke som spioner til at deltage i vore møder og finde ud af, hvad vi forkyndte.

Mens de blev begge rørt i deres hjerte og modtog Herrens ord med glæde og blev døbt og bekræftet som medlemmer af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige.

Dette skræmte sognepræsten, og han turde ikke sende nogen andre« (*Leaves from My Journal*, 1881, s. 93-97).

Dan Jones

En anden af genoprettelsens store missionærer var en omvendt til Kirken ved navn Dan Jones. Præsident Gordon B. Hinckley skrev følgende om Dan Jones' missioner i hans hjemland Wales:

»Dan Jones blev født den 4. august 1810 i Halkin, Flintshire, i Wales. Da han var 17 år, stod han til søs. Han lærte at håndtere skibe og sømænd, han smagte det salte skumsprøjt i den stærke vind og mærkede skibets rullen i forrygende storme. I 1840 emigrerede han til USA. Der erhvervede han og var selv kaptajn på et lille skib, der gik i fast rute på Mississippis vande ...

Mens Dan sejlede på floden, hørte han om mormonerne, som var blevet fordrevet fra Missouri og havde fundet et midlertidigt opholdssted i Quincy i Illinois. Her grundlagde de »Nauvoo den skønne« på et sted, hvor floden slog en stor bue, hvilket skabte en illusion af en halvø, der strakte sig ud i vandet. Noget tyder på, at Dan Jones læste nogle negative artikler om mormonerne, som på den tid blev trykt i blade og aviser. Alt dette vakte hans nysgerrighed. Han ønskede at vide mere om disse mennesker. Han mødte dem, blev undervist og modtog sandheden. I januar 1843 blev han døbt i Mississippiflodens kolde vand ...



Dan Jones vækker Wales © Clark Kelley Price, Må ikke kopieres

Dan Jones blev kaldet til at rejse til Wales [på mission]. Hans hustru Jane ledsagede ham. De rejste sammen med Wilford Woodruff og andre til Storbritannien. Ældste Jones fik til opgave at arbejde i det nordlige Wales. Selvom han havde den store fordel at tale både walisisk og engelsk, opnåede han relativt lidt i sit forsøg på at bevæge menneskenes hjerter i dette område. På den anden side havde William Henshaw, som ikke talte walisisk, betragtelig succes sydpå.

Da bror Henshaw blev afløst et år senere, blev ældste Jones kaldet til at præsidere over hele Kirken i Wales. Han oprettede sit hovedkvarter i Merthyl Tydfil i det sydøstlige Wales. Sammen med en håndfuld missionærer oplevede han en forbløffende høst. Fra 1845 til 1848 blev omkring 3.600 døbt. Det er anslået, at i forhold til hele befolkningen blev én ud af hver 278 personer i Wales på den tid døbt i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige.

Kirkens modstandere havde adgang til aviser og andre publikationer, hvor de angreb mormonmissionærerne. Men pressen åbnede ikke sine spalter for ældste Jones. Han besluttede derfor, at han ville svare med sin egen publikation. Han sikrede sig hjælp fra sin bror, John Jones, der var protestantisk præst og ejede en trykpresse. Det fortælles, at John trykte Dans materialer i løbet af ugen og fordømte ham fra talerstolen om søndagen.

Dan Jones' udgivelse var den første udgivelse af et mormontidsskrift på et andet sprog end engelsk ...

... Han frygtede ingen. Han handlede dristigt. Om hans metode er der skrevet: »Han ville ofte bekendtgøre i en by flere uger i forvejen, at han var på vej for at »omvende« hele byen. Han informerede borgmesteren, byrådet, præsterne og politiet om sine hensigter. Han fik de lokale medlemmer af

Kirken til at uddele tusinder af pjecer til hele byen. Når han ankom til jernbanestationen, blev han ofte mødt af alle byens ledere og mange ophidsede borgere« (Rex LeRoy Christensen, »The Life and Contributions of Captain Dan Jones«, speciale, Utah State University, 1977, s. 39-40).

Præster fra andre kirker tordnede imod ham. De brugte deres prædikestol og pressen. Om deres fjendtlige indstilling skrev Dan Jones: »De fleste af de historier, der skrives om stakkels bror Joseph i Amerika, tilskrives her kaptajn Jones, og jeg hører ofte dem, som ikke kender denne lille mand [Dan Jones], uden tøven fordømme ham som »en forbandelse over dette land« (Christensen, »Life and Contributions«, s. 27).

Den offentlige mening blafrede frem og tilbage, men i stedet for at undgå konfrontationer, brugte Dan Jones kontroverserne til egen fordel. Han tiltrak sig så meget opmærksomhed, at alle var nødt til at tage stilling til, om mormonernes evangelium var sandt eller falsk. Et stadig stigende antal nyomvendte kom ind i Kirken, mens en stærk storm rejste sig mod mormonerne i almindelighed og ældste Jones i særdeleshed. Han blev bagvasket i pressen. Der blev råbt efter ham på gaden. Han blev truet på livet ...

... [I 1852] blev han kaldet til at tjene endnu en mission i sit fædreland. Igen accepterede han uden tøven ...

Da ældste Jones atter var tilbage i Wales, lagde han al sin energi i værket. I løbet af hans anden mission kom omkring 2.000 nyomvendte ind i Kirken. Det var forbløffende ...

Titusinder i Kirken i dag er efterkommere af dem, som han og hans medhjælpere underviste og døbte. Med hensyn til antal nyomvendte må Dan Jones bestemt være blandt den mest produktive håndfuld missionærer i Kirkens historie. Han viede sit liv til at undervise i retfærdighed og til at opbygge tro« (»Det, der har størst værdi«, *Stjernen*, marts 1994, s. 4-8).

NOTER OG INDTRYK

Ruled writing area on the left side of the page, containing 26 horizontal dotted lines.

Ruled writing area on the right side of the page, containing 26 horizontal dotted lines.



© Steve Tregeagle. Må ikke kopieres.

PERSONLIG VÆRDIGHED

INDLEDNING



En af de største velsignelser i dit liv er at tage til Herrens tempel og modtage din tempelbegavelse. Denne begavelse giver dig åndelig kundskab og styrke, som vil gøre dig i stand til at tjene Herren bedre og efterhånden kvalificere dig til engang at komme ind i hans rige. På grund af den kundskab, kraft og styrke, som man får i

templet, har kommende missionærer sædvanligvis mulighed for at tage til templet og modtage deres tempelbegavelse før de påbegynder deres missionærtjeneste. At udføre Herrens værk som missionærer og indtræde i hans hellige hus kræver en høj grad af personlig værdighed.

FORSTÅELSE AF LÆRDOMME OG PRINCIPPER

- Personlig værdighed er nødvendigt for at udføre en mission.
- Personlig værdighed gør det muligt for kommende missionærer at modtage templets velsignelser.
- Omvendelse er en rensende proces, der gør det muligt for os at blive værdige.

UNDERBYGGENDE SKRIFTSTEDER OG UDTALELSER

Personlig værdighed er nødvendigt for at udføre en mission.

■ Missionærer skal være rene for at have den ånd hos sig, som er nødvendig for at repræsentere Herren. Personlig renhed indebærer rene tanker, moralsk renhed, efterlevelse af evangeliske principper og overholdelse af budene. Missionering kræver åndelig styrke og mod. Præstedømmeledere hjælper kommende missionærer med at forberede sig til dette krævende arbejde ved at hjælpe dem med at omvende sig og blive værdige til at tjene som fuldtidsmissionærer.

Skriftsteder til studium og overvejelse

- Lære og Pagter 38:42 (se også L&P 133:5).
- Lære og Pagter 88:74.
- Lære og Pagter 121:45.

Skriv dine indtryk fra disse skriftsteder i din studiebog.

■ Ældste Charles Didier fra De Halvfjerds' Præsidium reflekterede over, hvad kommende missionærer skal forstå om værdighed for at være beredte til at tjene Herren: »Jeg ville ønske, at vi kunne lære de unge, hvordan de undgår at skulle omvende sig fra noget alvorligt. Forebyggelse er bedre end omvendelse. Vi må lære dem at føle kærlighed til Herren og hans befalinger. Hvis de gør det, behøver vi ikke

opstille barrierer, hvor vi siger: »Hvis I overskrider dem, kan I ikke tjene som missionærer« (»De underviser med hjertet«, *Liahona*, juni 2004, s. 12).

■ Da ældste Richard G. Scott fra De Tolv Apostles Kvorum blev spurgt, hvad kommende missionærer skal koncentrere sig om at være eller blive, svarede han: »Værdige – så Ånden kan vejlede dem.« Han sagde også:

»De må holde sig så langt væk fra synd som overhovedet muligt. Dette bringer dem den største lykke, mens de forbereder sig. Det sikrer dem den største evne til at blive vejledt af Ånden og være de forbilleder, de skal være i missionsmarken.

Næsten enhver ung kan citere omvendelsens forskellige trin eller forklare den på en anden måde. Det vigtigste er dog, at de forstår, hvor alvorligt Herren ser på visse overtrædelser, og at de ikke begår dem« (»De underviser med hjertet«, *Liahona*, juni 2004, s. 11-12).

■ Præsident Gordon B. Hinckley beskriver den grad af værdighed, som missionærer skal opnå, således:

»Dette værk er krævende ... Det kræver rene hænder og et rent hjerte ...

Hvor er dette værk dog en højtidelig og alvorlig forpligtelse. Det kræver, at de, som tjener som missionærer, er værdige i alle henseender. Vi kan ganske enkelt ikke tillade dem, som ikke har opfyldt kravene med hensyn til værdighed, at gå ud i verden og forkynde evangeliets glade budskab.

Jeg er overbevist om, at når vi hæver værdighedskravet, vil det få vore unge mennesker, især vore unge mænd, til at udøve selvdisciplin, at leve på et højere stade end verdens lave standarder, at undgå overtrædelse og følge den højere standard i alle deres aktiviteter. Vi vil ikke vidende sende unge mænd ud for at reformere dem. Hvis deres liv kræver forbedring, så skal det ske et godt stykke tid før, de tager af sted ...

... Vi har brug for missionærer, men de skal være i stand til at udføre arbejdet. De skal være åndeligt opmærksomme, så de kan gøre det, der forventes af dem, hvilket i bund og grund er et åndeligt arbejde. De skal være moralsk værdige og i alle henseender have holdt sig selv rene fra verdens ondskab. Hvis der har været overtrædelser, skal der have været en tilstrækkelig omvendelse ...

»Dette værk er krævende ... Det kræver rene hænder og et rent hjerte.«

Vi beder ikke om fuldkommenhed. Herrens værk udføres af almindelige mennesker, som arbejder på en ualmindelig måde. Herren gør dem stærkere, som yder indsatsen. Intet andet sted er det tydeligere end i missioneringen ... Med ringe midler opnår Herren sit vidunderlige værk« (»Missionering«, *Første verdensomspændende oplæringsmøde for ledere*, jan. 2003, s. 17-18).

■ Præsident Hinckley advarede mod pornografi: »Der findes en evigt voksende plage af pornografi omkring os. De, som fremstiller og sælger dette, udnytter ivrigt en mine, som giver dem millioner af dollar i fortjeneste. Nogle af deres produkter er elegant misledende. De har til formål at ophidse og stimulere de lavere instinkter. Mange mænd, som har nydt af den forbudne frugt, har derefter opdaget, at han har ... mistet selvspekten ...[og] har således måtte erkende, at denne junglesti fuld af fælder, som han har fulgt,

begyndte med, at han læste eller så på pornografisk litteratur. Mennesker, som ikke ville drømme om at tage sig et enkelt glas eller ryge en enkelt cigaret, mener dog, at det ikke gør noget at se på pornografi. De har forkvaklede værdier, som fuldt ud er upassende for én, som er blevet ordineret til Guds præstedømme« (»Lad jer derfor ikke forføre«, *Den danske Stjerne*, april 1984, s. 83).

■ Hvilke standarder for værdighed og vidnesbyrd skal kommende missionærer efterleve?

- Have tro på og et vidnesbyrd om vor himmelske Fader, hans søn, Jesus Kristus, og Helligånden.
- Have et vidnesbyrd om Jesu Kristi forsoning og hans rolle som Frelseren.
- Have et vidnesbyrd om profeten Joseph Smith og evangeliets gengivelse.
- Opretholde Kirkens autoriteter.
- Efterleve kyskhedsloven. Dette betyder også at undgå alle former for pornografi.
- Holde de pagter, de har indgået ved dåb og på anden måde.
- Deltage i alle deres kirkemøder.
- Være ærlige i deres omgang med andre.
- Betale en fuld tiende.
- Holde visdomsordet.
- Omvende sig og bekende deres synder. Bekende alvorlige synder til præstedømmeledere.

Personlig værdighed gør det muligt for kommende missionærer at modtage templets velsignelser.

■ Præsident Howard W. Hunter fortalte følgende om vigtigheden af templets velsignelser i forhold til missionærkaldelsen: »Lad os forberede alle missionærer til at tage værdigt til templet og gøre den oplevelse til et endnu større højdepunkt end at modtage missionskaldelsen« (»Følg Guds søn«, *Stjernen*, jan. 1995).

Hvorfor er oplevelsen i templet så vigtig for en missionær? Templets velsignelser giver værdige missionærer styrke. De velsignelser, man opnår i Herrens hus, kommer til dem, som er værdige. Den nødvendige grad af værdighed vil øge åndeligheden og styrke hver enkel missionærs evne til at undervise andre i det gengivne evangelium.

En missionær, som har modtaget sin tempelbegavelse, har ret til yderligere styrke. Denne styrke kommer gennem den større forståelse af vor himmelske Faders plan, de pagter og de velsignelser, som kun opnås i templet.



»Vi behøver enhver guddommelig kraft til at øge vores indsats for at bevæge Kirken støt fremad.«

Skriftsteder til studium og overvejelse

- Salmernes Bog 24:3-5.
- Lære og Pagter 95:8.
- Lære og Pagter 109:22-23.
- Lære og Pagter 110:7-9.

Skriv dine indtryk fra disse skriftsteder i din studiebog.

■ Ældste Joseph B. Wirthlin fra De Tolv Apostles Kvorum sagde, at tempeltjeneste »kan tjene som et anker i hverdagen, en kilde til inspiration, beskyttelse, sikkerhed, fred og åbenbaring« (»Tragt efter det gode«, *Stjernen*, juli 1992, s. 84).

■ Ældste Jeffrey R. Holland fra De Tolv Apostles Kvorum forklarede, hvorfor missionærer har brug for tempelordinancer for at kunne forkynde det gengivne evangelium på en vellykket måde:

»Det er så vigtigt for dig at forstå, at det at gå i templet for at få din egen

begavelse ... [er] en uadskillelig del af din missionsforberedelse ... [Du må] forstå vigtigheden af disse tempelvelsignelser [og] den uløselige forbindelse mellem din begavelse og din succes som missionær. Faktisk viser netop ordet *begavelse* kernen af denne afgørende sammenhæng. En begavelse er en gave.

Du kan ikke udføre dette arbejde alene. Vi har brug for himlens hjælp, vi har brug for Guds »gaver« ... Dette arbejde er så vigtigt, og modstanderen så stærk, at vi behøver enhver guddommelig kraft til at øge vores indsats for at bevæge Kirken støt fremad« (»Making and Keeping Covenants«, satellittransmission til missionærer, 25. april 1997).

■ Ældste Bruce R. McConkie, som var medlem af De Tolv Apostles Kvorum, forklarede, hvordan templets velsignelser gør én i stand til at gå ud og forkynde det gengivne evangelium: »Apostlene – eller enhver anden tjener eller missionær i enhver tidsalder – er ikke fuldt ud i stand til at gå ud for at forkynde evangeliet og opbygge riget, medmindre de har Helligåndsgaven og ligeledes er udrustet med kraft fra det høje, hvilket betyder, at de har modtaget sikker viden, styrke og særlige velsignelser, som almindeligvis kun gives i Herrens tempel« (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3 bind, 1966-1973, 1:859).

■ Præsident Joseph Fielding Smith forklarede, hvorfor templets velsignelser er nødvendige, før man drager ud i missionsmarken: »Forstår I, hvorfor vore missionærer tager til templet, før de beskikkes til deres missionsområder? Det er et krav, der stilles til dem ... [hvor der er adgang til et tempel] fordi Herren har sagt, at de skal gøre det. I kirkens første tid kaldte han alle missionærerne til Kirtland for at tage imod belæringer i det tempel, som var bygget der. Han sagde, at sådan skulle det være, for at de kunne gå ud med større kraft fra det høje og under større beskyttelse« (*Lærdomme om Frelse*, samlet af Bruce R. McConkie, 3 bind, 1954-1956, 2:209).

■ Ældste David B. Haight, som var medlem af De Tolv Apostles Kvorum, beskrev velsignelserne ved at modtage tempelbegavelsen således: »Hensigten med omgivelserne i templet er at give de værdige medlemmer af Kirken den styrke, som kommer af oplysning, af vidnesbyrd og af forståelse. Tempelbegavelsen giver kundskab, som, når man handler derefter, giver styrke og overbevisning om sandheden« (*A Light unto the World*, 1997, s. 49).

■ Mens han tjente som medlem af De Halvfjerds, talte ældste Jack H. Goasland jun. om forholdet mellem begavelsen og missionering: »Ved at adlyde befalingerne og leve op til disse pagter bliver vi herliggjort og rensede og født af Ånden. Vi bliver redskaber, som er værdige til at modtage Helligånden og dens medfølgende gaver, som må findes i forbindelse med dette værk, hvis vi skal have succes« (»Vort ansvar for at bringe evangeliet ud til hele verden«, *Den danske Stjerne*, april 1984, s. 58).

■ Ældste Richard G. Scott talte om formålet med tempelanbefalingsinterviewet: »Før I kan træde ind i templet, vil I blive interviewet af jeres biskop og jeres stavspræsident for at få jeres tempelanbefaling. Vær ærlige og åbenhjertige over for dem. Dette interview er ikke en prøve, der skal bestås, men et vigtigt skridt, der skal bekræfte, at I er tilstrækkeligt modne og åndelige til at modtage de guddommelige ordnancer og indgå og holde de opbyggende pagter, der tilbydes i Herrens hus. Personlig værdighed er et afgørende krav for at kunne nyde templets velsignelser. Enhver, der er tåbelig nok til at træde uværdigt ind i templet, vil blive fordømt« (»Modtag templets velsignelser«, *Liahona*, juli 1999, s. 29).

■ Ældste David B. Haight har sagt: »Når vi præsenterer vores anbefaling til tempeltjeneren, bekræfter vi igen vores værdighed til at træde ind i templet« (»Kom til Herrens hus«, *Stjernen*, juli 1992, s. 16).

Omvendelse er en rensende proces, der gør det muligt for os at blive værdige.

■ Der er en kraftig forbindelse mellem personlig værdighed og succes i missionen. Kommende missionærer må omvende sig fuldstændigt fra tidligere synder, før de tager af sted på mission.

Omvendelse er et princip, som vil velsigne missionærernes og undersøgernes liv, når de udøver tro på Jesus Kristus, omvender sig fra deres synder og accepterer evangeliets principper og ordnancer.

Skriftsteder til studium og overvejelse

- Esajas 1:18
- 1 Johannes 1:5-10.
- Mosija 26:29.
- Helaman 14:13.

Skriv dine indtryk fra disse skriftsteder i din studiebog.

■ Ældste Jeffrey R. Holland skrev således om det afgørende behov for at forstå, at sand tro fører os til omvendelse fra vore synder: »Vi lærer frem for alt andet [fra Alma den Yngres erfaringer], at Kristus er kraften bag al omvendelse ... Alma var blevet rørt af sin fars lærdomme, men det er især vigtigt, at den profeti, han huskede, var den, der vedrørte »Jesus Kristus, en Guds Søn, der skulle komme for at sone for verdens synder« (Alma 36:17). Dette er det navn, og dette er det budskab, som enhver person skal høre ... Uanset hvilke andre bønner, vi beder, uanset hvilke andre behov, vi har, er alle på en eller anden måde afhængig af denne bøn: »O, Jesus, du Guds Søn, forbarm dig over mig.« Han er beredt til at sørge for denne barmhjertighed. Han betalte med selve sit liv for at give os den« (*However Long and Hard the Road*, 1985, s. 85).

■ Ældste Glenn L. Pace fra De Halvfjerds fokuserede på vigtigheden af at få ryddet op i overtrædelser, som ikke er blevet ordnet, før man tager på mission: »Det bedste råd, jeg kan give en fremtidig missionær, er at forblive værdig. Det næstbedste råd er at gøre dig værdig, før du begynder på missionærskolen. Vær helt sikker på, at du er ærlig over for dine lokale præstedømmeledere ...



Det er en generel holdning blandt de unge, at den eneste rigtige ubehagelighed eller straf for alvorlige overtrædelser er den smerte og forlegenhed, de oplever, når de bekender overtrædelserne til deres biskop. Dette er kun begyndelsen. Man kan ikke øjeblikkeligt få Helligånden som en stadig ledsager ved at gå ind på biskoppens kontor, bekende en synd og gå ud igen. Ingen af os tror på omvendelse på dødslejet. Hvorfor accepterer så mange af os omvendelse på »missions-lejet«. Det betyder kun lidt, om en fremtidig missionær lærer sine [lektioner] godt ... , at opnå andres tillid og alle de andre teknikker. De er tomme uden Ånden ... Uden Ånden skal I ikke undervise« (»Why?«, tale holdt på Ricks College, 24. sep. 1991, s. 2-4).

■ Ældste Richard G. Scott rådgav dem, som fuldt ud havde omvendt sig, men som stadig følte sig tynget af de synder, således:

»Hvis man har omvendt sig fra alvorlig overtrædelse og fejlagtigt tror, at man altid vil være en andenklassens borger i Guds rige, må man lære, at dette ikke er sandt. Frelseren sagde:

› Se, den, der har omvendt sig fra sine synder, ham er de tilgivet, og jeg, Herren, husker ikke mere på dem.

Heraf kan I vide, om et menneske omvender sig fra sine synder: Se, han vil bekende dem og aflægge dem« (L&P 58:42-43)« (»Vejen til fred og glæde«, *Liahona*, januar 2001, s. 32-33).

»Det bedste råd, jeg kan give en fremtidig missionær, er at forblive værdig.«



■ Præsident Boyd K. Packer, fungerende præsident for De Tolv Apostles Kvorum, beskrev omvendelsens rensende kraft således: »Den nedslående tanke, at en fejl (eller en serie fejl) for evigt gør det for

sent, kommer ikke fra Herren. Han har sagt, at *hvis* vi vil omvende os, vil han ikke alene tilgive os vore overtrædelser, men han vil også glemme vore synder (se Es 43:25; Hebr 8:12; 10:17; Alma 36:19; L&P 58:42). Omvendelse er ligesom sæbe; den kan vaske synden af. Indgroet snavs kan kræve et kraftigere rensmiddel, der hedder disciplin, for at fjerne pletterne, men de vil forsvinde« (»Til unge piger og unge mænd«, *Stjernen*, juli 1989, s. 52).

■ Præsident N. Eldon Tanner, som var rådgiver i Det Første Præsidentskab, forklarede, hvorfor missionærer skal være værdige og rene, således: »Vordende missionærer bør gøre sig klart, at Herren ønsker en, som han kan have tillid til, en, som er ren og værdig i enhver henseende, til at repræsentere ham i missionsmarken. Hvis du ikke er værdig, så acceptér ikke kaldelsen, lyv ikke for at komme af sted, men bered dig gennem omvendelse på at rejse. Det er meget bedre at vente et år eller flere, end at rejse uværdig. Hav mod og manddomskraft, fasthed og beslutsomhed til at se kendsgerningerne i øjnene og til at berede dig på enhver måde til at gøre

det, som Herren ønsker, du skal gøre« (»Tager du dit præstedømme for givet?«, *Den danske Stjerne*, oktober 1976, s. 37).

TING TIL OVERVEJELSE

- Hvorfor synes du, det er vigtigt at modtage tempelebegavelsen, før man tager på mission?
- Hvad er der galt i at tænke, at det er i orden at synde nu og omvende sig senere?
- Hvorfor ønsker de, som oprigtigt tror på Kristus, at omvende sig fra deres synder?
- Hvorfor synes du, at det er vigtigt at bekende alvorlige synder til præstedømmeledere såvel som til Herren?

FORSLAG TIL OPGAVER

- Lær Lære og Pagter 58:42-43 og 121:45-46 udenad.
- Gennemgå din personlige værdighed til at udføre en mission. Hvis der er problemer på nogle områder, så beslut, hvad der må gøres og gør det.
- Skriv i din studiebog din forståelse af, hvorfor de, som oprigtigt tror på Jesus Kristus, omvender sig fra deres synder, bliver døbt og modtager Helligåndsgaven. Hvorfor er det vigtigt for missionærer at have en personlig forståelse af et sådant forhold? Hvorfor skal de klart og tydeligt kunne undervise i denne sandhed?

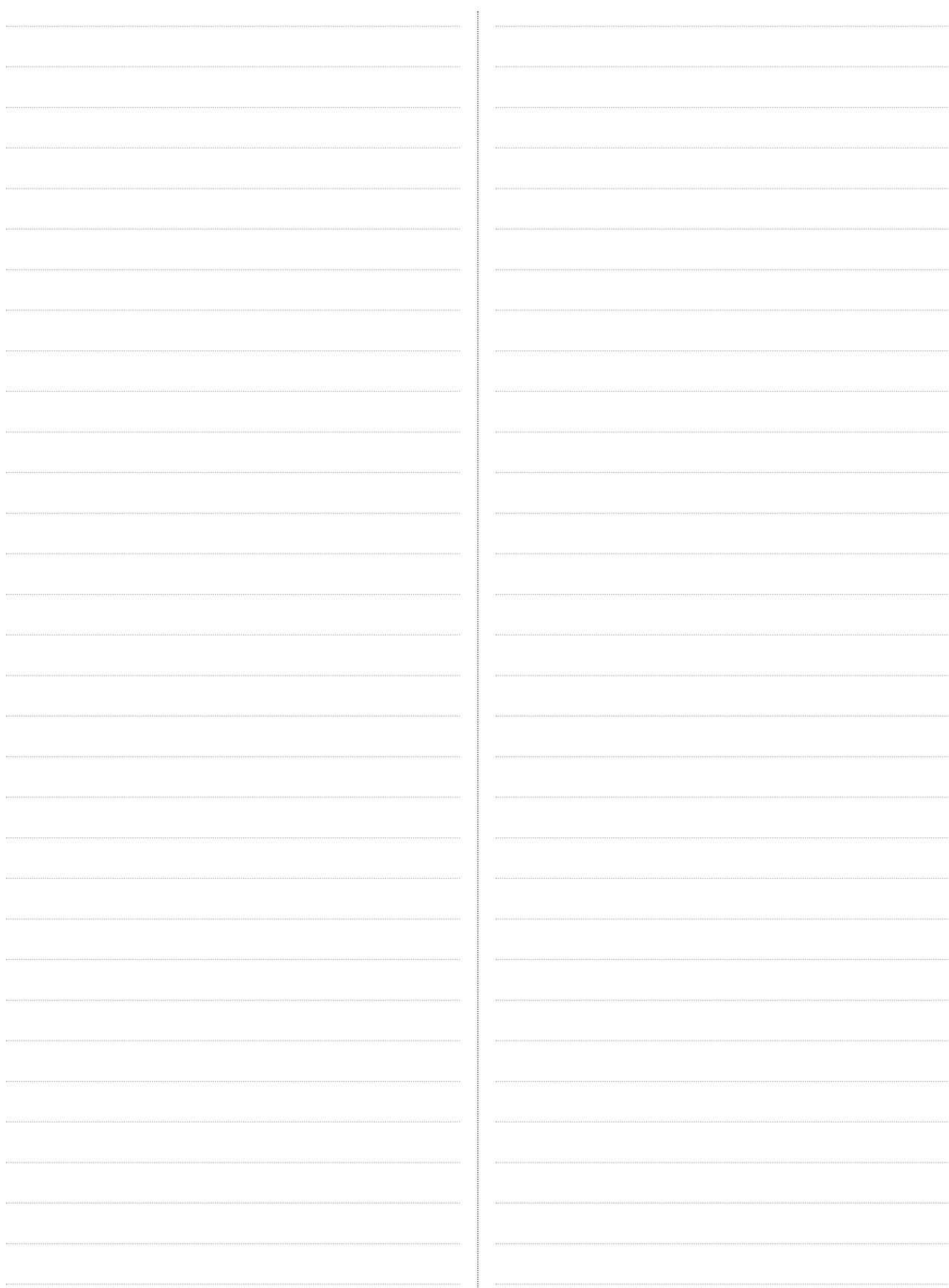
ANBEFALET EKSTRALÆSNING

Tro mod sandheden: Et evangelisk opslagsværk

- »Kyskhed« (s. 88-93)
- »Omvendelse« (s. 111-115)

NOTER OG INDTRYK

A page with a vertical dotted line down the center, creating two columns of horizontal dotted lines for writing.



The page is a writing template. It features a solid horizontal line at the top. Below this line, the page is filled with horizontal dotted lines. A vertical dotted line runs down the center of the page, creating two equal-width columns. Each column contains 20 horizontal dotted lines for writing.



Må ikke kopieres

HELLIGÅNDENS LEDSAGELSE

INDLEDNING

Villigheden til at søge og følge Helligåndens tilskyndelser er afgørende for vellykket missionering. Derfor skal missionærer være værdige til at modtage denne guddommelige vejledning. De skal være lydhøre over for Guds Ånd for at kunne undervise med styrke og overbevisning. Når de søger, modtager og følger Helligåndens vejledning, er de beredte til at kunne undervise andre i genoprettelsens lærdomme, og Ånden vil vidne om sandheden i deres budskab (se L&P 11:21; 50:13-14).

Kristi lys er en inspirationskilde, som vor himmelske Fader har givet til alle sine børn. At forstå Kristi lys' og Helligåndens virke hjælper dig til at genkende Guds indflydelse på dit liv. Den indflydelse, som Kristi lys og Helligånden har på sind og hjerte, hos alle som søger sandheden, er afgørende i omvendelsesprocessen.

FORSTÅELSE AF LÆRDOMME OG PRINCIPPER

- Kristi lys er en kraft til det gode i alle menneskers liv.
- Helligånden er et medlem af Guddommen.
- Der er mange måder, hvorpå Helligånden kan påvirke vores liv til det gode.
- Opmærksomhed og lydighed mod Ånden er en af missionærernes største hjælpekilder.

UNDERBYGGENDE SKRIFTSTEDER OG UDTALELSER

Kristi lys er en kraft til det gode i alle menneskers liv.

■ Præsident Boyd K. Packer, fungerende præsident for De Tolv Apostles Kvorum, har sagt, at Kristi lys »fremmer alt, som er godt« (»Kristi lys«, *Liahona*, apr. 2005, s. 10). Ældste Dallin H. Oaks fra De Tolv Apostles Kvorum har sagt: »Kristi lys, der somme tider kaldes Kristi Ånd eller Guds Ånd, »giver lys til enhver, som kommer til verden« (L&P 84:46). Det er det lys, »som er i alting, og som giver liv til alting« (L&P 88:13). Profeten Mormon sagde, at »Kristi ånd er givet til enhver, så han kan kende godt fra ondt« (Moro 7:16; se også v. 19; 2 Ne 2:5; Hel 14:31)« (»At hans Ånd må være hos dem«, *Stjernen*, januar 1997, s. 57).

Fordi enhver du møder har fået Kristi lys, er det vigtigt, at du forstår den rolle, som denne store indflydelse spiller. De, som følger Kristi lys, bliver ledt til Kristus, udvikler tro på Kristus, omvender sig fra deres synder og bliver døbt og modtager Helligåndsgaven, når de bliver medlem af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige.



Skriftsteder til studium og overvejelse

- Moroni 7:16-19.
- Lære og Pagter 84:46-47.
- Lære og Pagter 88:11-13.

Skriv dine indtryk fra disse skriftsteder i din studiebog.

■ »Kristi lys bør ikke forveksles med Helligånden. Det er ikke en person, som Helligånden er det. Dens indflydelse leder mennesker til at finde det sande evangelium, blive døbt og modtage Helligåndsgaven (se Joh 12:46; Alma 26:14-15)« (*Tro mod sandheden: Et evangelisk opslagsværk*, 2005, s. 87-88; se også Bible Dictionary: »Light of Christ«, s. 725; Guide til Skrifterne, »Lys, Kristi lys«).

■ Præsident Boyd K. Packer belærte, at Kristi lys er »en anden inspirationskilde, som enhver af os besidder ligesom alle andre i den menneskelige familie. Hvis vi kender til Kristi lys, forstår vi, at det findes i os alle sammen, og vi kan trække på det, når vi ønsker at fortælle andre om sandheden ...

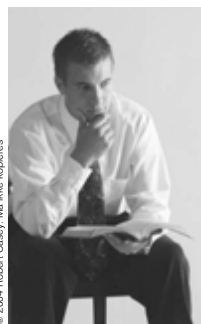
Enhver mand, kvinde eller barn fra ethvert land, trossamfund eller hudfarve – enhver, uanset, hvor de bor, eller hvad de tror på, eller hvad de gør – har i sig det uudslukkelige Kristi lys. Set i det lys er alle mennesker skabt lige. Det, at Kristi lys findes i enhver, er et vidnesbyrd om, at der ikke er personsanseelse hos Gud (se L&P 1:35). Han behandler alle lige med hensyn til dette Kristi lys« (»Kristi lys«, *Liahona*, april 2005, s. 8-10).

■ Ældste Joseph B. Wirthlin fra De tolv Apostles Kvorum forklarede, at Kristi lys bidrager til at forberede mennesker til det at modtage det gengivne evangeliums budskab og dets velsignelser: »Dens

indflydelse går forud for og er en forberedelse til, at man kan modtage Helligånden. Kristi lys vil føre den ærlige sjæl til at »[lytte] til Åndens røst« (L&P 84:46) og finde det sande evangelium og den sande Kirke og derved modtage Helligånden« (»Den uudsigelige gave«, *Liahona*, maj 2003, s. 26).

■ Præsident Boyd K. Packer forklarede vigtigheden af at forstå, at alle Guds børn har fået Kristi lys:

»Jo mere vi ved om Kristi lys, desto mere forstår vi livet, og desto større kærlighed får vi til hele menneskeheden. Vi bliver bedre undervisere og missionærer og forældre, og bedre mænd og kvinder og børn. Vi får større respekt for vore brødre og søstre i Kirken og for dem, som ikke tror, og som endnu ikke har fået overdraget Helligåndsgaven ...



© 2004 Robert Casey. Alle rettigheder forbeholdes.

Det er vigtigt for en lærer eller en missionær eller en forælder at vide, at Helligånden kan virke gennem Kristi lys. Den, som forkynder evangeliske sandheder, sår ikke noget fremmed eller endog nyt i en voksen eller et barn. I stedet skaber missionæren eller læreren kontakt til noget, som allerede findes i dem.

Evangeliet lyder »bekendt i deres ører« (»Kristi lys«, *Liahona*, april 2005, s. 8, 10).

Helligånden er medlem af Guddommen.

■ Skrifterne fortæller os om Helligåndens funktion i Guddommen. Som medlem af Guddommen udfører Helligånden opgaver, som er vigtige for missionærer at forstå.

Skriftsteder til studium og overvejelse

- Joh 14:26
- 3 Nefi 28:11
- Lære og Pagter 130:22

Skriv dine indtryk fra disse skriftsteder i din studiebog.



■ Ældste Robert D. Hales fra De Tolv Apostles Kvorum beskrev nogle af Helligåndens opgaver således: »Helligånden er guddommens tredje medlem, en person som består af ånd. Han er Talsmanden, Guds Ånd, Forjættelsens Helligånd.

Han vidner om Jesus Kristus, hans værk og hans tjeneres værk på jorden. Han virker som et rensende middel, som renses os fra synd og helliggør os. Han trøster os og giver fred til vores sjæl. Retten til at have ham hos os konstant er en af de største gaver, som vi kan modtage i livet på jorden, for ved hans tilskyndelser og hans rensende kraft kan vi blive ledt tilbage til Guds nærhed« (»Ud af mørket til sit underfulde lys«, *Liahona*, juli 2002, s. 77).

■ Ældste Dallin H. Oaks belærte, at Helligåndens åbenbaringer »gives for at gøre den oprigtigt søgende bekendt med Herren og hans evangelium«, og at »disse åbenbaringer er tilgængelige for enhver (se 2 Ne 26:13).« Derpå forklarede han forskellen mellem Kristi lys, Helligåndens åbenbaringer og Helligåndsgaven:

»Kristi lys gives til alle mennesker, så de kan kende forskel på godt og ondt, mens Helligåndens åbenbaringer gives for at lede oprigtigt søgende til evangeliske sandheder, der vil få dem til at omvende sig og blive døbt.

Helligåndens gave er mere omfattende ...

Helligåndens gave er bl.a. retten til hans stadige nærhed, så vi altid må »have hans Ånd hos os« (L&P 20:77) ...

For trofaste medlemmer af Jesu Kristi Kirke burde Helligåndens ledsagelse være så velkendt, at vi må tage os i agt for ikke at tage det for givet. For eksempel er de dejlige følelser, som I har haft under denne konferences taler og musik, Åndens bekræftende vidnesbyrd, som altid er tilgængeligt for trofaste medlemmer. Et medlem spurgte mig

engang, hvorfor han følte dig dejligt tilpas, når han hørte taler og musik ved nadvermødet, mens en gæst, som han havde inviteret med den dag, ikke følte noget specielt. Dette er blot et enkelt eksempel på forskellen mellem den, der har modtaget Helligåndens gave og er i harmoni med dens tilskyndelser, og den, der ikke har eller ikke er det« (»At hans Ånd altid må være hos dem«, *Stjernen*, januar 1997, s. 57-58).

■ Ældste Bruce R. McConkie, som var medlem af De Tolv Apostles Kvorum, forklarede forskellen mellem Helligåndens tilskyndelser og Helligåndsgaven således: »Før dåben kan [alle] modtage åbenbaring fra Helligånden, hvis formål det er at give dem et vidnesbyrd om sandheden og guddommeligheden i Herrens værk på jorden. Efter dåben modtager de Helligåndsgaven, og de har derefter ret til at have dette medlem af Guddommens stadige ledsagelse, såfremt de holder budene. Vidnesbyrdet før dåben kommer, billedlig talt, som et lysglimt, der oplyser en mørk og stormfuld nat. Det oplyser den sti, som jordens pilgrimme, der er langt fra deres himmelske hjem og fortabt i verdens ørkener og sumpe, skal følge, hvis de vil vende tilbage til Herrens guddommelige nærhed. Helligåndens ledsagelse efter dåben er som solens vedvarende, klare lys ved højlys dag, der stråler på livets vej og på alt, der omgiver den« (*A New Witness for the Articles of Faith*, 1985, s. 262).

Der er mange måder, hvorpå Helligånden kan påvirke vores liv til det bedre.

■ Åndens åbenbaringer kommer på mange forskellige måder. Skriften hjælper os til at forstå Helligåndens tilskyndelser bedre. Kommende missionærer skal kunne genkende Helligåndens tilskyndelser i deres liv og have tro og mod til at følge disse tilskyndelser. Herren gav følgende befaling: »Det, som Ånden bevidner for jer, netop det vil jeg, at I skal gøre i al hjertets hellighed« (L&P 46:7).

Kommende missionærer skal også kunne forklare undersøgere, hvordan Helligånden virker, og hvad hans grundlæggende opgaver er.

Skriftsteder til studium og overvejelse

- Johannes 14:26.
- Johannes 15:26.
- Johannes 16:13.
- Galaterne 5:22-23.
- 1 Nefi 4:6.
- 2 Nefi 31:17-18.
- 2 Nefi 32:5, 8.
- 2 Nefi 33:1.
- Alma 21:16.
- Moroni 10:5.

Skriv dine indtryk fra disse skriftsteder i din studiebog.

■ »Ingen jordisk lærer, ligegyldig hvor dygtig eller erfaren han eller hun er, kan viderebringe et andet menneske vidnesbyrdets og omvendelsens velsignelser. Det er Helligåndens, eller Åndens, funktion. Mennesker kommer til kundskab om, at evangeliet er sandt, gennem Helligåndens kraft« (*Undervisning, Den største kaldelse*, 2000, s. 41).

■ De følgende principper er nogle af dem, der er vigtige at forstå om Helligåndens tilskyndelser.

1. Vi kan modtage åndelige tilskyndelser.

- Se Romerne 15:13.
- Se Alma 32:28.
- Se Lære og Pagter 9:8-9.
- »Selv om vi ofte beskriver kommunikation fra Ånden som en røst, så er den røst noget, som vi føler, snarere end vi hører. Mens vi taler om at »lytte« til Åndens hvisken, så beskrives åndelige tilskyndelser oftest med ordene: »Jeg havde en følelse ...« Herrens råd til Oliver Cowdery i afsnit 9 i Lære og Pagter, ... underviser i dette princip. Men dette råd misforstås af og til. Nogle medlemmer af Kirken bliver, når de læser dette skriftsted, forvirrede, fordi de frygter, at de aldrig har modtaget en tilskyndelse fra Helligånden, fordi de aldrig har følt en brænden i deres hjerte. Læg derfor mærke til Herrens afsluttende ord i L&P 9:8: »... således skal du føle, at det er rigtigt.«

»Personlig åbenbaring ... kommer til sindet som tanker og til hjertet som følelser.«

Denne brænden, som er beskrevet i dette skriftsted, beskriver en følelse af trøst og renhed, og ikke nødvendigvis en følelse af varme. Når du fortsætter med at søge samt følger Herrens vilje i dit liv, vil du komme til at kende, hvordan Helligånden påvirker dig personligt« (*Tro mod sandheden*, s. 182-183).

- Mens han tjente som medlem af De Halvfjerds, beskrev ældste L. Lionel Kendrick, hvordan Ånden påvirker både vores sind og hjerte: »Personlig åbenbaring modtages både i sindet og i hjertet. Disse tilskyndelser kommer til sindet som tanker og til hjertet som følelser. Ældste Boyd K. Packer forklarede det således: »Denne vejledning kommer som tanker og som følelser gennem indtryk og tilskyndelser« (»Åbenbaring i en verden der forandrer sig«, *Stjernen*, jan. 1990, s. 13). Nogle gange påvirker Ånden både sindet og hjertet samtidigt. Når dit hoved og dit hjerte modtager det samme indtryk, kan du sædvanligvis vide, at du modtager en personlig åbenbaring. Frelseren gav Hyrum Smith følgende instruktioner: »Jeg vil give dig af min Ånd, som skal oplyse dit sind, og som skal fylde din sjæl med glæde« (L&P 11:13)« (»Personal Revelation«, *Brigham Young University 1996-97 Speeches*, 1997, s. 256).
- Præsident Boyd K. Packer forklarede, hvordan vores sind modtager kommunikation fra guddommelige kilder: »Helligånden kommunikerer i højere grad med ånden gennem sindet end gennem de fysiske sanser. Denne vejledning kommer som tanker, som følelser, gennem indtryk og tilskyndelser. Det er ikke altid let at beskrive inspiration. Skrifterne lærer os, at vi må »føle« den åndelige kommunikations ord snarere end høre dem, og se med de åndelige øjne snarere end med de jordiske (se 1 Nefi 17:45)« (»Åbenbaring i en verden, der forandrer sig«, *Stjernen*, januar 1990, s. 13).

2. Vi kan få en følelse af fred.

- Se 1 Mosebog 41:16.
- Se Lære og Pagter 6:22-23.
- »Helligånden kaldes ofte Talsmanden (se Joh 14:26; L&P 39:6). Når han åbenbarer Herrens vilje for dig, vil han gyde »fred i dit sind« (L&P 6:23). Den fred, som han giver, kan ikke

forveksles med verdslig indflydelse eller falske lærdomme. Det er den fred, som Frelseren lovede, da han forsikrede sine disciple om, at han ville sende Talsmanden: »Fred efterlader jeg jer, min fred giver jeg jer; jeg giver jer ikke, som verden giver. Jeres hjerte må ikke forfærdes og ikke være modløst« (Joh 14:27)« (*Tro mod sandheden*, s. 183).

- Ældste Dallin H. Oaks fra De Tolv Apostles Kvorum beskriver de følelser, der forbindes med en brænden i hjertet således: »Hvad betyder denne brænden i hjertet? Behøver det at være en følelse af hede, som ved en brand? I så fald har jeg aldrig haft en brænden i hjertet. Ordet »brænden« i dette skriftsted omtaler helt sikkert en følelse af trøst og klarhed. Det er det vidnesbyrd, som mange modtager. Sådan fungerer åbenbaring« (»At undervise og lære ved Ånden«, *Liahona*, maj 1999, s. 22).
- Ældste Robert K. Dellenbach fra De Halvfjerds fortalte, hvordan fred kan velsigne vores liv: »Når vi oprigtigt beder til Herren og stoler på hans guddommelige hvisken, vil den stille, sagte stemme komme til os (se Hel 5:30). Vi opnår fred ved at vide, at Gud har besvaret vore bønner. Husk på den fred, som Oliver modtog (se L&P 6:23). Disse åndelige gløder kan vokse til et flammende vidnesbyrd (se Helaman 5:45)« (»Omvendelsens time«, *Stjernen*, januar 1991, s. 21).

»Når I gør det gode, så føler I jer godt tilpas, og det er Helligånden, der taler til jer.«

3. Vi kan modtage den stille, sagte røst.

- Se 1 Kongebog 19:9-12.
- Se Helaman 5:30.



• Præsident Boyd K. Packer fortalte om Åndens røst: »Åndens røst er en stille, sagte stemme – en stemme, der føles snarere end den høres. Det er en åndelig stemme, der trænger ind i sindet som en tanke, der indskydes i jeres hjerte« (»Tunger af ild«, *Liahona*, juli 2000, s. 10).

- Ældste Henry B. Eyring fra De Tolv Apostles Kvorum gav udtryk for, hvordan et stærkt

behov for at vide, hvad Gud vil, giver os svar: »Jeg har fået svar på bønner. Disse svar har været tydeligst, når mine ønsker blev bragt til tavshed af et altoverskyggende behov for at vide, hvad Gud ønskede. Først da kan svaret fra en kærlig himmelsk Fader blive formidlet til sindet af den stille, sagte stemme og blive skrevet i hjertet« (»Skriv i mit hjerte«, *Liahona*, januar 2001, s. 100).

- Præsident Ezra Taft Benson talte om, hvad Helligånden gør for os: »Helligånden hjælper jer til at vælge rigtigt. Helligånden beskytter jer mod ondt. Han hvisker til jer med en stille, sagte stemme, at I skal gøre det rigtige. Når I gør det gode, så føler I jer godt tilpas, og det er Helligånden, der taler til jer. Helligånden er en pragtfuld ledsager. Han er *altid* parat til at hjælpe jer« (»Til Kirkens børn«, *Stjernen*, juli 1989, s. 76).

4. Vi kan modtage nye idéer.

- Se Lære og Pagter 8:2.
- Profeten Joseph Smith fortalte, hvordan åbenbaringens ånd kan give nye idéer: »Et menneske kan drage nytte af at lægge mærke til den første tilkendegivelse af åbenbaringens ånd; fx når du føler den rene intelligens flyde til dig, kan den give dig visse tanker og idéer pludseligt, så at du – ved at lægge mærke dertil – kan finde den opfyldt samme dag eller snart; dvs. at det, som blev fremlagt for jeres sind og forstand af Guds Ånd vil gå i opfyldelse; og ved således at lære Guds Ånd og forstå den, kan du vokse ind i og med åbenbaringens princip, indtil du bliver fuldkommen i Kristus Jesus« (*Profeten Joseph Smiths lærdomme*, 1954, s. 178-179).

5. Vi bør huske, at åndelige åbenbaringer er hellige.

- Se Alma 12:9.
- Præsident Boyd K. Packer gav følgende råd angående åndelige åbenbaringers hellige natur: »Drømme, syner og tilsynekømt er ikke ualmindelige i Kirken og er en del af alt det, Herren har åbenbaret i denne uddeling. Måske får du en storslået åndelig oplevelse. Jeg har lært, at disse oplevelser er personlige og bør holdes for os selv. Overvej dem i dit

hjerter og tal ikke letsindigt om dem (se Alma 12:9)« (»*The Great Plan of Happiness and Personal Revelation*«, CES foredrag for unge voksne, 7. nov. 1993, s. 7-8).

6. Herren giver os åbenbaring i sin egen tid.

- Se Esajas 55:8-9.
- Se Moroni 7:2.
- Se Lære og Pagter 88:68.
- Ældste Dallin H. Oaks sagde følgende om det rette tidspunkt for Herrens inspiration: »For det første bør vi erkende, at Herren taler til os gennem Ånden i hans egen bestemte tid og på hans egen måde. Mange mennesker forstår ikke dette princip. De tror, at når de er parate, og når det passer ind i deres planer, så kan de påkalde Herren, og straks vil han svare, og endda på den måde, som de ønsker. Sådan foregår åbenbaring ikke« (»At undervise og lære ved ånden«, *Liahona*, maj 1999, s. 20-21).
- Ældste Neal A. Maxwell, som var medlem af De Tolv Apostles Kvorum, fremhævede behovet for at underkaste os Herrens planlægning, mens vi venter på svar på vore bønner og andre retfærdige ønsker: »Eftersom Gud ønsker et folk, der er blevet »prøve(t) i alle ting« (L&P 136:31), præcis hvordan vil vi da blive prøvet? Han fortæller os: »Jeg vil prøve mit folks tålmodighed og tro« (se Mosi 23:21). Eftersom vores tro på Herrens timing kan blive sat på prøve, bør vi lære at sige ikke blot: »Din vilje ske«, men tålmodigt sige: »Din timing ske« (»Pløj med håb«, *Liahona*, juli 2001, s. 72).



© 1999 Bryant Livingston. Må ikke kopieres

7. Vi bør ikke forvente åbenbaring om alt.

- Se Jakob 4:3.
- Se Lære og Pagter 58:26-29.
- Ældste Dallin H. Oaks gav dette råd: »Åbenbaring fra Gud – Åndens belæring og vejledning – er ikke konstant. Vi tror på fortsat åbenbaring, ikke vedvarende åbenbaring. Vi er ofte overladt til selv at løse vore problemer uden specifik vejledning fra Ånden. Det er en del af de erfaringer, vi skal gøre her i dette liv. Men heldigvis glemmer Frelseren os ikke, og hvis vores dømmekraft fører os til at begå handlinger, som ligger uden for det, der er tilladeligt, og hvis vi stadig lytter til den stille, sagte røst, så vil Herren standse os gennem sin Ånds indskydelser« (»At undervise og lære ved Ånden«, *Liahona*, maj 1999, s. 23).
- Ældste Oaks advarede også imod at søge åbenbaring i alle livets aspekter: »Herrens Ånd giver os sandsynligvis ikke åbenbaringer med hensyn til ubetydelige ting. Jeg hørte engang en ung kvinde til et vidnesbyrds møde rose sin mand for hans åndelighed og hun fortalte, hvordan han forelagde ethvert spørgsmål for Herren. Hun fortalte, hvordan han gik med hende på indkøb, og ikke engang ville vælge mellem to fabrikater af grøntsager på dåse uden først at have bedt om det. Jeg synes, det er upassende. Jeg tror, at Herren forventer, at vi skal benytte den intelligens og de erfaringer, han giver os, til at træffe den slags valg« (»Åbenbaring«, *Den danske Stjerne*, december 1983, s. 41).

Opmærksomhed og lydighed mod Ånden er en af missionærernes største hjælpemidler.

■ Missionærerne underviser undersøgerne i gengivne evangeliske sandheder, men Åndens påvirkning er det stærkeste element i et menneskes omvendelse til det gengivne evangelium. Det er afgørende, at missionærer er opmærksomme på Ånden og lærer at følge de tilskyndelser, de får. Vores forståelse af Åndens funktion øges, når vi lærer at adlyde dens tilskyndelser.

Skriftsteder til studium og overvejelse

- 2 Nefi 33:1
- Lære og Pagter 43:15-16
- Lære og Pagter 50:21-22

Skriv dine indtryk fra disse skriftsteder i din studiebog.

■ Ældste M. Russell Ballard fra De Tolv Apostles Kvorum talte om Åndens kraft i forbindelse med omvendelse: »I missionærtræningscentrene underviser vi missionærerne i, at de må have tro på Herren Jesus Kristus. De belæres om, at de er nødt til at udvikle oprigtigt varme, personlige, omsorgsfulde forhold til dem, de møder. De må lære at lytte med forståelse og at vise virkelig forståelse over for interesser og bekymringer hos dem, de underviser. Når missionærerne underviser i lærdommene, er de nødt til at finde ud af, hvad deres kontakter tænker og føler, så de kan afklare misforståelser, lette tvivl, fjerne bekymringer og komme med opmuntring. Missionærernes varme, oprigtige ånd er nødvendig for at hjælpe ikke-medlemmer med at mærke og genkende Herrens Ånd, fordi Ånden er den kraft, der fører til omvendelse« (»Fællesskabets hånd«, *Stjernen*, jan. 1989, s. 24).

■ Ældste Gene R. Cook fra De Halvfjerds fortalte, hvordan vi ved at bære vores vidnesbyrd bringer Ånden til stede: »Bær ofte vidnesbyrd, mens du underviser. Det kan være endnu vigtigere end det, du underviser i. Bær vidnesbyrd i Herrens navn om, at det, du underviser i, er sandt. Hvis du gør det, bringer det Herrens Ånd til stede« (*Raising Up a Family to the Lord*, 1993, s. 49).



© 1995 Merritt T. Smith. Alle rettigheder forbeholdes.

■ Præsident Boyd K. Packer beskrev en vigtig lektie, han lærte som missionspræsident, således: »Jeg lærte en tankevækkende lektie, da jeg tjente som missionspræsident. Jeg var også generalautoritet. Jeg var flere gange blevet tilskyndet til, for værkets skyld, at afløse en af mine rådgivere. Udover at have bedt om det, havde jeg indset, at det var

det rigtige at gøre. Men jeg gjorde det ikke. Jeg frygtede, at jeg ville skade en mand, som havde tjent længe i Kirken.

Ånden trak sig tilbage fra mig. Jeg kunne ikke modtage tilskyndelser om hvem, jeg i stedet skulle kalde som rådgiver, hvis jeg afløste ham. Det stod på i flere uger. Det var som om mine bønner ikke nåede højere end til loftet i det lokale, hvor jeg bad dem. Jeg prøvede at tilrettelægge arbejdet på flere andre måder, men til ingen nytte. Til sidst gjorde jeg, som Ånden bød. I selvsamme øjeblik vendte gaven tilbage. Hvor var det fantastisk at have denne gave igen! I ved det, for I har den – Helligåndsgaven. Og det skadede ikke den pågældende bror. Nej, han blev velsignet i overmål, og umiddelbart efter fik værket fremgang« (»*That All May Be Edified*«, 1982, s. 341).

■ Præsident Marion G. Romney, som var rådgiver i Det Første Præsidentskab, fremhævede, hvor vigtigt det er at følge Herrens vejledning, når vi har fået den: »Når et menneske erfarer, hvad Guds råd er og følger det, kan han ikke undgå at komme nærmere Ånden. Helt fra begyndelsen har historien om Guds forhold til sine børn på jorden vidnet om den kendsgerning, at det går galt for dem, som ignorerer hans råd, og at de oplever sorg« (»*Seek Not to Counsel the Lord*«, *Ensign*, aug. 1985, s. 2).

Åndens påvirkning er det stærkeste element i et menneskes omvendelse til det gengivne evangelium.

TING TIL OVERVEJELSE

- På hvilke måder har Herrens Ånd inspireret dig?
- Hvad kan du gøre for at øge Åndens indflydelse i dit liv? Hvordan påvirker personlig værdighed Åndens indflydelse på et menneskes liv?
- Hvordan kan du udvikle større opmærksomhed på Ånden?

FORSLAG TIL OPGAVER

- Beslut dig for, hvilke ændringer du kan foretage i dit liv, så du bliver mere opmærksom på Ånden.
- Vælg et tidspunkt og et sted, hvor du kan være alene. Du ønsker måske at faste. Begynd med at bede og spørg din himmelske Fader, hvad han ønsker, at du skal gøre, mens du forbereder dig på at blive en af hans missionærer. Brug noget tid, efter du har bedt, på at overveje de tanker og følelser, der kommer til dig. Skriv disse indtryk

ned i din studiebog. Det kan være en god måde at begynde din missionærdagbog på.

- Skriv de indtryk og den indsigt, du har fået om de skrifter, du studerer, i en skriftstudiebog.
- Gennemgå bønssomt din patriarkalske velsignelse og læg mærke til de råd og indtryk, som angår din mission. (Overvej at få din patriarkalske velsignelse, hvis du endnu ikke har fået den).
- Forbered en tale om emnet: »Hvorfor er det vigtigt for alle missionærer, at de bliver ledt af Ånden?« Hold talen for din familie eller en god ven.
- Læs skriftstedshenvisningerne i venstre kolonne af skemaet nedenfor. Skriv en kort beskrivelse i højre kolonne af de måder, hvorpå Helligånden kan påvirke os, som det beskrives i skrifterne. Du kan også »sammenkæde« versene i dine skrifter ved at lave en krydshenvisning fra det første skriftsted på listen til det andet, fra det andet til det tredje osv. frem til det sidste skriftsted, og derefter lave en krydshenvisning fra det sidste skriftsted til det første.

ANBEFALET EKSTRALÆSNING

Tro mod sandheden: Et evangelisk opslagsværk

- »Helligånden« (s. 65-67).
- »Bøn« (s. 11-15).
- »Åbenbaring« (s. 179-183).

NOTER OG INDTRYK

	Måder, hvorpå Helligånden kan påvirke os
Joh 14:26	
Joh 15:26	
Joh 16:13	
Gal 5:22-23	
Mosi 5:2	
L&P 6:14-15	
L&P 6:22-23	
L&P 8:2-3	
L&P 9:8-9	
L&P 11:12-13	
L&P 50:17-23	

A large blank area for writing, divided into two columns by a vertical dotted line. Both columns contain horizontal dotted lines for writing.

The page contains two vertical columns of horizontal dashed lines, separated by a central vertical dotted line. Each column is intended for handwritten text.



Bjergprædiken af Harry Anderson

UNDERVIS VED ÅNDEN

INDLEDNING

Missionærer kaldes til at undervise i det gengivne evangelium med Guds kraft og myndighed. »Derfor stiller jeg, Herren, jer dette spørgsmål: Hvortil er I blevet ordineret? *Til at prædike mit evangelium ved Ånden*« (L&P 50:13-14; kursiv tilføjet). Om vigtigheden af at undervise effektivt i evangeliet sagde ældste Dallin H. Oaks fra De Tolv Apostles Kvorum, at »ethvert medlem af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige er eller vil blive lærer,« og at »vi er hans tjenere med det hellige ansvar at undervise i Jesu Kristi evangelium, det største budskab gennem alle tider. Vi har brug for flere lærere, der er værdige til dette budskab« (»Undervisning i evangeliet«, *Liahona*, jan. 2000, s. 94, 98).

Profeten Joseph Smith sagde: »Frelse kan ikke komme uden åbenbaring; det vil være forgæves for en hvilken som helst at være en Guds tjener uden den« (*Profeten Joseph Smiths Lærdomme*, s. 189). Præsident Brigham Young understregede ligeledes Åndens store betydning, når man underviser i Evangeliet: »Var al verdens talent, takt, visdom og forfinelse blevet sendt til mig med Mormons Bog og havde erklæret sandheden af den med al jordens veltalenhed og påtaget sig at bevise den med lærdom og verdslig visdom, ville det for mig have været som røg, der flyver op for kun at forsvinde i den blå luft. Men da jeg så en mand uden veltalenhed eller talent for at tale offentligt, som kun kunne sige: »Jeg ved gennem Helligåndens kraft, at Mormons Bog er

»Vi er hans tjenere med det hellige ansvar at undervise i Jesu Kristi evangelium.«

sand, at Joseph Smith er Herrens profet,« oplyste Helligånden, som udstråledes fra den person, min forståelse, og lys, herlighed og udødelighed [blev] åbenbaret for mig. Jeg blev omsluttet af det og fyldt med det, og jeg vidste for mig selv, at mandens vidnesbyrd var sandt« (i *Journal of Discourses*, 1:90).

Som en Herrens tjener må du lære at tjene, hvilket betyder at undervise med Ånden. Dette indebærer at lære og anvende undervisningsfærdigheder

og principper, der gør dig og dine undersøgere modtagelige for Åndens påvirkning. Herren ved, hvad hvert enkelt menneske har brug for at lære. Når du underviser i sande lærdomme og principper tydeligt og med Ånden, rører budskabet andres hjerter med

stor kraft. Inspireret undervisning vækker en genklang i sjælen, der kan føre til omvendelse gennem modtagelse af det gengivne evangeliums første principper og ordinancer.

FORSTÅELSE AF LÆRDOMME OG PRINCIPPER

- Personlig forberedelse og værdighed er nødvendig for at kunne undervise med Ånden.
- Missionærer kan indbyde Helligånden i deres undervisning.
- Missionærer bør anvende undervisningsmetoder, som opbygger.

UNDERBYGGENDE SKRIFTSTEDER OG UDTALELSER

Personlig forberedelse og værdighed er nødvendig for at kunne undervise med Ånden.



■ Herren velsigner forberedte og værdige missionærer med sin Ånd. Præsident Joseph F. Smith sagde: »Enhver missionær bør stræbe efter at tilbringe en del af dagen med studium og bøn med tanke på evangeliets principper og kirkenes teologi. Han bør læse,

overveje og bede ... Hans sind bør være opfyldt af tanker, der er værd at udtrykke, værd at høre, værd at huske; da vil inspirationens ånd frembringe de sandheder, som tilhørerne har behov for, og give hans ord myndighedens klang« (*Evangeliske Lærdomme*, s. 304-305).

Skriftsteder til studium og overvejelse

- Alma 5:46
- Alma 8:10
- Alma 17:2-3
- Lære og Pagter 11:21-22
- Lære og Pagter 84:85

Skriv dine indtryk fra disse skriftsteder i din studiebog.

■ »Et af Åndens formål er at »tilkendegive sandheden ... af alt« (Moroni 10:4-5). Kun ved Åndens påvirkning kan evangelisk undervisning blive opbyggende og inspirerende.

Dit privilegium, som underviser i evangeliet, er at være et redskab, hvorved Helligånden kan undervise, vidne, trøste og inspirere

Hvis du forbereder dig åndeligt, vil Helligånden hjælpe dig til at vide, hvad du skal gøre eller sige i din undervisning. Du kan forberede dig ved at bede ofte, studere skrifterne, efterleve evangeliet og ved at være ydmyg« (*Tro mod sandheden: Et evangelisk opslagsværk*, 2005, s. 165).

■ Ældste David B. Haight, som var medlem af De Tolv Apostles Kvorum, sagde: »Vore missionærer underviser og bærer vidnesbyrd ved Ånden. Men de må være i harmoni med Herren. At håbe på at få Ånden er ikke nok. At bede er heller ikke nok. Missionærer må gøre det, som Herren kræver: Efterleve budene, være rene, være retskafne i handlinger og tanker. »Herren har sagt, at han ikke bor i vanhellige templer« (Alma 34:36)« (»Unge Piger – sande vogter-sker«, *Den danske Stjerne*, apr. 1978, s. 87).

■ Præsident James E. Faust, rådgiver i Det Første Præsidentskab, sammenlignede værdighed til at modtage Ånden med at modtage et signal på en mobiltelefon:

»En stor del af vor tids kommunikation [foregår] med mobiltelefon. Af og til opstår der dog døde punkter, hvor signalet ikke når frem til mobiltelefonen. Det kan ske, hvis den, der bruger mobiltelefonen, befinder sig i en tunnel eller i en kløft, eller hvis der er anden støj på linjen.

Sådan er det også med guddommelig kommunikation. Den stille, sagte røst har, om end den er stille og sagte, meget stor styrke. Den »hvisker gennem alt og gennemborer det« (L&P 85:6) ... Måske er der noget i vores liv, som hindrer os i at høre budskabet, fordi vi »ikke længere [har] evnen til at føle« (1 Ne 17:45). Vi sætter os ofte i situationer med døde punkter, hvor vi lukker af for guddommelige budskaber. Nogle af disse døde punkter er blandt andet vrede, pornografi, overtrædelse, selvished og andre situationer, som støder Ånden« (»Har du fanget det rigtige budskab«, *Liahona*, maj 2004, s. 67).

■ Ældste Dallin H. Oaks beskrev, hvad vi kan gøre for at indbyde Ånden:

»Den bedste måde at modtage åbenbaringens ånd på, er ved at lytte til og studere de ord, som er blevet talt under Helligåndens indflydelse. Med andre ord modtager vi Ånden ved at læse skrifterne eller læse og lytte til taler af inspirerede ledere ...

Når vi hengiver os til Herrens værk, skal vi udføre det hårde arbejde, som kaldes forberedelse« (»At undervise og lære ved Ånden«, *Liahona*, maj 1999, s. 18).

■ Ældste Henry B. Eyring fra De Tolv Apostles Kvorum fremhævede bøn som et middel til at fremme Helligåndens tilstedeværelse: »På samme måde som skrifterne inviterer Helligånden, gør daglig bøn det også. Hvis vi ikke beder, vil han sjældent komme, og uden vores bøn er det ikke

sandsynligt, at han bliver hos os. »Og Ånden skal gives jer ved troens bøn, og hvis I ikke modtager Ånden, skal I ikke undervise« (L&P 42:14). Inderlig, konstant bøn om at have Helligånden hos sig, og fast forsæt om at nære vor Faders børn vil helt sikkert bringe velsignelser til os og dem, som vi elsker og tjener« (»Vogt mine lam«, *Stjernen*, jan. 1998, s. 86).

■ Ældste Dallin H. Oaks behandlede spørgsmålet om, hvad vi kan gøre, når vi ikke føler, at Ånden leder vore ord: »Det er nødvendigt at forberede sig omhyggeligt på de situationer, hvor de præcise ord, vi skal sige, ikke bliver givet til os. Min erfaring er, at vi ofte selv skal formulere de evangeliske sandheder, vi har studeret, og de vidnesbyrd, vi har modtaget, med vore egne ord. Herren leder os ikke i enhver handling eller ethvert ord, så vi bør altid være forberedte på at fortsætte på baggrund af vores egen dømmekraft. Når vi gør det, kan vi vokse i tro og åndelighed og samtidig opnå jordiske erfaringer« (»Teaching by the Spirit«, tale holdt på missionærskolen i Provo, 21. jun. 1998, s. 7).

Missionærer kan indbyde Helligånden i deres undervisning.



■ Ældste Gene R. Cook fra De Halvfjerds sagde: »Du, som lærer, må gøre alt, hvad der står i din magt for at forberede menneskers hjerte, så Ånden kan undervise« (»Opfordre andre til »at komme til Kristus«, *Stjernen*, jan. 1989, s. 32). Missionærer må lære et antal måder, hvorpå de kan indbyde Ånden i deres undervisning, deriblandt ved at anvende skrifterne og bære vidnesbyrd. Ældste M. Russell Ballard fra De Tolv Apostles Kvorum forklarede: »Når Ånden rører hjertet, så forandres det. Når enkeltpersoner ... føler, at Ånden virker gennem dem, eller når de ser tegn på Herrens kærlighed og barmhjertighed i deres tilværelse, opbygges og styrkes de åndeligt, og deres tro på ham øges« (»Nu er det tid«, *Liahona*, jan. 2001, s. 89).

»Når Ånden rører hjertet, så forandres det.«

Skriftsteder til studium og overvejelse

- Alma 5:45-46
- Lære og Pagter 84:62
- Lære og Pagter 100:7-8

Skriv dine indtryk fra disse skriftsteder i din studiebog.

■ Præsident Gordon B. Hinckley fortalte, hvordan man underviser med Ånden: »Vi må styrke os selv og vores folk, så vore lærere taler fra deres hjerte snarere end fra deres bøger, og derved udtrykker deres kærlighed til Herren og dette dyrebare værk, så det på en eller anden måde vil antænde en ild i hjertet hos dem, de underviser« (*Teachings of Gordon B. Hinckley*, 1997, s. 619-20).

■ Ældste Richard G. Scott fra De Tolv Apostles Kvorum sagde: »Missionærerne bliver bedt om at fylde sindet og hjertet med de grundlæggende lærdomme, med underbyggende skriftsteder og med relevante oplevelser fra deres eget liv. Dette udgør den baggrundsviden, de kan trække på, når de ved Åndens hjælp finder frem til, hvilket specifikt behov den enkelte familie eller undersøger har« (»De underviser med hjertet«, *Liahona*, jun. 2004, s. 8).

■ Ældste Henry B. Eyring fremhævede Helligåndens rolle i at undervise og forberede undersøgere til at modtage bestemte sandheder: »Helligånden underviser os hver især på individuel vis. Men jeg lover jer, at når [undersøgere eller missionærer] overvejer og beder om budskabet i Mormons Bog, vidner Helligånden om Frelseren, vil de huske ham, og Helligånden kan med tiden blive deres ledsager. Det vil minde dem om sandheden. Det afslører menneskers hjerte for [missionærerne]« (*The Book of Mormon*, tale holdt til et seminar for nye missionspræsidenter, 25. jun. 2003, s. 6).

■ Ældste L. Tom Perry fra De Tolv Apostles Kvorum nævnte nogle forudsætninger for at være i stand til at undervise med Ånden: »Vores undervisning vil blive effektiv, hvis vi griber den an i ydmyghed, ved bøn og studium. Så vil vi få hjælp af Ånden til at videregive ordet i overensstemmelse og i harmoni med det, som Herren ønsker, vi skal undervise i« (»Lær dem Guds ord med al flid«, *Liahona*, juli 1999, s. 8).

■ Præsident Boyd K. Packer, fungerende præsident for De Tolv Apostles Kvorum tænkte tilbage på en lektie han lærte, mens han tjente som missionspræsident. Han skrev, at hans mission ikke skred fremad, som den skulle. Han vidste ikke, hvilke ændringer han skulle foretage. Under et vidnesbyrds møde til en zonekonference, hørte han en skræmt, ny ældstes vidnesbyrd. Præsident Packer erindrede:

»De vidnesbyrd, som vi havde hørt fra alle de andre missionærer, lød noget i retning af dette: »Jeg er taknemlig for at være på mission. Jeg har lært meget af det. Jeg har en god kammerat. Jeg har lært meget af ham. Jeg er taknemlig for mine forældre. Vi havde en spændende oplevelse i sidste uge. Vi var ude at banke på døre, og så ...« Derefter fortalte missionæren om oplevelsen. Hans afslutning lød nogenlunde sådan her: »Jeg er taknemlig for at være på mission. Jeg har et vidnesbyrd om evangeliet.« Og så afsluttede han »i Jesu Kristi navn. Amen.«

Men denne unge ældste adskilte sig på en eller anden måde fra de andre. Han ville sikre sig, at han ikke stod på talerstolen et sekund længere end nødvendigt, så han sagde blot med hastige, skræmte ord: »Jeg ved, at Gud lever. Jeg ved, at Jesus er Kristus. Jeg ved, at det er Guds profet, som leder denne kirke. I Jesu Kristi navn. Amen.«

Det var et vidnesbyrd. Det var ikke bare en oplevelse eller et udtryk for taknemlighed. Det var en erklæring, et vidnesbyrd!

De fleste af ældsterne havde sagt: »Jeg har et vidnesbyrd«, men de havde ikke sat ord på det. Denne unge ældste havde med meget få ord fremført sit vidnesbyrd – direkte, enkelt og, som det viste sig, med stor kraft.

Da vidste jeg, hvad der var galt i missionen. Vi fortalte historier, udtrykte taknemlighed, indrømmede at vi havde vidnesbyrd, men vi bar dem ikke« (*Teach Ye Diligently*, 1975, s. 275).

■ »Dit vidnesbyrd om Frelseren, hans lærdomme og genoprettelsen vil være stærkest, når det kommer direkte fra hjertet, kortfattet og overbevisende. Bed om vejledning, så vil Ånden hjælpe dig til at vide, hvordan du skal udtrykke følelserne i dit hjerte« (*Tro mod sandheden*, s. 170).

■ Præsident Gordon B. Hinckley gjorde opmærksom på vigtigheden af vidnesbyrd i omvendelsesprocessen: »Personligt vidnesbyrd er den faktor, der

ændrer folks levevis, når de kommer ind i Kirken« (»Vidnesbyrd«, *Liahona*, juli 1998, s. 73).

■ Præsident Hinckley beskrev kraften i en missionærs vidnesbyrd: »[Vidnesbyrd] er noget, som ikke kan modbevise. Modstandere kan citere skriftsteder og diskutere lærdomme i det uendelige. De kan være kløgtige og overbevisende. Men når der er en, der siger »jeg ved«, er der ikke noget at diskutere. Det accepteres måske ikke, men hvem kan modbevise eller fornægte den indre sjæls sagte stemme, der taler med personlig overbevisning?« (»Vidnesbyrd«, *Stjernen*, juli 1998, s. 74).

Missionærer bør anvende undervisningsmetoder, som opbygger.



■ At undervise med Ånden kræver, at vi forstår vigtige undervisningsmetoder, så Ånden kan ledsage vores indsats. At undervise ved Ånden betyder ikke, at vi underviser på en sløv, kedelig måde. Det helt modsatte er tilfældet. Vi bør undervise på en måde, der opbygger. At opbygge vil sige at oplyse, at undervise eller at forbedre åndeligt. Det gør vi, når vi giver klare og enkle forklaringer, stiller gode spørgsmål, iagttager vore undersøgelses reaktioner og spreder vores budskab med begejstring.

Missionærer skal hjælpe undersøgeren til at genkende Åndens rolle i omvendelsesprocessen. Det kan hjælpe undersøgeren til at genkende Ånden, hvis man taler med dem om deres følelser angående det gængs evangelium (se de underbyggende skriftsteder og udtalelser om princippet: »Der er mange måder, hvorpå Helligånden kan påvirke vores liv til det bedre«, i kapitel 3 i dette elevhæfte, s. 23–27).

Skriftsteder til studium og overvejelse

- Rom 14:19.
- 2 Nefi 33:1.
- Lære og Pagter 50:13 – 14, 17-23.

Skriv dine indtryk fra disse skriftsteder i din studiebog.

»Personligt vidnesbyrd er den faktor, der ændrer folks levevis, når de kommer ind i Kirken.«

■ Frelseren anvendte flere forskellige opbyggende undervisningsmetoder. Følgende er nogle måder, hvorpå missionærer kan forsøge at efterligne Frelserens metoder i deres undervisning:

- **Bed.** Frelseren bad for dem, der ville høre hans ord (se 3 Ne 19:27-29). Når du beder for dem, du underviser, udøver du tro på, at Gud vil blødgøre deres hjerte. Udtryk din kærlighed til Gud og dem, du underviser, i dine bønner.
- **Brug skrifterne.** Jesus Kristus underviste ud fra skrifterne (se Luk 24:27). Når du bruger skrifterne, indbyder du Helligånden i din undervisning.
- **Bær vidnesbyrd.** Jesus vidnede om vor himmelske Fader og om sin egen guddommelige rolle (se Joh 10:17-18, 27-30). Et vidnesbyrd er en enkel, direkte trosbekendelse; det er en følelse af vished. Når du bærer dit vidnesbyrd om de evangeliske principper, du underviser i, vidner Ånden om deres sandhed.
- **Anvend musik.** Jesus og hans apostle »havde sunget lovsangen« (Matt 26:30). Gennem musik kan både du og dem, du underviser, indbyde Helligåndens indflydelse og udtrykke følelser, som kan være svære at udtrykke på anden vis.
- **Fortæl historier og giv eksempler.** Jesus underviste i evangeliske principper med historier, så som den barmhjertige samaritaner (se Luk 10:25-37) og den fortabte søn (se Luk 15:11-32). Brug sande beretninger til at vise, hvordan det gengivne evangeli-ums principper kan anvendes i hverdagen.
- **Brug genstande og billeder.** Jesus anvendte almindelige genstande og sammenligninger til at undervise i evangeliske principper, som fx et sennepsfrø (se Matt 17:20), og han kaldte sine apostle til at være »menneskefiskere« (se Matt 4:18-22). Billeder kan ligeledes bidrage til at øge andres forståelse af beretningerne fra skriften og evangeliske principper.
- **Stil spørgsmål og lyt.** Jesus stillede spørgsmål så som: »Men I, hvem siger I, at jeg er?« (Matt 16:15), og »Hvad står der i loven? Hvad læser du dér?« (Luk 10:26), og lyttede til svarene. Dybsindige spørgsmål opmuntrer til samtale og til at undersøgeren fortæller om relevante personlige erfaringer. Når du lytter, viser du kærlighed til dine undersøgere, og Ånden kan hjælpe med at lede jeres samtale.
- **Efterlev budene.** Jesus sagde, at hvis vi vil lære, om et bud eller princip er sandt, må vi efterleve

det (se Joh 7:17). Han underviste sine disciple i missionering ved at sende dem på mission (se Luk 9:1-6). Missionærer kan hjælpe undersøgere med at lære at bede ved at opfordre dem til at bede under lektionen. Undersøgere kan lære, at visdomsordet er sandt, når de begynder at efterleve det. De oplever ånden i Mormons Bog, når de læser den og beder om den.

- **Udlæg.** »Udlægge vil sige at fortælle om og forklare tydeligt. At udlægge skrifterne vil sige, at du forklarer betydningen af lærdommene og skriftstederne enkelt og tydeligt stolende på Åndens vejledning i alt, hvad du siger« (*Forkynd mit evangelium*, 2005, s. 187). Frelseren udlagde sine lærdomme fra skrifterne, da han underviste folket fra Mormons Bog (se 3 Ne 26:1-5).
- **Brug begivenheder.** Jesus anvendte ofte begivenheder, så som jødernes påskefest, til at undervise i evangeliske principper. For eksempel brugte han bespisningen af de fem tusind og jødernes påskefest til at undervise i, at han er livets brød (se Joh 6:1-14, 22-65). Du kan bruge begivenheder fra dine undersøgelses liv til at undervise i evangeliske principper. Fx kan man bruge barnefødslen til at undervise i behovet for at blive født igen.

»Når du overvejer at bruge en specifik undervisningsmetode, så stil dig selv følgende spørgsmål: Vil denne metode indbyde Åndens tilstedeværelse? Passer den til helligheden af de principper, som jeg underviser i? Vil det opbygge og styrke dem, som jeg underviser?»

Husk, at du som underviser i evangeliet repræsenterer Herren. Sørg for, at alt, hvad du gør og siger, er ærbødigt og i overensstemmelse med hans vilje« (*Tro mod sandheden*, s. 166).

■ Præsident Boyd K. Packer beskrev en vigtig undervisningsmetode, som missionærer bør lære at bruge: »En årvågen lærers øjne bevæger sig konstant frem og tilbage hen over klassen og bemærker enhver bevægelse, ethvert udtryk, og reagerer hurtigt på manglende interesse eller forvirring. De aflæser straks et rådvildt udtryk eller bemærker med det samme, når indlæring har fundet sted« (*Teach Ye Diligently*, s. 138-39).

■ Ældste Jeffrey R. Holland fra De Tolv Apostles Kvorum beskrev vigtigheden af at lytte til dem, vi underviser: »Men måske er det endnu vigtigere at lytte end at tale. Disse personer er ikke livløse objekter forklædt som dåbsstatistikker. De er Guds

børn, vore brødre og søstre, og de har brug for det, vi har. Vær ægte. Vær oprigtigt åben over for andre. Spørg disse venner om, hvad der betyder mest for *dem*. Hvad sætter *de* pris på, og hvad kan *de* lide? Lyt så. Hvis rammerne er passende, kan I spørge, hvad de frygter, hvad de længes efter, eller føler, at de savner i deres tilværelse. Jeg lover jer, at *et eller andet* i det, de siger, *altid* fremhæver en af evangeliets sandheder, som I kan bære vidnesbyrd om, og hvor I kan tilbyde mere ... Hvis vi lytter med kærlighed, behøver vi ikke at spekulere på, hvad vi skal sige. Det vil blive givet os – af Ånden og af vore venner« (»Vidner for mig«, *Liahona*, juli 2002, s. 16).

TING TIL OVERVEJELSE

- Læs følgende udtalelse af præsident Harold B. Lee og overvej, hvilke undervisningsmetoder, der vil være mest nyttige til at undervise klart og tydeligt: »I skal ikke kun undervise ... så tydeligt, at de bare forstår, men I skal undervise i Kirkens lærdomme så tydeligt, at ingen kan misforstå« (*The Teachings of Harold B. Lee*, 1996, s. 459).
- Hvad kan en missionær gøre, når hans eller hendes kammerat taler, som kan hjælpe undersøgeren til at mærke Ånden og forstå budskabet mere klart?

FORSLAG TIL OPGAVER

- Interview en eller to af de lærere, du kender, som underviser mest effektivt i evangeliet. Bed dem fortælle, hvad der har hjulpet dem til at lære at undervise med Ånden. Bed dem fortælle om deres tanker angående, hvordan man underviser, og hvordan man indbyder Ånden i undervisningen. Tag noter i løbet af dine interviews.

ANBEFALET EKSTRALÆSNING

Tro mod sandheden: Et evangelisk opslagsværk

- »Undervis i evangeliet« (s. 164-166)
- »Vidnesbyrd« (s. 168-170)

NOTER OG INDTRYK

Lined writing area on the left side of the page, consisting of 25 horizontal dotted lines.

Lined writing area on the right side of the page, consisting of 25 horizontal dotted lines.



VI LÆRER AT UNDERVISE »VED STUDIUM OG OGSÅ VED TRO«, DEL 1

INDLEDNING

Herren har givet denne befaling: »stræb efter at lære, ja, ved studium og også ved tro« (L&P 88:118). Din tro på Jesus Kristus bereder dig som missionær på at lære fra skrifterne og fra Herrens salvede profeter og apostle. Når du udøver din tro ved at bede om forståelse under dit personlige studium, vokser din tro. Når din tro vokser, opbygger du et sikrere grundlag af lærdomme, så du kan undervise i det gengivne evangelium og invitere andre til at komme til Kristus. Personligt studium og fællesstudium er nogle af missioneringens hovedbestanddele.

FORSTÅELSE AF LÆRDOMME OG PRINCIPPER

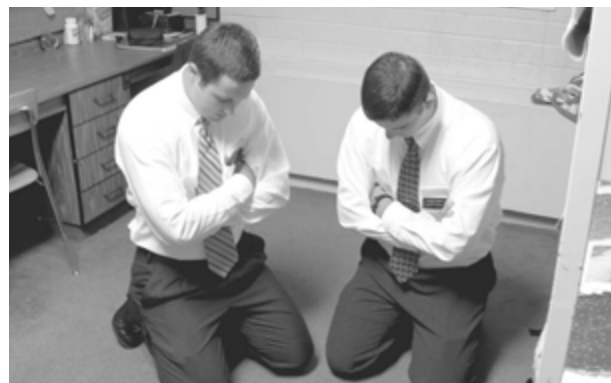
- At bede og overveje skrifterne hjælper til at forberede os til at modtage Helligåndens indflydelse.
- Vi må søge at få ordet.
- Vi får ordet ved at studere og forberede os på at undervise i det gengivne evangelium.

UNDERBYGGENDE SKRIFTSTEDER OG UDTALELSER

At bede og overveje skrifterne hjælper med at forberede os til at modtage Helligåndens indflydelse.

- Lydighed mod Herrens bud er en vigtig, åndelig forudsætning for at have Helligåndens indflydelse

i vores liv. Når man er på mission, er lydighed mod missionærreglerne nødvendigt for at opbygge åndelighed. Sammen med lydighed hjælper bøn og overvejelse af skrifterne med at forberede dig til at modtage inspiration fra Herren gennem Helligånden.



Skriftsteder til studium og overvejelse

- 1 Nefi 11:1
- 2 Nefi 4:15-16
- Alma 5:46
- Lære og Pagter 11:21-22
- Lære og Pagter 19:38
- Lære og Pagter 63:64
- Lære og Pagter 138:1-2, 6, 11

Skriv dine indtryk fra disse skriftsteder i din studiebog.



■ Da han tjente som medlem af De Halvfjerds, talte ældste L. Lionel Kendrick om bøn som kommunikationsmiddel mellem Gud og hans børn: »Når vi taler til vor himmelske Fader, gør vi det gennem bøn. Når han taler til os, gør han det gennem personlig åbenbaring.

Denne guddommelige tovejskommunikation er af afgørende betydning for vores succes, vores velvære, vores tryghed og vores åndelige frelse. Det er altafgørende, at vi forstår processen i forbindelse med at modtage personlig åbenbaring. Vi beder altid til vor Fader i himlen, og til ham alene. Vore bønner bliver bedt i Sønnens navn og formidles gennem Helligåndens kraft. Vi beder ikke til Frelseren eller til nogen anden. Det ville være respektløst over for vor himmelske Fader, og det ville tyde på, at vi ikke fuldt ud forstår forholdet mellem medlemmerne af Guddommen. Frelseren og Helligånden spiller vigtige roller i processen med personlig åbenbaring« (»Personal Revelation«, *Brigham Young University 1996-1997 Speeches*, 1997, s. 251).

■ Præsident Boyd K. Packer, fungerende præsident for De Tolv Apostles Kvorum, sagde følgende angående bøn: »Lær, hvordan man beder, og hvordan man modtager svar på bønner. Når I beder om et eller andet, må I tålmodigt vente en lang, lang tid, før I får et svar. Nogle bønner må, for jeres egen skyld, besvares øjeblikkeligt, og nogle tilskyndelser kommer endda, før I overhovedet har bedt« (»Åndelige krokodiller«, *Den danske Stjerne*, oktober 1976, s. 24).

■ Som rådgiver i Primarys hovedpræsidentskab sagde søster Anne G. Wirthlin, at et forbillede for overvejelse af skriften øger forståelsen: »Frelseren har givet os et forbillede at følge, når vi studerer skrifterne. Vi hører ordet, vi overvejer dets betydning, vi beder vor himmelske Fader om at hjælpe os med at forstå, og derpå er vi i vores sind og hjerte beredt til at modtage de lovede velsignelser ... Ånden bærer vidnesbyrd for vores hjerte, når vi bønsumt søger at få kundskab om det, som hører vor himmelske Fader til« (»Lær vore børn at elske skrifterne«, *Liahona*, juli 1998, s. 9).

Vi må søge at få ordet.

■ Missionærer bør studere og lære om det gengivne evangelium, som det findes i skrifterne og i de levende profeters og apostles ord. At lære om evangeliske sandheder øger forståelsen af vor himmelske Faders plan og vores evne til at formidle den tydeligt til andre.

Skriftsteder til studium og overvejelse

- Lære og Pagter 11:21
- Lære og Pagter 42:14
- Lære og Pagter 84:85
- Lære og Pagter 100:5-8

Skriv dine indtryk fra disse skriftsteder i din studiebog.

■ Præsident Ezra Taft Benson fortalte, hvad vi må gøre, før at vi kan undervise med kraft: »Før man kan undervise sine elever [eller] undersøgere, er det afgørende, at man studerer rigets lærdomme og lærer om evangeliet ved både studium og tro. At studere ved tro er at søge at forstå Herrens Ånd gennem troens bøn. Så får man kraften til at overbevise sine elever« (*The Gospel Teacher and His Message*, tale til religionslærere, 17. sept. 1976, s. 3-4).

»Før I kan styrke jeres elever, så er det af afgørende betydning, at I først studerer rigets lærdomme og lærer evangeliet at kende både ved studium og tro.«



© 2016 Robert Casey. Må ikke kopieres

■ »Missionærer skal ikke lære et budskab udenad, som de skal give hele tiden ligesom en båndoptager,« siger ældste Richard G. Scott. »De skal fylde deres sind og hjerte med de grundlæggende lærdomme og de underbyggende skriftsteder og tænke på, hvordan disse relaterer til deres egne erfaringer, som de så kan trække på. Vi har nu missionærer, som er meget bedre udrustet til at præsentere det storslåede budskab om genoprettelsen« (i »Vær en af de bedste«, *Liahona*, marts 2004, s. 17).

Vi får ordet ved at studere og forberede os på at undervise i det gengivne evangelium.



■ Der findes ingen erstatning for at studere skrifterne og profeternes og apostlenes ord. Der gives vidunderlige løfter til dem, som fordyber sig i studium af evangeliet og især skrifterne. Præsident Gordon B. Hinckley talte om de velsignelser, vi vil få ud af dette: »Jeg håber for jer, at det vil blive langt mere behageligt end en pligt – at det snarere vil blive et kærlighedsforhold til Guds ord. Jeg lover jer, at når I læser, vil jeres forstand blive oplyst, og jeres ånd vil blive opløftet. Det kan først virke kedeligt, men det vil ændre sig til en forunderlig oplevelse med tanker og ord om guddommelige ting« (»Jeres indre lys«, *Stjernen*, juli 1995, s. 101).

Skriftsteder til studium og overvejelse

- Lære og Pagter 88:118; se også 109:7.

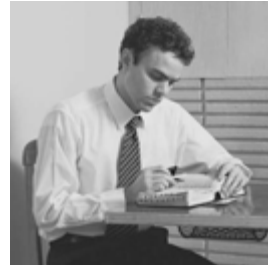
Skriv dine indtryk fra disse skriftsteder i din studiebog.

■ Præsident Ezra Taft Benson forklarede, hvad der vil ske, når vi gør skrifterne til en væsentlig del af vores studium:

»Succes i retfærdighed, magt til at undgå bedrag og til at modstå fristelser, vejledning i vort daglige liv, helse for sjælen – det er blot nogle få af de løfter, Herren har givet dem, der vil komme til hans ord. Vil Herren love noget uden at opfylde sine løfter? Hvis han siger, at vi vil få disse ting, så vil vi selvfølgelig også få dem. Hvis vi griber fat i Guds ord, så kan vi få disse velsignelser. Men gør vi det ikke, vil velsignelserne måske gå tabt. Uanset hvor flittige

vi er på andre områder, så er der visse velsignelser, som kun kan findes i skrifterne ved at komme til Herrens ord og holde fast ved det på vores vej gennem mørkets tåge til livets træ ...

... Jeg anmoder jer indtrængende om på ny at forpligte jer til at studere skrifterne. Fordyb jer i dem dagligt, så I kan have Åndens kraft hos jer i alle jeres kaldelser« (»Ordets magt«, *Stjernen*, aprilkonferencen 1986, s. 83).



■ Ældste L. Tom Perry fra De Tolv Apostles Kvorum overvejede, hvordan det gavtede ham at studere skrifterne som missionær:

»[Et] dyrebar[t] minde, som jeg har fra min mission, er dagligt studium af skriften.

Den disciplin man opnår ved at følge en studieplan for at lære om evangeliet, var en vidunderlig og udbytterig oplevelse. Kendskabet til skrifternes lærdomme foldede sig ud på herlig vis som følge af personligt studium ...

Vi studerede også sammen med vores kammerat en time eller mere hver dag. Med to par øjne, der granskede rigets lærdomme, syntes vores forståelse at mangedobles. Vi læste sammen og talte derefter om den indsigt, vi havde fået.

Vores bevidsthed skærpedes, når vi dagligt studerede alene og sammen med vores kammerat. Denne praksis bragte os tættere sammen som kammerater og gav os større indsigt i rigets lærdomme« (»Den hjemvendte missionær«, *Liahona*, jan. 2002, s. 88).

■ Præsident Howard W. Hunter opfordrede indtrængende til regelmæssigt, dagligt skriftstudium: »Vi skal ikke bare læse på må og få, men udvikle en systematisk studieplan. Nogle læser et bestemt antal sider eller kapitler hver dag eller uge. Dette er sikkert fuldt ud forsvarligt, og rart, når man læser for fornøjelsens skyld, men det udgør ikke et meningsfuldt studium. Det er bedre at have en fast mængde tid at bruge på skriftstudium hver dag, end at have et bestemt antal kapitler, man skal læse. Somme tider opdager vi, at vi kan bruge hele tidsrummet på at studere et enkelt vers« (»Studium af skrifterne«, *Den danske Stjerne*, maj 1980, s. 99).



■ Profeten Joseph Smith lærte os, at studium af det gengivne evangelium ikke er en overfladisk aktivitet: »Det, der hører Gud til, er af stor betydning, og kun tid og erfaring og omhyggelige og vægtige og højtidelige tanker kan udpege

og finde det« (*Profeten Joseph Smiths lærdomme*, 1954, s. 162).

■ Præsident Gordon B. Hinckley foreslog, at vi, ligesom han, studerer evangeliet i skrifterne snarere end fra lange kommentarer:

»Jeg interesserer mig ikke særligt for at læse lange kommentarer, som er skrevet for at forklare det, jeg læser i skrifterne. Jeg vil hellere forblive i selve kilden, smage det rene vand, som udspringer fra sandhedens kilde – Guds ord, således som han gav dem, og som de står i de bøger, vi antager som hellig skrift. Når vi læser i skrifterne, kan vi få Åndens bekræftelse på, at det, vi læser, kommer fra Gud, så han kan oplyse, velsigne og glæde sine børn.

Jeg opfordrer kraftigt vort folk overalt til at læse mere i skrifterne« (»Mæt jer med skriftens ord«, *Stjernen*, juli 1986, s. 4).

■ **Skriftstudium – fremgangsmåder og strategier.** De følgende fremgangsmåder og strategier kan være med til at gøre dit skriftstudium mere effektivt.

Søg efter principper. Ældste Richard G. Scott fra De Tolv Apostles Kvorum forklarede: »Når I søger åndelig viden, så søg efter principper. Adskil dem omhyggeligt fra de detaljer, der bruges som forklaring. Principper er koncentreret sandhed, pakket til anvendelse under mange forskellige forhold« (»Opnå åndelig viden«, *Stjernen*, jan. 1994, s. 86). Mange principper i skrifterne er udtrykt kortfattet og præcist, som fx Frelserens lære om omvendelse (se L&P 58:42-43) og Mormons erklæring angående Satan (se Alma 30:60).

Markér skriftsteder. Markering af skriftsteder hjælper dig med at huske, hvor bestemte skriftsteder findes, sætter skriftsteder, der har forbindelse med hinanden, i grupper, og følger bestemte emner osv. Forskellige måder, hvorpå skriftsteder markeres er bl.a. at understrege, omridse, skraver, tegne cirkler,

nummerere og krydshenviser. Find den fremgangsmåde for markering af skriftsteder, der bedst hjælper dig med at forstå dem.

Gør brug af den studiehjælp, der er i skrifterne. SDH-udgaven af skrifterne indeholder studiehjælp så som Guide til Skrifterne, ordforklaringer, krydshenvisninger, uddrag fra Joseph Smiths oversættelse af Bibelen (JSO), bibel- og kirkehistoriske kort og fotografier, kapiteloverskrifter, afsnitoverskrifter og kapitelresuméer. (Guide til Skrifterne er en samling af studiehjælp til andre sprog end engelsk. Den forefindes også på internettet på www.scriptures.lds.org).

Stil spørgsmål angående teksten. Stil spørgsmål som fx: Hvem taler? Hvem taler personen til? Hvad er budskabet i dette vers eller kapitel? Hvor og hvornår foregik begivenhederne i dette skriftsted? Hvad er nogle af nøgleordene og -sætninger i disse vers? Hvad lærer disse vers os om Kristus eller frelsesplanen? Hvordan henvender dette skriftsted sig til mig lige nu?

Læg mærke til spørgsmål, der stilles i skrifterne. Spørgsmål får os ofte til at stoppe op og overveje vigtige evangeliske sandheder, samt hvor godt vi selv efterlever dem. Overvej fx dit personlige svar på dette spørgsmål, som Frelseren stillede sine disciple: »Men I, hvem siger I, at jeg er?« (Matt. 16:15) eller »Hvorfor er I bange? Har I endnu ikke tro?« (Mark 4:40).

Slå ord og udtryk op, som du ikke kender. Nogle gange efterfølges et ord eller et udtryk i skriften af en definition. Fx sagde Nefi, at nogle mennesker »træder ... selve Israels Gud ... under fode«, hvorefter han forklarede, at vendingen betyder, at »de regner ham for intet og lytter ikke til hans råds røst« (1 Ne 19:7).

Læg mærke til og lær om symboler. Skriften gør ofte brug af symboler og billeder. Symbolik kan findes i farver, dyr, navne, tøj osv. Mange symboler leder hen til Kristus (se Moses 6:63). Brug fx Guide til Skrifterne til at lære betydningen af *Betlehem*, Jesu fødeby. Hvordan vidner betydningen om Kristus? (se Joh 6:35).

Indsæt dit navn. Indsætter du dit eget navn i et vers, er det med til at gøre lærdommene i skrifterne mere personlige. For eksempel: »For se, dette er min gerning og herlighed: At tilvejebringe udødelighed og evigt liv for [dit navn]« (Moses 1:39).

»Når I søger åndelig viden, så søg efter principper.«

Læg mærke til opremsninger i skriften. Skriften indeholder utallige opremsninger der belyser og fortæller, hvad der er Herrens vilje og lære. Fx opremses betingelserne for dåb i Lære og Pagter 20:37. Kong Benjamin opremsede, hvad vi skal gøre for at aflægge det naturlige menneske (se Mosi 3:19).

Lær nøgleskriftsteder udenad. Evnen til at huske vigtige skriftstedshenvisninger og deres indhold er nyttig for missionærer. Følgende metoder kan hjælpe dig med at lære skriftsteder udenad:

- Skriv eller kopier skriftstedet på et lille kort eller stykke papir og bær det på dig. Læs det flere gange om dagen.
- Inddel et skriftsted i kortere sætninger eller led. Gentag den første sætning indtil du kan den udenad. Tilføj anden sætning og gentag disse sætninger, indtil du kan dem begge udenad. Tilføj så den tredje sætning osv.
- Skriv skriftstedet ned flere gange hver dag.
- Optag dig selv, mens du læser skriftstedet flere gange, og afspil optagelsen, mens du er på vej til skole, på arbejde eller andre steder.
- Brug dine skrifter til at skrive det første bogstav fra hvert ord i skriftstedet på et stykke papir. Prøv derefter at skrive skriftstedet efter hukommelsen.
- Bed familiemedlemmer, værelseskammerater eller venner hjælpe dig med at lære skriftstedet udenad ved at lytte, mens du fremsiger skriftstedet, ved at læse skriftstedet for dig og udelade ord, som du så skal tilføje, eller ved at læse vilkårlige sætninger fra bestemte skriftsteder for dig, som du så skal genkende og fremsige.

Overvej og bed angående bestemte passager.

Overvejelse og bøn er vigtige elementer i studium af skriften. Du kan vælge – eller føler dig måske endda tilskyndet til – at søge at finde betydningen af et bestemt vers eller passage i skriften.

Tag dig tid til at tænke over skriftstedet, bed specielt om forståelse, og vær så forberedt på den indsigt, som kommer til dig, når du lytter efter tilskyndelser. Læs andre skriftsteder samt de nulevende profeters og apostles lærdomme, og vær sikker på, at din forståelse er i overensstemmelse med Kirkens lærdomme. Nedskriv de tilskyndelser, du får, i din studiebog.

Anvend lektionsplanen som en hjælp, men tal fra hjertet.



■ **En lektionsplan styrker indlæring og undervisning.** En nedskrevet lektionsplan hjælper os til at organisere vore tanker. Det er en måde, hvorpå vi kan organisere oplysninger tydeligt og kortfattet. En lektionsplan begynder med en enkel idé

eller et emne og underbygges af oplysninger, som angår hovedidéen. En organiseret lektionsplan gør oplysningerne lettere at huske og fremlægge for en undersøger. Det hjælper os også med at opdage principper, som vi måske har overset i vores forberedelse. En lektionsplan kan være noget så enkelt som at skrive et emne og derunder opremse nogle få relaterede emner. Eller det kan være en mere indviklet samling af relaterede oplysninger, der er inddelt i flere underkategorier.

Der er mange måder at lave en lektionsplan på. Prøv nogle forskellige for at finde ud af, hvilke måder der fungerer bedst for dig. Som forberedelse kan du evt. udvikle nogle overordnede spørgsmål, du skal svare på, eller nogle kategorier af oplysninger, du skal se efter, hver gang du studerer en lærdom, eller du kan ændre dem hver gang for at tilpasse dem en speciel situation. Du oplever måske, at det at organisere materialet visuelt med enkle billeder kan være en hjælp for dig, eller måske foretrækker du en enkel oversigt eller liste. Lær principperne for forberedelse af lektionsplaner og udvælg derefter de metoder, som bedst møder de behov, som dem, du underviser, har.

Brug lektionsplanen som en hjælp, men tal fra hjertet, sådan som du ledes af Ånden, imens du underviser. Ældste Charles Didier fra De Halvfjerds' præsidium sagde: »Det, vi beder missionærerne om, er, at de, når de studerer personligt og sammen med deres kammerat, lægger en [lektions]plan, som er tilpasset personligt til dem, de skal undervise den pågældende dag« (»Vær en af de bedste«, *Liahona*, marts 2004, s. 16). Han forklarede også, at: »Alle undersøgere er

forskellige. Så missionærerne lægger en plan for, hvordan de vil undervise en undersøger ud fra vedkommendes behov. [Lektions]planen hjælper missionærerne med at danne sig et overblik over lektionen i deres eget hoved. Hvis missionærerne har forstået lektionen, er den tydelig, og så vil

ordene flyde ubesværet, når de underviser ved Ånden« (»De underviser med hjertet«, *Liahona*, juni 2004, s. 10).

Følgende er nogle overordnede retningslinjer til forberedelse af lektionsplaner:

1. Find frem til de hovedbegreber og underbyggende begreber, der skal undervises i, og disponér dem i en logisk rækkefølge.
2. Brug skrifterne og de levende profeters udtalelser som dine vigtigste hjælpekilder. Du kan også bruge ordforklaringer, Guide til Skrifterne og *Tro mod sandheden: Et evangelisk opslagsværk* for at få yderligere indblik i emnerne.

3. Afsæt tid til at bære dit vidnesbyrd om de principper, du underviser i.

Dine overordnede lektionsplaner kan udvides og tilpasses, når du bruger dem i løbet af din mission. Ud fra dem kan du udvikle særlige lektionsplaner rettet mod de forskellige undersøgere, du underviser. Alle undervisningssituationer er forskellige, og et udvalg af forslag og fremgangsmåder kan hjælpe dig til at undervise effektivt.

De følgende betragtninger vedrørende lektionsplaner kan være en hjælp til at finde på idéer til at udvikle eller skitsere en lektionsplan. Der gives også et eksempel på en lektionsplan.

Overvejelser omkring lektionsplaner

Lærdomme, principper eller begivenheder

Fastslå det centrale budskab, du vil undervise i. Det kunne være et ord eller en kort sætning (fx »Dåb«, »Tro« eller »Det første syn«) eller et enkelt udsagn (fx »Dåb er nødvendigt for frelse«, »Tro er nødvendigt for at komme til Kristus« eller »Joseph Smith så Faderen og Sønnen«). Det centrale budskab kan også være et mere omfattende studium af en lærdomme (fx »Frelsesplanen«).

Hvad man skal undervise i

Lav en liste over de punkter, du skal have med, når du underviser i de grundlæggende lærdomme, principper eller begivenheder.

Skriftsteder

Skriv de skriftsteder op, som underbygger og bidrager til undervisningen i de punkter, du dækker, når du underviser i de grundlæggende lærdomme, principper eller begivenheder. Anvend skriftstedshenvisninger fra ordforklaringer, Guide til Skrifterne og *Tro mod sandheden* samt de vers, du finder frem til i dit fortsatte skriftstudium.

Studiehjælp

Find og skriv resuméer af udsagn fra Guide til Skrifterne, *Tro mod Sandheden*, Kirkens tidsskrifter og lignende kilder, som underviser i eller præciserer de forskellige grundlæggende lærdomme, principper eller begivenheder. Gør brug af de levende profeters og apostles ord, når det er muligt.

Hvordan man underviser

Lav en liste over de undervisningsmetoder, du planlægger at benytte. Disse kan indbefatte skrifter, billeder og personlige beretninger.

Bær vidnesbyrd

Overvej, hvordan du kan udtrykke dine følelser for en lærdomme, et princip eller en begivenhed. Du kan fx bære vidnesbyrd eller bruge trosfremmende eksempler fra dit eget liv. Husk: »Tro vækkes ved at høre deres vidnesbyrd, som har tro« (Bible Dictionary, »Faith«, s. 669).

Væsentlige forpligtelser

Nedskriv hvad du vil gøre for at indbyde dine undersøgere til at efterleve og anvende evangeliske principper og efterleve de forpligtelser, du har givet dem.

Et eksempel på en lektionsplan

Lærdomme, principper eller begivenheder

Jesu Kristi evangelium blev gengivet ved profeten Joseph Smith.

Hvad man skal undervise i

1. Joseph Smith søgte sandheden og gik til Gud i bøn.
2. Gud og Jesus Kristus viste sig for Joseph Smith.
3. Ligesom profeter i tidligere uddelinger (Adam, Noa, Abraham og Moses), blev Joseph Smith kaldet som denne sidste uddelings profet.
4. Gud har gengivet evangeliet i dets fylde gennem Joseph Smith.
5. Andre himmelske budbringere gengav præstedømmets myndighed, og Kristi kirke blev organiseret.
6. En levende profet leder Kirken i vore dage.

Skriftsteder og studiehjælp

1. Joseph Smith – Historie 1:5-15
2. Joseph Smith – Historie 1:16-19

3. Guide til Skrifterne: »Uddelinger«; Lære og Pagter 1:17

4. Lære og Pagter 35:17, 135:3

5. Lære og Pagter 13; 27:12, 21:1-3

6. *Tro mod Sandheden*, s. 122-123

Hvordan man underviser

1. Gør brug af billeder (hvis muligt) og opsummer de begivenheder, der gik forud for det første syn. Læs Joseph Smith – Historie 1:10-14 med undersøgerne.
2. Læs, eller få undersøgerne til at læse Joseph Smith – Historie 1:15-17.

Bær vidnesbyrd

1. Bær vidnesbyrd om, at Joseph Smith var Guds profet, som genoprettede Jesu Kristi Kirke med dens guddommelige sandheder og myndighed.
2. Fortæl kort om, hvordan du studerede og bad for at få et vidnesbyrd om genoprettelsen.

Væsentlige forpligtelser

Bed familien om at overveje dette budskab i bøn. Bed dem læse udvalgte dele af Mormons Bog inden næste besøg.

TING TIL OVERVEJELSE

- Hvordan vil du beskrive forskellen mellem at læse skrifterne og studere skrifterne?
- Hvilken værdi har det, at man forbereder sig skriftligt til at undervise i det gengivne evangelium?

FORSLAG TIL OPGAVER

- Overvej, hvor langt du er kommet med hensyn til din evangeliske viden sammenlignet med, hvor langt du gerne vil nå, inden du kommer ud i missionsmarken. Afgør, hvad du skal gøre for at nå til det niveau, og nedskriv nogle mål, som kan hjælpe dig til at vokse i din forståelse af evangeliet.

- Udvalg en lærdomme eller et princip fra det gengivne evangelium, som du gerne vil forstå bedre. Studér den lærdomme eller det princip og lav en lektionsplan til at undervise ud fra dine studier. Brug din lektionsplan til at undervise en ven eller et familiemedlem.
- Påbegynd eller arbejd videre på et system, hvor du understreger skriftsteder i dine egne skrifter.

ANBEFALET EKSTRALÆSNING.

Tro mod sandheden: Et evangelisk opslagsværk

- »Uddannelse« (s. 162-164)

NOTER OG INDTRYK

A large area for notes and impressions, consisting of two columns of horizontal dotted lines. The left column is wider than the right column. A vertical dotted line separates the two columns.

A large writing area divided into two columns by a vertical dotted line. Each column contains 21 horizontal dotted lines for writing.



VI LÆRER AT UNDERVISE »VED STUDIUM OG OGSÅ VED TRO«, DEL 2

INDLEDNING

Det siges, at man ikke kan undervise i noget, man ikke ved, lige så vel som man ikke kan vende tilbage fra et sted, hvor man aldrig har været. Du må først lære om og forstå det gængs evangeliums lærdomme og principper for at blive i stand til at undervise med Ånden. Du må udvise tro, når du studerer skrifterne, de levende profeters og apostles lærdomme og *Forkynd mit evangelium* som forberedelse til at undervise undersøgere. Når du lever værdigt og arbejder flittigt, vil Helligånden hjælpe dig til at blive en dygtig underviser i Jesu Kristi gængs evangelium.

FORSTÅELSE AF LÆRDOMME OG PRINCIPPER

- Når vi bærer vidnesbyrd, indbyder vi Ånden i vores undervisning.
- Vi får ordet gennem tro.
- Gud lover Helligånden til dem, som skatter hans ord.

»En effektiv missionær underviser, vidner og opfordrer andre til at gøre noget, som vil opbygge tro på Jesus Kristus.«

UNDERBYGGENDE SKRIFTSTEDER OG UDTALELSER

Når vi bærer vidnesbyrd, indbyder vi Ånden i vores undervisning.



■ »Et vidnesbyrd er et åndeligt vidne og en forvisning, som gives af Helligånden. At bære vidnesbyrd vil sige at give en enkel, direkte erklæring om tro – en følelse, en forvisning, en overbevisning om evangeliske sandheder. At bære sit vidnesbyrd ofte er en af de stærkeste måder at indbyde ånden på samt hjælpe andre med at føle Ånden. Det tilføjer et aktuelt, personligt vidnesbyrd om de sandheder, du har undervist i ud fra skrifterne. En effektiv missionær underviser, vidner og opfordrer andre til at gøre noget, som vil opbygge tro på Jesus Kristus. Dette omfatter at give løfter,

der kommer af at efterleve sande principper« (*Forkynd mit evangelium*, 2005, s. 204).

Skriftsteder til studium og overvejelse

- 2 Nefi 33:1
- Lære og Pagter 100:5-8

Skriv dine indtryk fra disse skriftsteder i din studiebog.

■ Ældste Henry B. Eyring fra De Tolv Apostles Kvorum forklarede, hvordan »vidnesbyrd indpodes i vores hjerte«: »Eftersom det er Helligånden, der vidner om hellig sandhed, kan vi gøre mindst tre ting, som vil gøre det mere sandsynligt for vore [undersøgere] at få et vidnesbyrd. For det første kan vi undervise i hellig sandhed. Derpå kan vi bevidne, at vi ved, at det vi har undervist i, er sandt. Og derpå må vi handle, så de, som hører vores vidnesbyrd, ser, at vore handlinger er i overensstemmelse med det, vi siger er sandt. Helligånden vil så bekræfte sandheden for dem af det, vi har sagt, og som vi ved, er sandt« (»En arv af vidnesbyrd«, *Liahona*, juli 1996, s. 63).



■ Ældste Dallin H. Oaks fra De Tolv Apostles Kvorum understregede vigtigheden af vidnesbyrd og Helligånden ved et menneskes omvendelse: »Den sande kirke omvender ikke gennem tegn og undere, men ved Helligåndens vidnesbyrd. Herrens måde at undervise

i religiøse sandheder på er ikke gennem mirakler eller tegn, som alle kan se, men gennem et personligt vidnesbyrd« (*The Lord's Way*, 1991, s. 88).

Vi får ordet gennem tro.

■ Når vi studerer det gengivne evangelium »ved tro«, søger vi forståelse fra vor himmelske Fader gennem bøn, ved at efterleve evangeliske principper og ved at søge i skrifterne. Vores forståelse og vores tro på det, vi studerer, vokser, når vi lever i

overensstemmelse med de sandheder, vi lærer om. »Ligesom alle velsignelser fra Gud, så opnås og øges tro ved individuel lydighed og retfærdige gerninger« (*Tro mod Sandheden: Et evangelisk opslagsværk*, 2005, s. 55). Dette princip om tro er sandt for både missionærer og undersøgere. Vor himmelske Fader belønner vores trofaste indsats med øget åbenbaring. Herren sagde: »Hvis du beder derom, skal du modtage åbenbaring på åbenbaring, kundskab på kundskab, så du kan lære hemmelighederne og de fredsskabende sandheder at kende – det, som

bringer glæde, det, som bringer evigt liv« (L&P 42:61). En af udfordringerne ved at undervise undersøgere er at formidle disse principper om lykke på en sådan måde, at de vil anvende dem i deres eget liv og derved blive omvendt.

»Den sande kirke omvender ikke gennem tegn og undere, men ved Helligåndens vidnesbyrd.«



Skriftsteder til studium og overvejelse

- Romerne 10:17
- Lære og Pagter 42:14
- Lære og Pagter 88:118; se også 109:7

Skriv dine indtryk fra disse skriftsteder i din studiebog.

■ Præsident Boyd K. Packer, fungerende præsident for De Tolv Apostles Kvorum, sagde: »Det at lære skal ledsages af tro, og som Mormons Bog belærer os om, at det »at være lærd er godt, hvis man lytter til Guds råd« (2 Ne 9:29)« (»Evangeliet er grundlaget for vores karriere«, *Den danske Stjerne*, oktober 1982, s. 172).

■ Ældste Richard G. Scott fra De Tolv Apostles Kvorum forklarede, hvordan studium af evangeliet arbejder sammen med tro: »Dybsindig åndelig viden kan simpelt hen ikke videregives fra et sind og et hjerte til et andet. Det kræver tro og ihærdige bestræbelser. Værdifuld sandhed kommer stykke for stykke gennem tro, ved stor anstrengelse og til tider gennem hårde kampe. Herren har ønsket det på denne måde, så vi kan modnes og udvikle os« (»Opnå åndelig viden«, *Stjernen*, jan. 1994, s. 83).

»Helligånden vil vejlede os i det, vi siger, hvis vi studerer og overvejer skrifterne hver dag.«

■ Ældste Dallin H. Oaks har forklaret:

»I nutidig åbenbaring har Herren sagt, at vi skal »stræb[e] efter at lære, ja, ved studium og også ved tro« (L&P 109:7). Når vi stræber efter at lære ved studium, anvender vi vores fornuft. Når vi stræber efter at lære ved tro, er vi afhængige af åbenbaring. I lydighed mod himmelske forordninger bør vi stræbe efter at lære både ved fornuft og også ved åbenbaring ...

Det, der hører Herren til, kan ikke tilegnes alene ved studium og fornuft ... Vi kan ikke opnå kendskab til det, der hører Herren til, og samtidig afvise eller undlade at bruge den uundværlige metode, som Gud har foreskrevet, til at lære disse ting. Det, der hører Gud til, må læres på hans måde, gennem tro på Gud og åbenbaring fra Helligånden« (*The Lord's Way*, s. 16, 56).

■ Ældste Henry B. Eyring brugte profeten Joseph Smith som et eksempel på, hvordan Herren velsigner dem, som studerer skrifterne med tro: »Overvejelse af skrifterne vil få jer til at stille de rigtige spørgsmål i bønner. Og lige så sikkert, som himlene blev åbnet for Joseph Smith, efter at han havde overvejet skrifterne i tro, vil Gud besvare jeres bønner, og han vil lede jer ved hånden« (»Lev op til din kaldelse«, *Liahona*, nov. 2002, s. 76).

■ Ældste Eyring talte også om to nøgler til at modtage Ånden:

»Der findes to store nøgler til at indbyde Ånden til at vejlede os i de ord, som vi taler, når vi nærer andre. Det er dagligt studium af skrifterne og troens bøn.

Helligånden vil vejlede os i de ord, som vi siger, hvis vi studerer og overvejer skrifterne hver dag. Skriftens ord indbyder Helligånden ...

Vi skatter Guds ord, ikke blot ved at læse ordene i skrifterne, men ved at studere dem. Vi kan få mere

næring af at overveje nogle få ord og lade Ånden gøre dem til skatte for os end ved at gå hurtigt og overfladisk hen over et helt kapitel i skriften.

På samme måde som overvejelse af skrifterne inviterer Helligånden, gør daglig bøn det også. Hvis vi ikke beder i bøn, vil han sjældent komme, og uden vores bøn er det ikke sandsynligt, at han bliver hos os ... Inderlig, konstant bøn for at have Helligånden hos sig, og fast forsæt om at være vor Faders børn vil helt sikkert bringe velsignelser til os og dem, som vi elsker og tjener« (»Vogt mine lam«, *Stjernen*, jan. 1998, s. 86).

Gud lover Helligånden til dem, som skatter hans ord.

■ Når missionærer yder en indsats for at lære om det gengivne evangelium gennem studium og tro, velsigner Helligånden dem med kraft til at undervise på en måde, der slukker oprigtige undersøgere åndelige tørst efter sandheden og tilskynder dem til at komme nærmere til Jesus Kristus ved at acceptere de principper og ordinancer om frelse, som blev gengivet gennem profeten Joseph Smith.

Skriftsteder til studium og overvejelse

- Alma 17:2-3
- Lære og Pagter 84:85

Skriv dine indtryk fra disse skriftsteder i din studiebog.

■ Ældste D. Todd Christopherson fra De Halvfjerds' Præsidium giver os indsigt i, hvordan man lærer ved Ånden: »Endvidere må evangeliet skrives i jeres hjerte, I må vide, hvad det er, og udvikle jer for at forstå det fuldt ud. Det betyder, at I studerer det. Når jeg siger *studere*, mener jeg mere end at læse. Man kan med fordel læse et af standardværkerne inden for en fastsat tidsperiode for at få en generel fornemmelse af dets budskab, men hvis det handler om omvendelse, bør I tænke mere på, hvor lang tid I bruger med skrifterne, end hvor meget I læser på en bestemt tid. Af og til ser jeg, at I læser nogle få vers, standser op for at overveje dem, og derpå omhyggeligt læser disse vers igen, og mens I tænker på, hvad de betyder, beder om forståelse, stiller spørgsmål i jeres sind, venter på åndelige indtryk

og skriver disse indtryk og denne indsigt ned, som gør, at I kan huske det og lære mere. Når I studerer på denne måde, så læser I ikke mange kapitler eller vers i løbet af en halv time, men I giver plads i jeres hjerte til Guds ord, og han vil da tale til jer« (»Når du engang omvender dig«, *Liahona*, maj 2004, s. 12).



■ Den måde Herren ønsker, at vi underviser på, kræver, at vi forbereder os selv til Ånden.

Ældste L. Tom Perry fra De Tolv Apostles Kvorum sagde: »Vores undervisning vil blive effektiv, hvis vi griber den an i ydmyghed, ved bøn og

studium. Så vil vi få hjælp af Ånden til at videregive ordet i overensstemmelse og i harmoni med det, som Herren ønsker, vi skal undervise i« (»Lær dem Guds ord med al flid«, *Liahona*, juli 1999, s. 8).

■ Præsident Spence W. Kimball forklarede, hvordan læsning af skrifterne baner vej for Helligåndens påvirkning: »Årene har lært mig, at hvis vi med energi vil forfølge dette værdige mål [indgående at læse og studere skrifterne] på en beslutsom og samvittighedsfuld måde, vil vi bestemt finde svar på vore problemer og fred i hjertet. Vi vil opleve, at Helligånden udvider vor forståelse, så vi finder ny indsigt i og bliver vidner til en ny sammenhæng i skrifterne; og Herrens lærdomme vil få større betydning for os, end vi nogensinde havde troet var muligt. Som følge deraf vil vi få større visdom, hvormed vi kan lede os selv og vores familie, således at vi kan tjene som et lys for og kilde til styrke for vore venner, der ikke er medlemmer af Kirken, og som vi har pligt til at dele evangeliet med« (»Altid en omvendelseskirke«, *Den danske Stjerne*, juni 1976, s. 1).

TING TIL OVERVEJELSE

- Hvorfor er det vigtigt, at missionærer ofte bærer deres vidnesbyrd?
- Hvordan kan du studere ved tro?
- Hvad betyder ordene: »Gem bestandigt livets ord i jeres sind« (L&P 84:84)?

FORSLAG TIL OPGAVER

- Overvej at bære dit vidnesbyrd til næste faste- og vidnesbyrdsmøde i din menighed.

- Udvælg et af dine yndlingskapitler fra Mormons Bog eller et af dine yndlingsafsnit fra Lære og Pagter og brug en del tid på at »studere ved tro«. Brug tid på at bede om skrifterne, overveje, analysere, finde frem til principper og bestemme, hvordan du kan anvende det, du har lært i dit liv. Tal om din indsats med en nær ven eller en præstedømmeleder.

ANBEFALET EKSTRALÆSNING

Tro mod sandheden: Et evangelisk opslagsværk

- »Vigtigheden af dagligt studium af skrifterne« (s. 135-136).
- »Vidnesbyrd« (s. 168-170)

NOTER OG INDTRYK

The page contains a large area for notes, consisting of two columns of horizontal lines. Each column is separated from the other by a vertical dotted line, and each column contains approximately 20 horizontal lines.



VOR HIMMELSKE FADERS PLAN

INDLEDNING

Vor himmelske Fader ønsker en fylde af glæde for alle sine børn. Han har givet en plan, hvorved hans børn kan blive som ham og modtage en fylde af glæde. Denne plan kaldes ofte frelsesplanen, forløsningsplanen eller planen for lykke. Jesus Kristus og hans sonoffer er afgørende for denne plan.

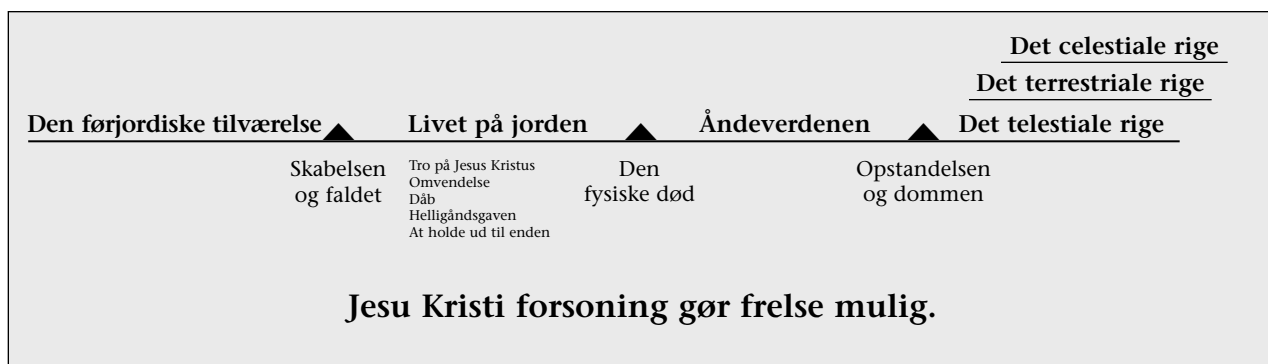
Der er tre stadier i vor himmelske Faders plan: Forudtilværelsen, livet på jorden og livet efter døden. Tre afgørende dele af planen, som gør den mulig, er skabelsen, faldet og forsoningen. I vores førjordiske tilværelse kunne vi som åndelige børn af vor himmelske Fader ikke blive fuldstændig som ham uden de erfaringer, som livet på jorden med et fysisk legeme giver. I overensstemmelse med dette har Jesus Kristus skabt jorden under Faderens ledelse (se Hebr 1:1-3). Adams og Evas fald gjorde det muligt for os at blive født af jordiske forældre, få et fysisk legeme og anvende vores handlefrihed til at vælge mellem godt og ondt (se 2 Ne 2:25-27). Jesu Kristi forsoning tilvejebringer opstandelsen, syndernes

forladelse og en dom til en grad af herlighed (se 1 Kor 15:40; Åb 20:12-13; 2 Ne 9:22; Alma 42:23).

Jesus Kristus er afgørende for alle dele af vor himmelske Faders plan. Han led og døde for at tilvejebringe udødelighed og evigt liv for os (se Moses 1:39). Vi tager imod hans sonoffer gennem tro på ham, omvendelse, ved at blive døbt af én, som har den rette myndighed fra Gud, ved at modtage Helligåndsgaven og ved at leve i overensstemmelse med hans bud.

FORSTÅELSE AF LÆRDOMME OG PRINCIPPER

- Der er tre stadier i vor himmelske Faders plan: Forudtilværelsen, livet på jorden og livet efter døden.
- Jesus Kristus er afgørende for vor himmelske Faders plan.
- Jesu Kristi forsoning gør det muligt at overvinde den åndelige og fysiske død.



- Vor himmelske Fader forbereder forskellige herlighedsriger til sine børn.

UNDERBYGGENDE SKRIFTSTEDER OG UDTALELSER

Der er tre stadier i vor himmelske Faders plan: Forudtilværelsen, livet på jorden og livet efter døden.

■ At vide, hvor vi kom fra, og hvorfor vi er her i dette jordiske liv, hjælper os til at forstå, at vores liv er en rejse opdelt i tre stadier. Det første stadie var vores førjordiske liv, det andet er livet på jorden og det tredje er vores liv efter døden. Livet på jorden forbereder de trofaste til at vende tilbage for at leve i vor himmelske Faders nærhed.



Forudtilværelsen af Jerry Harston, © IRI

Skriftsteder til studium og overvejelse

- Jer 1:5
- Alma 12:25
- Alma 34:32
- Alma 42:11
- Moses 3:4-5
- Moses 5:11.

Skriv dine indtryk fra disse skriftsteder i din studiebog.

■ Som medlem af De Halvfjerds' Kvorum sagde ældste Alexander B. Morrison, at der er en plan, der sætter os i stand til at vende tilbage til vor himmelske Faders nærhed: »Sidste dages hellige erklærer, at livet er en proces i tre stadier, som skal ses i sammenhæng med Faderens ›store

»Livet begynder ikke ved fødslen, og slutter ikke med døden.«

plan for lykke« (Alma 42:8). Længe før den jord, som vi nu bor på, blev skabt, tilvejebragte Gud vor Fader, den mægtige Elohim, hvis børn vi er, en plan, ved hvilken hans afkom kunne opleve livet på jorden med alle dets prøvelser, fristelser og muligheder, for så at vende tilbage for at bo med ham i evig herlighed. Planen tilvejebragte den fuldenkte måde, hvorpå Guds børn kan få udødelighed og opnå det evige liv. Selve formålet med Guds eksistens – hans gerning og herlighed – er at ›tilvejebringe udødelighed og evigt liv for mennesket« (Moses 1:39)« (»Life – the Gift Each Is Given«, *Ensign*, dec. 1998, s. 15-16).

■ Ældste Joseph B. Wirthlin fra De Tolv Apostles Kvorum brugte følgende analogi: »Dette er vores jordiske prøvetid. Vi kan sammenligne vores evige rejse med et kapløb på tre omgange på løbebanen. Vi har fuldført vores første runde [vores førjordiske tilværelse] med succes og har gjort vidunderlige fremskridt. Vi har begivet os ud på anden runde. Kan I forestille jer en løber i verdensklasse standse et sted på banen på dette tidspunkt for at plukke blomster eller jage en kanin, som har krydset hans vej? Men det er det, som vi gør, når vi tilbringer tiden med vore verdslige gøremål, som ikke fører os nærmere mod den tredje runde mod det evige liv, den største af alle Guds gaver (se L&P 14:7)« (»Tid til at berede sig«, *Stjernen*, juli 1998, s. 14).

■ Ældste Russell M. Nelson fra De Tolv Apostles Kvorum satte menneskets evige eksistens i perspektiv og gav os håb angående dette: »Livet begynder ikke ved fødslen, og slutter ikke med døden. Før vores fødsel levede vi som åndelige børn hos vor Fader i Himlen. Der ventede vi spændt på muligheden for at komme til jorden og få et fysisk legeme. Fuldt bevidste ønskede vi at underkaste os dødelighedens risici, som ville give os mulighed for at udøve vores handlefrihed og vores ansvar. ›Dette liv [skulle blive] en prøvetilstand, en tid til at berede sig til at møde Gud« (Alma 12:24). Vi anså imidlertid hjemkomsten som det bedste ved den længe ventede rejse, ligesom vi gør nu. Før vi begiver os ud på en rejse, vil vi helst sikre os, at vi har en returbillet. Når vi skal tilbage fra jorden til livet i vores himmelske hjem, skal vi igennem – og ikke udenom – dødens døre. Vi fødes for at dø, og vi dør for at leve (se 2 Kor 6:9). Som Guds såsæd blomstrer vi knap nok her på jorden, hvorimod vi bryder ud i fuldt flor i himlen« (»Dødens døre«, *Stjernen*, juli 1992, s. 68).

■ Præsident Thomas S. Monson, rådgiver i Det Første Præsidentskab, har beskrevet nogle af grunden til, at vi valgte at komme til jorden og blive adskilt fra vor himmelske Fader: »Det er klart, at et af hovedformålene med vores liv på jorden er, at vi skal have et legeme af kød og ben. Vi er her for at opnå erfaring, som vi kun kunne få ved at være adskilt fra vore himmelske forældre. På tusindvis af områder har vi det privilegium, at vi selv kan vælge. Her lærer vi af erfaringens dyrekøbte lærepenge. Vi skelner mellem godt og ondt. Vi lærer at se forskellen mellem det bitre og det søde. Vi lærer, at vore beslutninger afgør vores endelige skæbne« (»Invitation til ophøjelse«, *Stjernen*, sept. 1993, s. 6).

■ Ældste Richard G. Scott fra De Tolv Apostles Kvorum talte om vore følelser i forudtilværelsen angående det at komme til jorden:

»Et af de mest spændende øjeblikke i livet – da man var fyldt af forventning, spænding og taknemlighed – er man ikke i stand til at huske. Denne oplevelse fandt sted i den førjordiske tilværelse, da du fik at vide, at nu var din tid kommet til at forlade åndeverdenen for at bo på jorden i et fysisk legeme.

Du vidste, at du ved personlig erfaring kunne lære det, som ville bringe dig glæde på jorden, det som til sidst ville føre dig til ophøjelse og evigt liv som et herliggjort, celestialt væsen i den hellige Faders og hans elskede søns nærhed.

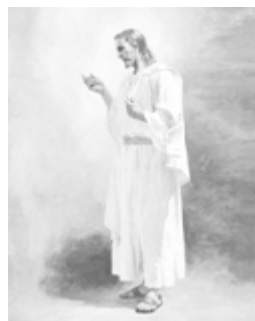
Du forstod, at der ville komme udfordringer, for du ville komme til at leve på et sted med både retfærdige og onde påvirkninger. Og alligevel besluttede du, at uanset hvad omkostningerne var og uanset indsatsen, lidelserne og prøverne, så ville du vende tilbage sejrrig« (»Det, som kommer først«, *Liahona*, juli 2001, s. 6).

Jesus Kristus er afgørende for vor himmelske Faders plan.

■ Profeten Joseph Smith lærte os, at Frelserens forsoning var absolut nødvendig for Frelsesplanen: »De fundamentale principper og grundsætninger i vores religion er apostlenes og profeternes vidnesbyrd om Jesus Kristus, at han døde, blev begravet, og igen opstod på tredje dag og fór til himlen; og alt andet, som falder ind under vor religion, er kun tillæg dertil« (*Profeten Joseph Smiths lærdomme*, 1954, s. 143).

»Vi er her for at opnå erfaring, som vi kun kunne få ved at være adskilt fra vore himmelske forældre.«

Ældste Earl C. Tingey fra De Halvfjerds' Præsidium sagde: »Når vi omtaler Forsoningen, taler vi om Jesu Kristi, Guds enbårne Søns, frivillige gerning, da han kom til jorden for at tilvejebringe et middel, hvorved hele menneskeheden kunne vælge at vende tilbage til deres kærlige Fader. Denne »store plan for lykke« er vigtig for os og bør inspirere os til at opfylde forsoningens krav og derved opnå frelse og evigt liv« (*The Atonement: Fulfilling God's Great Plan of Happiness*, 2000, s. 8).



Erkendelse af, at Jesus Kristus var forudordineret som den forløsende Messias før grundlæggelsen af denne jord, gør os i stand til i højere grad at indse vores afhængighed af ham. Han var afgørende for vor himmelske Faders plan i vores første prøvestand, og han er afgørende for hans plan i vores anden prøvestand og i vores liv efter døden. Uden Jesu Kristi forsoning ville udødelighed og evigt liv ikke være muligt. Kun i og gennem Kristus kan Faderens plan for vores frelse gennemføres.

Skriftsteder til studium og overvejelse

- 2 Nefi 2; 9
- Mosija 3-5, 14-16.
- Alma 5, 7, 34, 42
- Moses 6:62-63

Skriv dine indtryk fra disse skriftsteder i din studiebog.

■ Ældste L. Tom Perry fra De Tolv Apostles Kvorum har lært os, at Kristus er den altafgørende skikkelse i Frelsesplanen:

»Herren forstod sine børns behov for at blive mindet om de løfter, han har givet os, hvis vi adlyder hans love. Ved indgåelsen af en sådan pagt tilbyder Gud velsignelser for lydighed mod bestemte bud. Helt fra begyndelsen blev en plan fremlagt for os. Den centrale figur i hans frelsesplan er vor Herre og Frelser Jesus Kristus. Hans sonoffer for hele menneskeheden er hovedbegivenheden i historien for vor himmelske Faders børn her på jorden.

Hver af os, som accepterer hans guddommelige plan, må acceptere vor Frelseres rolle og indgå pagt om at holde de bud, vor Fader har givet os.

Når vi accepterer Kristus i ånd og gerning, kan vi vinde frelse. Vi læser i skrifterne: »Derfor skal du gøre alt, hvad du gør, i Sønnens navn, og du skal omvende dig og påkalde Gud i Sønnens navn for evigt« (Moses 5:8) («Herrens nadver», *Stjernen*, juli 1996, s. 58).

■ Helt fra begyndelsen var Jesus Kristus nøglen til vor himmelske Faders plan for hans børn.

»Før du blev født på jorden, levede du i din himmelske Faders nærhed som et af hans åndelige børn. I denne forudtilværelse deltog du i et råd sammen med resten af vor himmelske Faders åndelige børn. I dette råd præsenterede vor himmelske Fader sin store plan for lykke (se Abraham 3:22-26).

I harmoni med planen for lykke indgik den førjor-diske Jesus Kristus, der er Faderens førstefødte Søn i ånden, pagt om at blive Frelseren (se Moses 4:2; Abraham 3:27). De, som fulgte vor himmelske Fader og Jesus Kristus, fik tilladelse til at komme til jorden for at opleve livet på jorden og udvikle sig hen mod evigt liv. Lucifer, en anden af Guds sønner, gjorde oprør mod vor himmelske Faders plan og »stræbte efter at tilintetgøre menneskets handlefrihed« (Moses 4:3). Han blev Satan, og han og hans følgesvende blev kastet ud af himlen og nægtet det privilegium at modtage et fysisk legeme og opleve livet på jorden (se Moses 4:4; Abraham 3:27-28)« (*Tro mod sandheden: Et evangelisk opslagsværk*, 2005, s. 54-55).

■ Ældste Bruce R. McConkie, som var medlem af De Tolv Apostles Kvorum, forklarede den rolle, Kristus spiller i menneskets frelse:

»Før vi overhovedet kan begynde at forstå alle tings timelige skabelse, må vi være klar over, hvordan disse tre evige sandheder – skabelsen, faldet og forsoningen – er uadskilleligt forbundet med hinanden. Ingen af disse kan stå alene. De er hver især forbundet med de andre to, og uden at kende noget til alle tre vil det være umuligt for os at kende sandheden i nogen af dem.

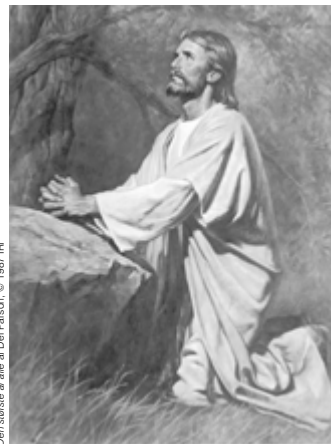
Frelse kommer ved Kristus og på grund af hans sonoffer. Herren Jesu Kristi forsoning er kernen, hjertet og midtpunktet i åbenbaret religion. Det er gennem forsoningen, at mennesket løskøbes fra den timelige og åndelige død, der blev bragt ind i verden

ved Adams fald. Alle mennesker vil opstå, fordi vor velsignede Herre selv døde og opstod igen, hvorved han blev førstegrøden af de hensovende.

Endvidere døde Kristus for at frelse syndere. Han påtog sig alle menneskenes synder på betingelse af, at de omvender sig. Evigt liv, som er den

største af alle Guds gaver, stilles os i udsigt på grund af det, Kristus gjorde i Getsemane og på Golgata. Han er både opstandelsen og livet. Forsoningen resulterede i udødelighed og evigt liv. Mennesket har ikke noget sprog eller udtryksmiddel, hvorved de kan beskrive den herlighed, det vidunder og den uendelige betydning af den kraft, som ligger i den løsesum, den storslåede Forløser betalte« («Kristus og skabelsen», *Den danske Stjerne*, sept. 1983, s. 25).

Jesu Kristi forsoning gør det muligt at overvinde den åndelige og fysiske død.



Den største af alle af Dei Patroni, © 1987 FR

■ Hvorfor har vi brug for forsoningen for at kunne vende tilbage til vor himmelske Faders nærhed? Er det ikke tilstrækkeligt til at vende tilbage til vor Fader, at vi gør vores bedste? Præsident Joseph Fielding Smith beskrev vores tilstand og årsagen til vores afhængighed af Frelserens offer:

»En mand, der går ned ad vejen falder i en udgravning så dyb og mørk, at han ikke selv kan klatre op og få sin frihed igen. Hvorledes kan han nu redde sig ud af den knibe? Ikke ved nogen som helst anstrengelse fra sin egen side, for der findes ingen midler til at hjælpe ham med at undslippe. Han råber om hjælp, og en eller anden venlig sjæl, som hører hans råb, skynder sig at komme ham til hjælp og giver ham – ved at sænke en stige ned til ham – et middel, hvorved han selv kan klatre op til jordens overflade.

Det var nøjagtigt den situation, Adam stillede sig selv og sine efterkommere i, da han spiste af den forbudne frugt. Eftersom alle var i udgravningen sammen, var der ingen, der kunne komme op og

»Frelse kommer ved Kristus på grund af hans sonoffer.«

befri de andre. Udgravningen var bandlysning fra Herrens nærhed og den timelige død, legemets opløsning. Og eftersom alle var døden underlagt, var der ingen, der kunne sørge for midler til at undslippe.

Derfor hørte Faderen i sin uendelige barmhjertighed sine børns råb og sendte sin enbårne Søn, som hverken var underlagt døden eller synden, så han kunne sørge for midlet til befrielse. Dette gjorde han gennem sin uendelige forsoning og det evige evangelium« (*Lærdomme om felse*, 1, s. 117-118).

Evangeliets store fryd og gode nyhed er, at vi skal leve igen på grund af Jesu Kristi forsoning. Gennem Jesus Kristus kan alle forhindringer overvindes gennem lydighed mod evangeliets love og ordinancer. Han alene kan hjælpe og redde menneskets børn, fordi han »steg ned under alt, hvorved han fattede alt« (L&P 88:6). Han betalte prisen for vore synder, og derfor kan vi, når vi kommer til Kristus med et sønderknust hjerte og en angerfuld ånd, vende tilbage til Faderens nærhed (se L&P 45:3-5). Derudover: »Når vi forlader os på Jesu Kristi forsoning, kan han hjælpe os til at udholde vore trængsler, sygdom og smerte. Vi kan blive fyldt med glæde, fred og trøst. Alt, hvad der virker urimeligt ved livet, kan blive gjort godt igen ved Jesu Kristi forsoning« (*Forkynd mit evangelium*, 2005, s. 51).

Skriftsteder til studium og overvejelse

- 1 Kor 15:19-23
- 2 Nefi 2:25-27
- 2 Nefi 9:10-13
- Alma 34:8-10
- Lære og Pagter 93:33

Skriv dine indtryk fra disse skriftsteder i din studiebog.

■ Ældste Russell M. Nelson fortalte om sine følelser omkring forsoningen:

»Jeg græder af glæde, når jeg overvejer betydningen af alt dette. At være forløst er at være forsonet – modtaget i Guds inderlige omfavelse med et udsagn ikke alene om hans tilgivelse, men om at vi er ét i hjerte og sind. Hvilket privilegium! Og hvilken trøst for de blandt os, som har kære, der allerede har forladt vores familiekreds gennem den port, vi kalder døden!« (»Forsoningen«, *Stjernen*, jan. 1997, s. 33).

■ »At sone er – sådan som ordet bruges i skrifterne – at lide straffen for synd og derved fjerne syndens virkninger fra den angrende synder og lade vedkommende blive forliget med Gud. Jesus Kristus led i Getsemane og på korset. Han var den eneste, som kunne foretage en fuldkommen forsoning for hele menneskeheden. Han led straffen for vore synder i Getsemane og døde på korset. Han påtog sig alle menneskers smerter, sygdomme, fristelser, trængsler og skrøbeligheder (se Alma 7:11-12)« (*Forkynd mit evangelium*, s. 57).

■ Åndelig død beskrives som: »Adskillelse fra Gud og hans indflydelse; at dø med hensyn til det, der hører til retfærdighed. Lucifer og en tredjedel af himlens hærskarer led en åndelig død, da de blev nedstyrtet fra himlen (L&P 29:36-37).

Den åndelige død kom ind i verden ved Adams fald (se Moses 6:48). Mennesker med onde tanker, ord og gerninger er åndeligt døde, mens de lever på jorden (1 Tim 5:6). Ved Jesu Kristi forsoning og ved lydighed mod evangeliets principper og ordinancer kan alle mennesker blive rensset for synd og overvinde den åndelige død« (Guide til Skrifterne, »Død, åndelig«, s. 27-28).

■ Ældste Earl C. Tingey forklarede behovet for at overvinde den fysiske død:

»Fysisk død er adskillelsen af ånden fra det fysiske legeme. Når man dør, lægges legemet i jorden, og den retfærdige ånd modtages i en tilstand af lykke, der kaldes paradiset (Alma 40:11-12). De, som er ugudelige og vælger ondt frem for godt i dette liv, kommer til et sted i ånde verden, som kaldes »mørke« (Alma 40:13-14) eller et åndeligt fængsel. Blandt de retfærdige i paradiset udpeges missionærer til at undervise dem i det åndelige fængsel i evangeliet (L&P 138:30).

Det har aldrig været meningen, at ånden og legemet for evigt skulle forblive adskilt. For ånden og legemet udgør menneskets sjæl (L&P 88:15). Mennesket blev skabt i Guds billede og lignelse (1 Mos 1:26-27). Gud er en herliggjort person i besiddelse af en ånd og et fuldkommengjort fysisk legeme (Joseph Smith-Historie 1:17). Da vi, som personer af ånd, var i forudtilværelsen, så vi, at Gud havde en ånd og et fuldkomment legeme. Kunne vi, blot i en tilstand som ånder, blive som Gud? Nej. Vi var nødt til at opnå fysiske legemer ved at blive født på en fysisk jord. Den proces begyndte, da Adam og Eva blev de første fysiske personer på jorden, der besad legemer, som husede deres ånd (Moses 3:7). Da

Adam og Eva døde fysisk, som alle andre mennesker, blev deres ånd adskilt fra deres legeme.

En af Jesu Kristi missioner var at overvinde den fysiske død ved at tilvejebringe en bogstavelig og universel opstandelse for hele menneskeheden« (*The Atonement*, s. 56-57).

■ Ældste Joseph B. Wirthlin fra De Tolv Apostles Kvorum bar vidnesbyrd om Frelseren: »Jesu Kristi forsoning, der var en sand barmhjertighedsgerning, overvandt følgerne af faldet og gjorde det muligt for alle mennesker at vende tilbage til Guds nærhed. Som en del af forsoningen overvandt Frelseren den fysiske død og gav alle Guds børn udødelighed gennem opstandelsen. Han overvandt også den åndelige død og muliggjorde evigt liv, det liv, som Gud lever, og som er den største af alle Guds gaver. Dette gjorde han ved at påtage sig lidelsen for alle menneskers synder« (»Kristne i tro og gerning«, *Stjernen*, jan. 1997, s. 68).

■ Frelserens lidelser for vore synder var en del af hans forsoning. Vi havde brug for forsoningen til at redde os fra vores fysiske og åndelige død. Ældste Bruce R. McConkie beskrev Herrens prøvelser:

»Vi kender ikke, ingen har ord for, og ingen jordisk sjæl kan fatte, den fulde betydning af det, Kristus gjorde i Getsemane ...

Vi ved, at hans lidelser, på en måde, der er ufattelig for os, kunne tilfredsstillende retfærdighedens krav, forløse angerfulde sjæle fra syndens lidelser og straf og skænke barmhjertighed til dem, der tror på hans hellige navn ...

... På højen Golgata ... lagde de romerske soldater Jesus på korset.

Med store træhamre slog de jernnagler gennem hans fødder, hænder og håndled. Han blev sandelig genemboret for vore overtrædelser og kvæstet for vor syndighed ...

... Mens han hang på korset ... gentog alle de uendelige lidelser fra Getsemane sig.

Og til sidst, da forsoningen havde krævet sin betaling – da sejren var vundet, da Guds Søn havde fuldført sin Faders vilje i alle ting, så sagde han: »Det er fuldført!« (Joh. 19:30), hvorefter han frivilligt opgav ånden.

Hans opstandelse fra døden på den tredje dag blev kronen på Forsoningen. Her er igen noget, som på visse måder er ubegribeligt for os, og det er den

virkning, som hans opstandelse fik for alle os mennesker, nemlig at vi også skal opstå fra graven« (»Getsemanes rensende kraft«, *Den danske Stjerne*, aprilkonferencen 1985, s. 8-9).

■ Ældste Bruce C. Hafen fra De Halvfjerds har lært os, hvad vi skal gøre for at overvinde den åndelige død:

»Frelseren har sonet for vore *personlige synder* på betingelse af, at vi omvender os. Personlig omvendelse er en nødvendig betingelse for frelse, men er ikke i sig selv tilstrækkelig til at sikre frelse. Uden forsoningen kan vores omvendelse ikke frelse os. Man må også acceptere ordinancerne dåb og modtagelse af Helligånden, ved hvilke man fødes påny som Kristi åndelige barn« (»The Restored Doctrine of the Atonement«, *Ensign*, dec. 1993, s. 12).

Vor himmelske Fader har forberedt forskellige herlighedsriger til sine børn.

■ Både fordums og nutidige skrifter hjælper os til at forstå, at alle Guds børn, undtagen fortabelsens sønner, bliver frelst i en grad af herlighed (se L&P 76:41-43). Det celestiale, terrestriale og telestiale riges herlighed overgår vores fatteevne. Det celestiale rige er den højeste grad af herlighed og er det eneste rige, hvor vi kan blive som vor himmelske Fader.



Den evige ånd © 2000 Keith Larson. Må ikke kopieres

Skriftsteder til studium og overvejelse

- Joh 14:2
- 1 Kor 15:40-42
- Lære og Pagter 98:18

Skriv dine indtryk fra disse skriftsteder i din studiebog.

■ Ældste Dallin H. Oaks fra De Tolv Apostles Kvorum beskrev, hvor omfattende Jesu Kristi

»Jesu Kristi forsoning ... var en sand barmhjertighedsgerning.«

evangelium er: »Teologien i Jesu Kristi gengivne evangelium er omfattende, universelt, barmhjertigt og sandt. Efter den nødvendige oplevelse med et liv på jorden, vil alle Guds sønner og døtre til sidst opstå og gå til et herlighedsrige. De retfærdige – uanset deres nuværende religiøse tilhørsforhold eller tro – vil til sidst gå til et herlighedsrige mere vidunderligt, end nogen af os kan fatte. Selv de ugudelige, eller næsten dem alle, vil til sidst gå til et fantastisk – men lavere – herlighedsrige. Alt dette vil ske på grund af Guds kærlighed til sine børn og på grund af Jesu Kristi forsoning og opstandelse, han, »som herliggør Faderen og frelser alt, hvad hans hænder har skabt« (L&P 76:43) («Fald og genoprettelse», *Stjernen*, juli 1995, s. 88).

■ Ældste David B. Haight, som var medlem af De Tolv Apostles Kvorum, lærte os, hvordan vi alle er lige, når vi stræber efter at arve det celestiale rige:

»Åbenbaringer til Joseph Smith øgede menneskets kundskab om, at Jesus Kristus blev korsfæstet for at frelse verden for synd, at hele menneskeheden gennem hans forløsning vil opstå fra graven og få mulighed for evigt liv, hvis de adlyder de evangeliske principper.

Vi oplyses yderligere om Jesu udtalelse: »I min Faders hus er der mange boliger« (Joh. 14:2). Vi lærer ikke blot om de forskellige grader af herlighed og hvem, der har mulighed for at komme der, men også, at mennesket bør stræbe efter den højeste »himmel«, der findes, som kun kan nås gennem lydighed mod alle Guds befalinger. Præsident George Albert Smith sagde: »For mig er én af de smukke ting i Jesu Kristi evangelium, at det bringer os alle til et fælles stade. Det er ikke nødvendigt for et menneske at være stavspræsident eller medlem af De Tolvs Råd, for at kunne blive noget stort i det celestiale rige. Kirkens mest ydmyge medlem vil, hvis han holder Guds befalinger, opnå en ophøjelse i det celestiale rige, lige så vel som ethvert andet menneske. Jesu Kristi evangeliums skønhed er, at det gør os alle lige ... Når vi holder Herrens befalinger ... har vi lige mulighed for ophøjelse« (Conference Report, okt. 1933, s. 25) («Profeten Joseph Smith«, *Den danske Stjerne*, maj 1980, s. 38).

TING TIL OVERVEJELSE

- Hvorfor er handlefrihed og ansvarlighed vigtigt i de tre stader af vores evige eksistens?

»De retfærdige ... vil til sidst gå til et herlighedsrige mere vidunderligt, end nogen af os kan fatte.«

- Hvordan afhænger vores udødelighed og evige liv af Jesus Kristus?
- På hvilken måde kan faldet anses for en positiv begivenhed for menneskeheden?
- Hvorfor er sammenhængen mellem ånd og legeme afgørende for vores frelse?

FORSLAG TIL OPGAVER

- Studér »forsoning« i Guide til Skrifterne, s. 52-53. Du vil måske understrege oplysninger, som du planlægger at anvende, når du underviser i forsoningen.
- Skriv et resumé på ca. en side eller illustrer frelsesplanen.

ANBEFALET EKSTRALÆSNING

Tro mod sandheden: Et evangelisk opslagsværk

- »Frelsesplanen« (s. 54-56)
- »Jesus Kristus« (s. 75-77)
- »Ånd« (s. 183-84)
- »Skabelsen« (s. 133-34)
- »Faldet« (s. 32-35)
- »Forsoning, Jesu Kristi« (s. 41-47)
- »Død, fysisk« (s. 16-17)
- »Død, åndelig« (s. 18)
- »Opstandelsen« (s. 115-116)
- »Herlighedsriger« (s. 68-71)

NOTER OG INDTRYK

Ruled writing area on the left side of the page, containing 31 horizontal dotted lines.

Ruled writing area on the right side of the page, containing 31 horizontal dotted lines.



Moses og lovtavlerne af Jerry Harston

PROFETER OG FRAFALDET

INDLEDNING

Herren kalder profeter til at undervise sine børn i frelsesplanen. Adam var den første profet, efterfulgt af andre såsom Noa, Abraham og Moses. Gang på gang i løbet af verdenshistorien har menneskene til sidst afvist profeternes budskab. Når dette skete blev profeter, ordinancer og præstedømmemyndighed borttaget, og menneskene levede i åndeligt mørke. Disse mørke perioder kaldes perioder med *frafald*. På grund af hans nåde kaldte og sendte Herren med tiden nye profeter for at gengive hans evangelium. Forståelse for dette mønster af undervisning, afvisning og genoprettelse, forbereder et menneske til at anerkende Herrens hånd i genoprettelsen i de sidste dage gennem profeten Joseph Smith, som åbnede for uddelingen i tidernes fylde.

»En uddeling i evangeliet er en tidsperiode, hvori Herren har mindst en bemyndiget tjener på jorden, som bærer det hellige præstedømme og nøglerne, og som har det hellige hverv at uddele evangeliet til jordens befolkning. Når dette sker, åbenbares evangeliet på ny, sådan at de, der lever i den uddeling, ikke alene skal nøjes med den kundskab om frelsesplanen, som tidligere uddelinger har haft ...

Frelsesplanen, som er ældre end jorden, er blevet åbenbaret og undervist i alle uddelinger begyndende med Adam, og er den samme i enhver af verdens tidsaldrer« (Bible Dictionary, »Dispensations«, s. 657-658).

»Frelsesplanen ... er blevet åbenbaret og undervist i i alle uddelinger.«

Der har været mange uddelinger på jorden. Den første uddeling begyndte med Adam. Han blev befalet at undervise sin familie i evangeliet (se Moses 5:12). Som tiden gik, valgte mange ikke at lytte til eller adlyde Guds frelsesplan (se Moses 5:13). På grund af hans store kærlighed og nåde åbenbarede vor himmelske Fader også Jesu Kristi evangelium på ny gennem profeten Noa (se Moses 8:16-17). Men ligesom

Adams familie valgte mange mennesker mørket frem for lyset og vendte sig til sidst bort (se Moses 8:20).

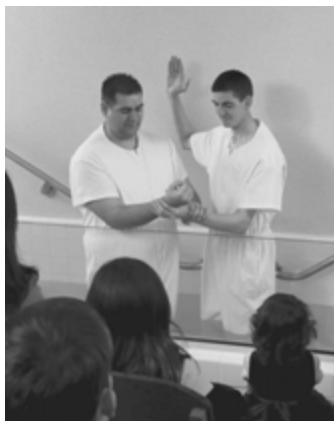
Andre uddelinger blev bragt frem gennem profeter såsom Abraham (se Abraham 1:2-5) og Moses (se Anden Mosebog 3:1-10). Alle uddelinger giver mennesket mulighed for at komme til Kristus gennem tro på ham, omvendelse, dåb og modtagelse af Helligåndsgaven.

FORSTÅELSE AF LÆRDOMME OG PRINCIPPER

- Herren giver sandhed, præstedømmemyndighed, ordinancer og organiserer sin kirke gennem sine profeter.
- Der har altid været et stadig tilbagevendende mønster af frafald og genoprettelse.
- Afvisningen af Frelseren, hans lærdomme og præstedømmemyndighed førte til den nytestamentlige kirkes frafald.
- Den europæiske reformation bidrog til at berede vejen for den endelige genoprettelse.

UNDERBYGGENDE SKRIFTSTEDER OG UDTALELSER

Herren giver sandhed, præstedømmemyndighed, ordinancer og organiserer sin kirke gennem sine profeter.



■ Gud elsker sine børn, og har sørget for en plan for frelse og lykke til dem. Denne plan omfatter frelsende sandheder og ordinancer. Han åbenbarer altid sine planer gennem sine profeter. Under guddommelig ledelse sikrer disse profeter, at undervisningen i

evangeliske sandheder og udførelsen af frelsende ordinancer bliver gjort på korrekt vis og med rette myndighed. Profeter har også til opgave at sikre, at Kirken er korrekt organiseret og virker til gavn for dem, som accepterer Herrens bud. Missionærene underviser mennesker, som ikke er bekendt med profeternes rolle, i, hvorfor disse inspirerede mænd er nødvendige.

»[Det Melkisedekske Præstedømme] er den kanal, gennem hvilken ... enhver betydningsfuld sag åbenbares fra himlen.«

Skriftsteder til studium og overvejelse

- Amos 3:7
- Matthæus 16:18-19
- Efeserne 2:19-20
- Efeserne 4:11-14
- Alma 12:27-30
- Lære og Pagter 1:38
- 6. trosartikel

Skriv dine indtryk fra disse skriftsteder i din studiebog.

■ Præsident Gordon B. Hinckley sagde, at én af profeternes roller altid har været at bringe sandhed til Guds børn: »Fordums profeter advarede ikke kun om det, der skulle komme, men, vigtigere endnu, de blev åbenbarere af sandheden til mennesket.

Det var dem, der påpegede, hvordan man skal leve for at blive lykkelig og finde fred i sit liv« (*Be Thou an Example*, 1981, s. 124).

■ Profeten Joseph Smith forklarede, at Det Melkisedekske Præstedømme »er den kanal, gennem hvilken al kundskab, lære, frelsesplanen og enhver betydningsfuld sag åbenbares fra himlen ... Det er den kanal, gennem hvilken den Almægtige begyndte at åbenbare sig til menneskenes børn til nuværende tid, og gennem hvilken han vil gøre sine planer og hensigter kendt til tidernes ende« (*Profeten Joseph Smiths lærdomme*, 1954, s. 197-198).

■ Præsident Joseph Fielding Smith lærte os, at Herren giver og leder anvendelsen af hans hellige ordinancer gennem sine profeter: »I enhver tidsalder, hvor evangeliet er på jorden, skal det åbenbares til Herrens profeter. Disse skal kaldes for at kunne stå som retmæssige ledere, der udfører og leder de frelsende ordinancer for deres medmennesker« (»At mit evangeliums fylde må blive forkyndt«, *Den danske Stjerne*, maj 1971, s. 132).

■ Præsident Marion G. Romney, som var rådgiver i Det Første Præsidentskab, underviste i, hvorfor evangeliet blev gengivet og Jesu Kristi Kirke blev genoprettet: »Med det formål at frelse menneskeheden i denne verden og den kommende åbenbarede Herren det på ny i denne uddeling gennem profeten Joseph Smith jun. Gennem ham genoprettede Herren ligeledes sin kirke ... »nemlig Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige« (L&P 115:4) ... Denne kirke er Herrens udnævnte vogter og retmæssige leder af hans evangeliums ordinancer« (Conference Report, apr. 1965, s. 105).

Der har altid været et stadig tilbagevendende mønster af frafald og genoprettelse.

■ Vor himmelske Fader elsker sine børn og har tilvejebragt en plan for dem, så de kan vende tilbage til ham. For at vise sin kærlighed kalder han profeter, som han giver præstedømmemyndighed og åbenbaring. Profeter har altid undervist vor himmelske Faders børn i hans plan. De, som følger profetens ord, velsignes med stor lykke. De, som vælger at ignorere eller fordreje evangeliets principper og ordinancer, begynder at leve i åndeligt mørke. Herren borttager sine profeter fra de menneskers midte, som afviser dem. Når der ikke længere er profeter til stede, bliver sandhed, præstedømme-

myndighed og Kirkens organisation forvansket, ændret eller tabt (*frafald*). Når tiden er inde, kalder Gud en ny profet til at gengive sin sandhed, præstedømmemyndighed og sine ordinancer og genoprette Kirkens organisation (*genoprettelse*).

Denne gentagne cirkel med frafald og genoprettelse gennem Herrens profeter fortsatte gennem en stor del af den gammeltestamentlige tid.



Gengivelsen af Det Mellemtidlige Præstedømme af Kenneth Riley, © 1983 IRI

Skriftsteder til studium og overvejelse

- Amos 8:11-12
- Matthæus 21:33-43
- 2 Thessalonikerne 2:1-3.
- 2 Nefi 25:17; se også Esajas 11:11-12

Skriv dine indtryk fra disse skriftsteder i din studiebog.

■ Præsident Marion G Romney beskrev det gentagne mønster med frafald og genoprettelse: »Dette har nu været mønsteret i næsten 6.000 år. I hver enkelt evangelieuddeling har mennesket afvist evangeliet og er som konsekvens deraf sunket ned i frafald, udsvævelser og mørke. I hver uddeling er guddommens sande natur – Faderen, Sønnen og Helligånden – på ny blevet åbenbaret. De grundlæggende principper og ordinancer er også igen blevet åbenbaret og fremhævet. Vigtigheden af at

efterleve de evangeliske belæring er blevet understreget« (»Vælg I i dag«, *Den danske Stjerne*, feb. 1979, s. 2).

■ »Adam var den første profet på jorden. Adam lærte ved åbenbaring om menneskets rette forhold til Gud Faderen og hans Søn, Jesus Kristus og til Helligånden, om Jesu Kristi forsoning og opstandelse og om evangeliets første principper og ordinancer. Adam og Eva underviste deres børn i disse sandheder og opmuntrede dem til at udvikle tro og til at efterleve evangeliet i alle livets forhold. Adam blev efterfulgt af andre profeter, men med tiden forkastede Adams efterkommere evangeliet og faldt fra, fordi de valgte at være ugudelige.

Således begyndte det gentagne forløb med profetiske uddelinger, som udgør en stor del af beretningen i Det Gamle Testamente. Vor himmelske Fader åbenbarede sit evangelium ved direkte kommunikation til profeter som fx Noa, Abraham og Moses. Disse profeter blev kaldet af Gud til at indlede en ny evangelisk uddeling. Gud gav hver af disse profeter præstedømmemyndighed og åbenbarede evige sandheder for dem. Desværre har menneskene i hver uddeling anvendt deres handlefrihed til at vælge at forkaste evangeliet og er derpå faldet fra« (*Forkynd mit evangelium*, 2005, s. 33).

■ Ældste Charles Didier fra De Halvfjerds' Præsidium forklarede profeterens rolle i gengivelsen af sandheden i løbet af uddelingerne:

»På grund af det, som Adam hørte, og det, som han så, var han egnet til at blive kaldet som den første profet på jorden, et personligt vidne om åbenbaring givet til mennesket. Hans hovedansvar var nu at bevare evangeliets sandhed såvel som at undervise i den, som den var givet ham. Satan, der repræsenterede den modsatte holdning, ville på den anden side gøre og undervise i alt, der ville benægte, afvise eller ignorere det evangelium, der var modtaget ved åbenbaring, og derved bevirke, at de mennesker, der havde modtaget det, ville falde i forvirring, splittelse, ensomhed og nægtelse af deres tidligere tro!

Resten af Det Gamle Testaments historie bliver derved en religionshistorie om fortsat åbenbaring til forskellige profeter som Noa, Abraham og Moses, for på forskellige tidspunkter – kaldet uddelinger – at genoprette det, der var gået tabt på grund af gentagne frafald. Disse profeter blev altid kaldet af Gud. De fik guddommelig myndighed, de havde præstedømmets nøgler, de havde det guddommelige hverv at tale i Herrens navn

og belære og profetere om Jesus Kristus, verdens Frelser og Forløser, hans komme og forsoning (se Amos 3:7)« (»Genoprettelsens budskab«, *Liahona*, nov. 2003, s. 74).

Afvisningen af Frelseren, hans lærdomme og præstedømmemyndighed førte til den nytestamentlige kirkes frafald.

■ Flere hundrede år før Jesu Kristi fødsel begyndte menneskene igen at falde fra. Vor himmelske Fader sendte sin Søn for at sone for vore synder og gengive sit evangelium. Frelseren underviste i evangeliet og udførte mange mirakler i løbet af sin tjenestegerning. Han kaldte tolv mænd til at være sine apostle og lagde hænderne på deres hoveder for at give dem præstedømmets myndighed. Han organiserede sin kirke og opfyldte profetier. Vigtigst af alt fuldførte han forsoningen. Guds Søn fuldførte alt det, hans himmelske Fader sendte ham for at gøre.

Jesu Kristus gav sine apostle myndighed til at undervise i sit evangelium, udføre frelsende ordnancer og grundlægge sin kirke. Alligevel afviste de fleste Jesus, og han blev korsfæstet. Menneskenes ondskab førte til forfølgelse, drab og adskillelse af kirkemedlemmer og apostle. Uden åbenbaring eller præstedømmemyndighed begyndte der at blive undervist i falske lærdomme, og Jesu Kristi sande kirke gik tabt. Gud tillod, at sandheden så vel som sin præstedømmemyndighed, ordnancer og Kirkens organisation blev borttaget fra jorden på grund af sine børns frafald.

Dette frafald førte til, at der med tiden opstod mange kirker. Der blev undervist i falske lærdomme, og viden om den sande karakter og natur af Faderen, hans Søn, Jesus Kristus, og Helligånden gik tabt. Læren om omvendelse blev fordrejet. Dåb og andre ordnancer og pagter blev ændret eller glemt. Helligåndsgaven var ikke længere tilgængelig. Denne tidsalder, da den sande kirke ikke længere fandtes på jorden, er blevet kendt som det store frafald. Det varede indtil genoprettelsen gennem profeten Joseph Smith.

Kommende missionærer bør have en forståelse af dette frafald og være i stand til at undervise deres undersøgere i det på en enkel måde.



Paul Mann © 2002 RI

Skriftsteder til studium og overvejelse

- Matthæus 24:24
- Apostlenes Gerninger 20:29-30
- 1 Korinther 11:18-19
- Galaterne 1:6-8
- 2 Thessaloniker 2:1-3
- 2 Timotheus 1:15.

Skriv dine indtryk fra disse skriftsteder i din studiebog.

■ Præsident Thomas S. Monson, rådgiver i Det Første Præsidentskab, har beskrevet de faktorer, der førte til det store frafald:

»De fleste mennesker kom ikke til Kristus, ej heller fulgte de den vej, han belærte om. Herren blev korsfæstet, de fleste af apostlene blev myrdet og sandheden forkastet. Oplysningens klare solskin døde bort, og en sort nats lange skygge indhyllede jorden.

Mange generationer før havde Esajas profeteret: »Mørket dækker jorden, mulmet dækker folkene« (Es 60:2). Amos havde forudsagt en hungersnød i landet: »Ikke hunger efter brød eller tørst efter vand, men efter at høre Herrens ord« (Amos 8:11). Den mørke tid syntes aldrig at få ende. Ville ingen himmelske sendebud vise sig?« (»De viste vej«, *Stjernen*, juli 1997, s. 50).

■ Ældste Dallin H. Oaks fra De Tolv Apostles Kvorum har sagt:

»[Græske] filosofiske begreber forandrede kristendommen i de første århundreder efter apostlenes død. Filosoferne hævdede fx dengang, at fysisk stof var ondt, og at Gud var ånd uden følelser eller lidenskaber. Mennesker med denne overbevisning,

herunder lærde mænd, som blev indflydelsesrige nyomvendte til kristendommen, havde svært ved at acceptere de enkle lærdomme i den tidlige kristendom: En enbåren Søn, som sagde, at han var sin himmelske Faders udtrykte billede, og som lærte sine tilhængere at være ét, ligesom han og hans Fader var ét, og en Messias, som døde på et kors og senere viste sig for sine tilhængere som et opstandet væsen med kød og ben.

Sammenstødet mellem den spekulative verden i græsk filosofi og den enkle, bogstavelige tro og skikkene hos de første kristne skabte voldsom strid, som truede med at øge de politiske forskelle i det splittede romerske imperium ...

I den proces, vi kalder frafaldet, blev den håndgribelige, personlige Gud, som er beskrevet i Det Gamle og Det Nye Testamente, erstattet af den abstrakte, ufattelige guddom, som blev defineret som et kompromis med spekulative principper i den græske filosofi. Teksten i Bibelen forblev den samme, men den såkaldte »skjulte mening« af skriftens ord blev nu forklaret i et sprog fra en filosofi, der var fremmed for troens oprindelse« (»Frafald og genoprettelse«, *Stjernen*, juli 1995, s. 86).

■ Ældste M. Russell Ballard fra De Tolv Apostles Kvorum talte om, hvordan Herrens præstedømme-myndighed blev borttaget fra jorden:

»De første kristne udholdt forfølgelser og trængsler. Peter og hans brødre havde svært ved at holde sammen på Kirken og bevare lærdommene uforfalskede. De rejste vidt omkring og skrev til hinanden om de problemer, de mødte, men oplysningerne blev viderebragt så langsomt, og Kirken og dens lærdomme var så nye, at det var vanskeligt at korrigere falske lærdomme, før de rodfæstede sig (se 2 Thess 2:3, 2 Tim 4:3-4) ...

Til sidst blev Peter og alle hans medapostle slået ihjel med undtagelse af Johannes den elskede. Apostlen Johannes og Kirkens medlemmer kæmpede for at overleve på trods af gruppvækkende undertrykkelse. Til deres evige anerkendelse tjener den kendsgerning, at kristendommen rent faktisk overlevede og i sandhed var en betydningsfuld faktor ved slutningen af det andet århundrede efter Kristus. Mange tapre hellige var med til at sikre, at kristendommen overlevede.

Trods disse helliges betydningsfulde tjenestegerning, besad de ikke den samme apostolske myndighed, som Peter og de andre apostle selv gennem ordination havde modtaget under selveste Herren Jesu Kristi hænder. Da denne myndighed gik tabt, begyndte menneskene at søge efter andre kilder til forståelse af lærdommene. Som resultat heraf gik mange tydelige og værdifulde sandheder tabt« (»Gengiven sandhed«, *Stjernen*, jan. 1995, s. 63-64).

Den europæiske reformation bidrog til at berede vejen for den endelige genoprettelse.

■ Ældste James E. Talmage, som var medlem af De Tolv Apostles Kvorum, forklarede, at: »Under og efter den apostolske periode udviklede der sig et almindeligt frafald, og at den oprindelige kirke mistede sin magt, myndighed og sine privilegier som en guddommelig institution og degenererede til kun at være en verdslig organisation« (*Det store frafald*, forordet).

Da apostlene ikke længere var der, påtog nogle lokale gejstlige sig mere magt uden præstedømme-myndighed. Disse lokale gejstlige fastsatte fremgangsmåder og lærdomme for deres lokalområder og påstod, at de var apostlenes rette efterfølgere. Disse lokale gejstlige satte deres lid til logik og retorik snarere end åbenbaring og gik dermed på kompromis med Jesu Kristi sande lærdomme.

»Efter mange århundreder med åndeligt mørke protesterede sandhedssøgende mænd og kvinder mod den tids religiøse skikke. Det var gået op for dem, at mange af evangeliets lærdomme og ordnancer var blevet ændret eller gået tabt. De søgte større åndelig forståelse, og mange talte om behovet for en gengivelse af sandheden. De hævdede

dog ikke, at Gud havde kaldet dem til at være profet. De forsøgte i stedet at reformere de lærdomme og ritualer, som de mente var blevet ændret eller forvansket. Deres bestræbelser førte til, at der blev organiseret mange protestantiske kirker. Denne reformation førte til en øget fokus på religionsfri-

hed, som banede vejen for den endelige genoprettelse« (*Forkynd mit evangelium*, s. 35).

»Reformation[en] førte til øget fokus på religionsfrihed, som banede vejen for den endelige genoprettelse.«



Martin Luther står sine læser op af Dale Kitzoun. © IPI

Skriftsteder til studium og overvejelse

- Joel 2:28-29

Skriv dine indtryk fra disse skriftsteder i din studiebog.

■ Ældste M. Russell Ballard har forklaret, hvordan Gud hjalp til med at skabe forhold, hvorunder evangeliet kunne blive gengivet:

»I 1517 påvirkede Ånden Martin Luther, en tysk præst, som var foruroliget over, hvor fjernt kirken havde bevæget sig fra det evangelium, Kristus underviste i. Hans værk førte til en reformation – en bevægelse, der blev fortsat af andre visionære mænd som Jean Calvin, Huldrych Zwingli, John Wesley og John Smith.

Jeg tror på, at disse reformatorer blev inspireret til at skabe et religiøst klima, i hvilket Gud kunne genoprette de sandheder og den præstedømmemyndighed, der var gået tabt. På samme måde inspirerede Gud Amerikas første opdagelsesrejsende og kolonisatorer samt skaberne af USA's forfatning til at skabe et land og styrende principper, hvor evangeliet kunne blive genoprettet« (»Gengiven sandhed«, *Stjernen*, jan. 1995, s. 64).

■ Præsident Gordon B. Hinckley fortalte, at reformatorerne gjorde deres bedste for at finde de sandheder, der var gået tabt i det store frafald:

»Det var ... en tid med voksende oplysning. Efterhånden som årene fortsatte deres uophørlige march, begyndte en ny dags lys at bryde frem over jorden. Det var renæssancen, en storslået blomstring i kunst, arkitektur og litteratur.

Reformatorer arbejdede for at ændre kirken, især mænd som Luther, Melancton, Hus, Zwingli og

Tyndale. Dette var mænd med stort mod, hvoraf nogle led en forfærdelig død på grund af deres tro. Protestantismen blev født med dets råb om reformation. Da denne reformation ikke kom, organiserede reformatorerne deres egne kirker. Det gjorde de uden præstedømmets myndighed. Deres eneste ønske var at finde et sted, hvor de kunne tilbede Gud, som de følte, han skulle tilbedes« (»På tidernes tinde«, *Liahona*, jan. 2000, s. 88).

■ Præsident Thomas S. Monson fortalte om reformatorernes afgørende bidrag:

»Oprigtige mænd forsøgte med fare for deres liv at opstille faste holdepunkter, for at de kunne finde den sande vej. Reformationens dag gryede, men vejen videre frem var vanskelig. Forfølgelserne skulle blive alvorlige, de menneskelige omkostninger overvældende og omkostningerne umulige at beregne. Reformatorerne var som pionerer, der afmærkede stier i vildniset i et fortvivlet forsøg på at finde de tabte holdepunkter, som de – når de fandt dem – følte ville kunne føre menneskene tilbage til den sandhed, som Jesus lærte dem.

Da John Wycliffe og andre havde fuldført den første engelske oversættelse af hele Bibelen fra den latinske Vulgata, gjorde de daværende kirkemyndigheder alt, hvad de kunne, for at tilintetgøre den. Kopier af oversættelsen måtte håndskrives i al hemmelighed. Bibelen var blevet betragtet som en lukket bog, som det ikke var tilladt menigmand at læse i. Mange af Wycliffes tilhængere blev hårdt straffet, og nogle blev endog brændt på bålet.

Martin Luther forsvarede Bibelens overhøjhed. Hans studium af skrifterne fik ham til at sammenligne kirkens lærdomme og praktiske regler med skriftens lærdomme. Luther stod for den enkeltes ansvar og den enkelte samvittigheds ret, og han gjorde det med overhængende fare for sit liv. Selvom han blev udsat for trusler og forfølgelser, erklærede han tappert: »Her står jeg, jeg kan ikke andet. Gud hjælpe mig.«

Jan Hus, der talte frygtløst mod korruptionen inden for kirken, blev ført uden for byen for at blive brændt. Han blev lænket ved halsen til en pæl, og halm og træ blev stablet op omkring hans krop, helt op til hagen og oversprøjtet med harpiks, hvorefter han til sidst blev spurgt, om han ville trække sine ord tilbage. Mens flammerne rejste sig, sang han, men vinden blæste ilden ind i ansigtet på ham, og hans stemme blev gjort tavs.

Zwingli fra Schweiz forsøgte gennem sine skrivelser og belæringer at tage alle kristne lærdomme op til fornyet overvejelse i bibelske vendinger. Hans mest berømte udtalelse griber én om hjertet: »Hvad gør det? De kan slå legemet ihjel, men ikke sjælen.«

Og hvem kan ikke i dag værdsætte John Knox' ord? »En mand, der har Gud med sig, er altid i flertal.«

Jean Calvin, der ældedes alt for tidligt på grund af sygdom og det uophørlige arbejde, han havde påtaget sig, opsummerede sin personlige filosofi med udtalelsen: »Vor visdom består næsten udelukkende af to ting: Kundskaben om Gud og kundskaben om os selv.«

Andre kunne bestemt nævnes, men en bemærkning om William Tyndale vil måske være tilstrækkelig. Tyndale følte, at mennesket havde ret til at vide, hvad der var lovet dem i skriften. Over for dem, der modsatte sig hans oversættelsesarbejde, erklærede han: »Hvis Gud vil skåne mit liv ... vil jeg gøre det muligt, at den dreng, som pløjer marken, skal vide mere om skrifterne, end I gør.«

Således var de store reformatorers liv og lærdomme. Deres gerninger var heltemodige, deres indsats stor, deres ofre mange – *men de gengav ikke Jesu Kristi evangelium* («Vejen hjem», Konferencetaler 1973-75, s. 214).

■ Præsident Monson sluttede af med at sige, at reformatorernes anstrengelser ikke var forgæves. De forberedte de forhold, hvorunder Bibelen blev tilgængelig for ærlige søgere af sandheden, deriblandt unge Joseph Smith jun.: »Man kunne om reformatorerne spørge: »Var deres ofre forgæves? Var deres kamp nyttesløs?« Jeg svarer med et velovervejet »nej«. Bibelen var nu tilgængelig for almindelige mennesker. Hver enkelt kunne nu bedre selv finde vej. Hvis alle bare kunne læse og alle kunne forstå! Men nogle kunne læse, og andre kunne høre, og alle havde adgang til Gud gennem bøn« («De viste vej», *Stjernen*, juli 1997, s. 55).

■ Præsident Joseph Fielding Smith forklarede, at alle disse reformatorers arbejde beredte vejen for evangeliets gengivelse:

»Under forberedelsen af denne genoprettelse oprejste Herren sådanne ædle mænd som Luther, Calvin, Knox og andre af dem, vi kalder for reformatorer, og gav dem magt til at bryde de lænker, der bandt folket og nægtede dem deres hellige ret til at dyrke Gud i overensstemmelse med deres samvittigheds bud ...

Sidste dages hellige ærer alle disse store og frygt-somme reformatorer, som sprængte de jernlænker, der bandt den religiøse verden. Herren var deres beskytter i denne mission, der var fyldt med farer. På det tidspunkt var tiden imidlertid ikke inde til genoprettelsen af evangeliets fylde. Reformatorernes arbejde var af stor betydning, men det *var et forbedrende arbejde*, og de ville ikke på nogen måde miste deres velfortjente løn« (*Lærdomme om frelse*, bind 1, s. 157-58).

■ Præsident Smith forklarede, at reformationen »virkelig [var] vor nye tid, der gryede. Åget af den store magt, som holdt nationerne bundne, ikke blot fysisk, men også psykisk, var brudt, og lysets stråler begyndte at bryde sig vej igennem, således at religionsfrihed og personlig frihed blev forordnet« (*Lærdomme om frelse*, bind 1, s. 159). Tiden var nu inde og omstændighederne rette til at unge Joseph Smith kunne kaldes til at blive genoprettelsens første profet.

TING TIL OVERVEJELSE

- Hvad kan vi lære fra den gentagne cirkel med frafald og genoprettelse?
- På hvilken måde bidrog reformatorerne til at gøre genoprettelsen mulig?
- Hvad kan vi gøre for at opdage og beskytte os selv mod personligt frafald?

FORSLAG TIL OPGAVER

- Lær mindst to skriftsteder udenad, der fortæller om frafaldet. Nogle henvisninger omfatter Es 29:13-14; Am 8:11-12; ApG 20:29-30; Gal 1:6-8; 2 Tess 2:1-3; 2 Ne 27:1; Morm 8:28 og L&P 1:14-16.
- Læs beretningen om det første syn i Joseph Smith – Historie 1:5-20.

ANBEFALET EKSTRALÆSNING

Tro mod sandheden: Et evangelisk opslagsværk

- »Frafald« (s. 48-49)
- »Profeter« (s. 122-123)

NOTER OG INDTRYK



GENOPRETTELSEN OG FREMKOMSTEN AF NYE SKRIFTER

INDLEDNING

Vi lever i tidernes fyldes uddeling. Den sidste udde-
ling af evangeliet indledtes med det første syn.
Præsident Joseph F. Smith sagde: »Den største begi-
venhed, som nogen sinde har fundet sted i verden
siden Guds Søns opstandelse fra graven og hans
himmelfart, var Faderens og Sønnens komme til
denne dreng, Joseph Smith, for at berede vejen til
grundlæggelsen af Guds rige – ikke menneskenes
rige – for at det aldrig mere skulle ophøre eller
omstødes« (*Evangeliske lærdomme*, s. 418).

Det første syn indledte gengivelsen af sandhed,
myndighed, skrifterne og hellige ordinancer og den
sande kirkes organisation fra Gud gennem profeten
Joseph Smith. Det er vores pligt og hellige privile-
gium at fortælle verden dette budskab.

FORSTÅELSE AF LÆRDOMME OG PRINCIPPER

- Gud kaldte Joseph Smith som genoprettelsens profet.
- Joseph Smith oversatte Mormons Bog og frembragte andre skrifter ved Guds gave og kraft.
- Mormons Bog bidrager til at bringe mennesker til Kristus.
- Mormons Bog er et tydeligt bevis på genoprettelsen.

»Den største begivenhed, som nogen sinde har fundet sted i verden siden Guds Søns opstandelse ... var Faderens og Sønnens komme til drengen Joseph Smith.«

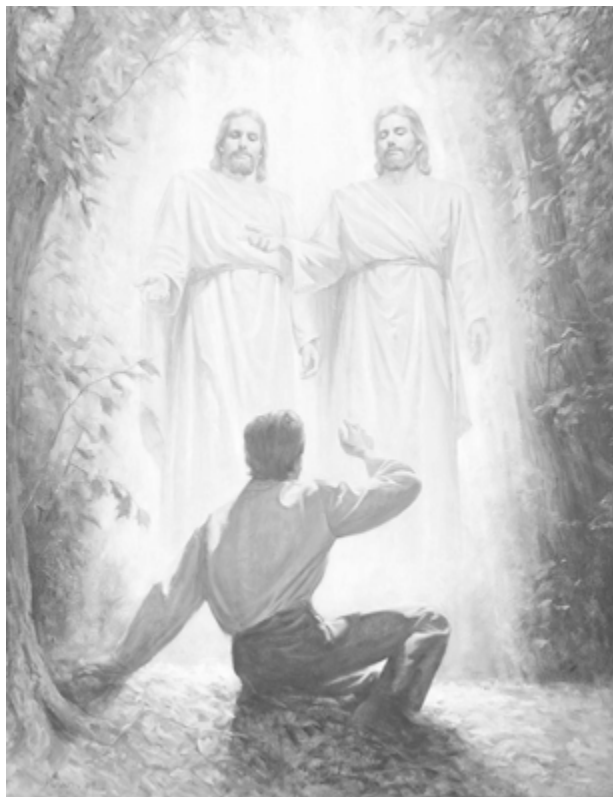
- Under ledelse af Jesus Kristus blev præstedømmet gengivet og Kirken genoprettet gennem hans tjenere.

UNDERBYGGENDE SKRIFTSTEDER OG UDTALELSER

Gud kaldte Joseph Smith som genoprettelsens profet.

- En af de sidste dages herlige begivenheder er tilsynekomsten af Gud Faderen og hans Søn, Jesus Kristus, for profeten Joseph Smith. Det første syn indledte Joseph Smiths gerning som profet i de sidste dage og Herrens salvede, som skulle indføre tidernes fyldes uddeling.

Joseph Smith var ikke den første profet, der blev kaldet af Gud. Som omtalt i kapitel 8 i dette elevhæfte har Gud altid kaldt profeter. Gennem sine profeter giver eller gengiver han sandhed, myndighed, ordinancer og skrifter. Han organiserer sin Kirke på jorden for sine børns gavn og frelse. Hvis evangeliets sandhed og myndighed går tabt gennem frafald, kalder Gud til sidst en anden profet på et passende tidspunkt og sted til at gengive sin myndighed og sandhed. Profeten Joseph Smith blev kaldet til at indlede den uddeling, der fører til Jesu Kristi andet komme og Tusindårsriget.



Skriftsteder til studium og overvejelse

- Lære og Pagter 1:17
- Lære og Pagter 136:37
- Joseph Smiths – Historie 1:17

Skriv dine indtryk fra disse skriftsteder i din studiebog.

■ Præsident Boyd K. Packer, fungerende præsident for De Tolv Apostles Kvorum underviste i genoprettelsen af den nødvendige præstedømmemyndighed.

»Jesus kaldte og ordinerede apostle og gav dem rigets nøgler. Disse nøgler gav dem myndighed til at binde ordinancer for evigt ...

Apostlene døde som martyrer, og der skete med tiden et frafald. Kirkens lære blev fordærvet og ordinancerne ændret. Præstedømmets nøgler gik tabt. Det altomfattende frafald krævede en gengivelse af myndigheden – af præstedømmets nøgler, af lærdomme og af ordinancer.

Joseph Smith blev besøgt af Gud den evige Fader og hans Søn, Jesus Kristus. De fortalte ham, at de

havde en særlig opgave for ham at udføre. Gennem ham skulle nøglerne gengives, og Kirken, som blev oprettet af Jesus Kristus, da han levede på jorden, skulle genoprettes ...

Joseph Smith og Oliver Cowdery blev ordineret til Det Aronske Præstedømme af Johannes Døber (se Joseph Smith – Historie 1:68-69). De blev ordineret til Det Melkisedekske Præstedømme af de fordums apostle Peter, Jakob og Johannes (se L&P 27:12). Disse ordinationer gengav myndigheden og nøglerne til Guds rige, som aldrig skulle tages fra jorden igen.

I april 1830 oprettede profeten Joseph Smith Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Jesu Kristi sande kirke var atter blandt menneskene med myndighed til »at prædike evangeliet og forrette dets ordinancer« (5. trosartikel)« (»Genoprettelsen«, *Første verdensomspændende oplæringsmøde for ledere*, jan. 2003, s. 2).

■ Præsident Alvin R. Dyer, som var rådgiver i Det Første Præsidentskab, fremhævede vigtigheden af og det enestående i denne sidste uddeling af evangeliet: »Joseph Smith fik at vide, at han var forudordineret og som følge deraf kaldet til at være det redskab, igennem hvem Gud ville arbejde på at opbygge sit rige her på jorden, som det havde været i tidligere afbrudte uddelinger. Men denne sidste af alle uddelinger skal kendetegnes ved endnu større sandhed, en opbevaringsperiode, hvor al sandhed, alle pagter, alle løfter, som er planlagt af Gud vor himmelske Fader i forudtilværelsen og åbenbarede dele af til mennesker på jorden på forskellige tidspunkter, for at frelse og ophøje hans åndelige børn, nu fuldt ud er åbenbaret og gjort tilgængeligt for menneskeheden. Herren har talt således til profeten Joseph Smith« (Conference Report, apr. 1963, s. 50).

■ Profeten Joseph Smith udtalte: »De fordums profeter forkyndte, at himlens Gud i de sidste dage ville oprette et rige, som aldrig skulle forgå eller overdrages noget andet folk ... Jeg regner mig selv for at være et af redskaberne til at oprette Daniels rige ved Herrens ord, og jeg har i sinde at lægge en grundvold, som vil revolutionere hele verden« (*Profeten Joseph Smiths lærdomme*, 1954, s. 442).

Joseph Smith oversatte Mormons Bog og frembragte andre skrifter ved Guds gave og kraft.



■ Vi kender måske ikke alle detaljerne omkring, hvordan profeten Joseph Smith oversatte Mormons Bog, men vi ved, at processen var inspireret. Åndelige gaver, forenet med Joseph Smiths tro og flittige arbejde, gjorde ham i

stand til at fuldføre det guddommelige formål med oversættelsen. Han var også et redskab til at frembringe yderligere skrifter, deriblandt Lære og Pagter, Den Kostelige Perle og Joseph Smith-oversættelsen af King James-Bibelen.

Skriftsteder til studium og overvejelse

- Mormons Bogs titelblad, afsnit 1
- 1 Nefi 13:39-40
- 2 Nefi 3:11-12
- Lære og Pagter 1:29
- Lære og Pagter 17:6
- Lære og Pagter 124:125

Skriv dine indtryk fra disse skriftsteder i din studiebog.

■ Ældste Russell M. Nelson fra De Tolv Apostles Kvorum talte om den bemærkelsesværdige bedrift, det var at oversætte Mormons Bog og frembringe andre åbenbaringer ved Guds kraft:

»Joseph Smith oversatte Mormons Bog ved Guds gave og kraft!

Sammenlign denne enestående bedrift med andre oversættelser af skrifter. For eksempel blev King James-oversættelsen af Bibelen udarbejdet af 50 engelske lærde, der fuldendte deres arbejde på syv år, og som i gennemsnit oversatte én side om dagen. Vore dages bedste oversættere af hellig skrift gør det godt, hvis de også i gennemsnit kan oversætte én side om dagen.

»Fra oversætteren Josephs hånd ... har vi fået flere trykte sider med hellig skrift end fra noget andet menneske.«

I modsætning hertil oversatte Joseph Smith cirka 10 sider om dagen og færdiggjorde dermed opgaven på omkring 85 dage! ...

En sådan fart er endnu mere bemærkelsesværdig, når man tager omstændighederne, under hvilke profeten arbejdede, i betragtning. I samme periode, mens han led under konstante forstyrrelser og uop-hørlig fjendtlighed, flyttede Joseph Smith mere end 160 km fra Harmony i Pennsylvania til Fayette i staten New York. Han ansøgte om ophavsret. Han modtog åbenbaringer, der omfatter 12 afsnit af Lære og Pagter. Det hellige præstedømme blev givet af himmelske væsener. Alligevel færdiggjorde han oversættelsen på mindre end tre måneder« (*Helping Missionaries Understand the Role of the Book of Mormon in Conversion*, tale til seminar for nye missionspræsidenter, 23. juni 2000, s. 4-5).

■ Ældste Neal A. Maxwell, som var medlem af De Tolv Apostles Kvorum, henviste ligeledes til den imponerende fart, hvormed profeten Joseph Smith formåede at oversætte:

»Oversættelsesprocessen var virkelig »et stort og forunderligt værk«, eller som det blev gengivet på hebraisk »et mirakuløst mirakel« (Es 29:14). Med udgangspunkt i oversættelsens forløb anslår forskere, at Joseph i 1829 oversatte med en daglig hastighed, der svarer til mellem 8 og 13 nutidige trykte sider (se John W. Welch og Tim Rathbone, »The Translation of the Book of Mormon: Basic Historical Information«, Provo: Foundation for Ancient Research and Mormon Studies, 1986, s. 38–39). En dygtig, professionel oversætter fortalte mig for nylig, at han anser en side om dagen for produktivt.

Fra oversætteren Josephs hånd – han, som ingen teologisk uddannelse havde – har vi fået flere trykte sider med hellig skrift end fra noget andet menneske« (»Min tjener Joseph«, *Stjernen*, juli 1992, s. 37).

■ Præsident Ezra Taft Benson henviste til tidspunktet for Mormons Bogs fremkomst i forhold til genoprettelsen som bevis for dens betydning:

»Et ... magtfuldt vidnesbyrd om Mormons Bogs vigtighed får man ved at mærke sig, hvor i tidsplanen for den fremadskridende genoprettelse Herren anbragte dens fremkomst. Det eneste, der gik forud for den, var den første åbenbaring. Gennem denne vidunderlige tilkendegivelse lærte

profeten Joseph Smith Guds sande natur at kende og kom til at forstå, at Gud havde et værk, han skulle udføre. Mormons Bogs fremkomst fulgte umiddelbart efter.

Prøv at overveje, hvad det betyder. Mormons Bogs fremkomst gik forud for præstedømmets gengivelse. Bogen blev udgivet nogle få dage før Kirken blev organiseret. De hellige fik Mormons Bog at læse, inden de modtog de åbenbaringer, der beskriver så store lærdomme som de tre grader af herlighed, celestiale ægteskab eller arbejdet for de døde. Den kom før præstedømmekvorummer og kirkestrukturen. Siger det ikke lidt om, hvordan Herren ser på denne hellige optegnelse?« (»Mormons Bog, vor religions slutsten«, *Stjernen*, jan. 1986, s. 4).

■ Præsident Benson fremhævede, at profeten Joseph Smith frembragte yderligere skrifter end Mormons Bog : »Denne slægt,« sagde Herren til Joseph Smith, »skal få mit ord gennem dig: (L&P 5:10). Og dette er sket gennem Mormons Bog, Lære og Pagter og andre nutidige åbenbaringer« (»Mormons Bog og Lære og Pagter«, *Stjernen*, juli 1987, s. 77).

Mormons Bog bidrager til at bringe mennesker til Kristus.



■ Ældste Robert K. Dellenbach fra De Halvfjerds sagde: »Overalt i verden søger mennesker det vidnesbyrd om Jesus Kristus, der findes i Mormons Bog. De kommer fra alle lande, slægter, tungemål og folk. Som det blev åbenbaret til profeten Joseph Smith: »Jordens ender skal spørge efter dit navn« (L&P 122:1). Og hvorfor skal de spørge efter Joseph Smiths navn? Fordi Mormons Bog vidner om Frelseren Jesu Kristi guddommelighed og forsoning. Fordi Joseph er genoprettelsens profet« (»Miraklet med oversættelsen af Mormons Bog«, *Stjernen*, juli 1995, s. 9).

Når vi læser Mormons Bog af et oprigtigt hjerte med oprigtig hensigt, vil den overbevise os om, »at Jesus er Kristus, den evige Gud« (Mormons Bogs titelblad).

Skriftsteder til studium og overvejelse

- 1 Nefi 6:4
- 1 Nefi 19:18
- 2 Nefi 25:23, 26

Skriv dine indtryk fra disse skriftsteder i din studiebog.

■ Præsident James E. Faust, rådgiver i Det Første Præsidentskab, har sagt: »Et bekræftende vidnesbyrd om Mormons Bog overbeviser os om, at Jesus er Kristus, den evige Gud,« og bekræfter også åndeligt over for os, at Joseph Smith blev kaldet af Gud, og at han så Faderen og Sønnen« (»Vores religions slutsten«, *Liahona*, jan. 2004, s. 4).

»Overalt i verden søger mennesker det vidnesbyrd om Jesus Kristus, der findes i Mormons Bog.«

■ Ældste Joseph B. Wirthlin fra De Tolv Apostles Kvorum forklarede, hvorfor Mormons Bog er et vigtigt redskab til at bringe mennesker til Kristus:

»Denne bog med hellig skrift er det centrale i missionærernes forkyn-

delse. Omvendelse til denne er omvendelse til Kristus, fordi denne bog indeholder Kristi ord. Selveste Mormons Bogs titelblad erklærer dens formål: »At overbevise jøde og ikke-jøde om, at Jesus er Kristus.«

Derudover er omvendelse til denne inspirerede bog omvendelse til Jesu Kristi evangelium, fordi den indeholder Jesu Kristi evangeliums fylde. Herren fortalte Joseph Smith i Lære og Pagter: »Og videre: Ældsterne, præsterne og lærerne i denne kirke skal undervise i mit evangeliums principper, der findes i Bibelen og Mormons Bog, i hvilke evangeliets fylde findes« (L&P 42:12)« (»The Book of Mormon: The Heart of Missionary Proselyting«, *Ensign*, sept. 2002, s. 14).

■ Præsident Ezra Taft Benson beskrev Mormons Bogs indflydelse på mennesker, så de ønsker at blive mere som Kristus:

De, som ærligt søger sandheden, kan få et vidnesbyrd om, at Jesus er Kristus, hvis de i bøn overvejer de inspirerende ord, de læser i Mormons Bog.

Over halvdelen af skriftstederne i Mormons Bog handler om vor Herre. Der nævnes hyppigere et navn for Kristus per vers i Mormons Bog end der gør selv i Det Nye Testamente.

Han har over hundrede forskellige benævnelser i Mormons Bog. Disse betegnelser har særlig betydning, idet de beskriver hans guddommelige natur ...

»... Lad os læse Mormons Bog og blive overbevist om, at Jesus er Kristus. Lad os læse Mormons Bog – om og om igen – så vi mere fuldt ud kan komme til Kristus, lad os overgive os til ham, gøre ham til centrum, lad os opluges i ham« (»Kom til Kristus«, *Stjernen*, jan. 1988, s. 77, 79).

Mormons Bog er et tydeligt bevis på genoprettelsen.



■ Mormons Bogs sandhed er bevis for andre sandheder omkring genoprettelsen. Mormons Bog står som et vidne, ikke kun om Kristus, men også om hans tjener Joseph Smith, som over-

satte den og lagde grundvolden til Guds rige i de sidste dage.

Skriftsteder til studium og overvejelse

- 1 Nefi 13:40
- Lære og Pagter 20:8-12

Skriv dine indtryk fra disse skriftsteder i din studiebog.

■ Præsident Gordon B. Hinckley forklarede betydningen af Mormons Bog i forhold til Kirken og Bibelen:

»Hvis Mormons Bog er sand, så er Kirken også sand, for den har den samme myndighed, som bragte denne hellige optegnelse frem i dagens lys, og den virker blandt os i vore dage. Det er en genoprettelse af den kirke, som Frelseren oprettede i Palæstina. Det er en genoprettelse af den kirke, som Frelseren oprettede, da han besøgte dette kontinent, som nævnt i denne hellige optegnelse.

Hvis Mormons Bog er sand, så er Bibelen også sand. Bibelen er den gamle verdens testamente eller vidne. Mormons Bog er den nye verdens testamente eller vidne. Bibelen er Judas optegnelse og Mormons Bog er Josefs optegnelse. Og de kan nu samles i én hånd, hvilket er en opfyldelse af Ezekiels profeti. Sammen erklærer de, at verdens

Forløser er verdens Konge, og at hans rige eksisterer« (»Mormons Bog«, *Stjernen*, oktober 1988, s. 7).

■ Præsident Ezra Taft Benson vidnede om, at Mormons Bog er slutstenen i et vidnesbyrd om sandheden af genoprettelsen: »Mormons Bog er et vidnesbyrds slutsten. Ligesom hvælvingen styrter sammen, hvis slutstenen tages bort, således står og falder hele Kirken med Mormons Bogs sandfærdighed. Det har Kirkens fjender klart indset. Af samme grund gør de sig så store anstrengelser for at forsøge at modbevise Mormons Bog, for kan den bringes i vanry, så falder profeten Joseph Smith sammen med den. Og det samme gælder vores påberåbelse af præstedømmets nøgler og åbenbaring og den genoprettede kirke. Men på samme måde, hvis Mormons Bog er sand – og millioner har nu vidnet om, at de har et vidnesbyrd fra Ånden om, at den virkelig er sand – så må man acceptere påstanden om genoprettelsen, og alt det, der følger med« (*A Witness and a Warning*, 1988, s. 19).

■ Præsident Benson rådgav ligeledes om, hvordan man bruger Mormons Bog som svar på de indvendinger, undersøgere måtte have mod evangeliets gengivne sandheder:

»Vi skal bruge Mormons Bog til at modbevise indsigelser mod Kirken ...

... Alle indvendinger, hvad enten de drejer sig om abort, flerkoneri, helligholdelse af den syvende dag o.l. afhænger af, om Joseph Smith og hans efterfølgere var og er Guds profeter, der modtager guddommelig åbenbaring. Her følger en fremgangsmåde til at håndtere de fleste indsigelser ved at anvende Mormons Bog.

1. Forstå indvendingen.
2. Besvar ved hjælp af åbenbaring.
3. Påvis, at svarets rigtighed i virkeligheden afhænger af, om vi har nutids-åbenbaringer gennem nutidsprofeter, eller om vi ikke har det.
4. Forklar, at spørgsmålet om, hvorvidt vi har nutids-profeter og åbenbaringer, dybest set afhænger af, om Mormons Bog er sand.

Derfor er det eneste problem, den pågældende har at løse for sig selv, spørgsmålet om, hvorvidt Mormons Bog er sand. For hvis Mormons Bog er sand, så er Jesus virkelig Kristus, og Joseph Smith var hans profet, Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages

Hellige er sand, og den ledes i dag af en profet, der modtager åbenbaring.

Vores hovedopgave er at forkynde evangeliet og at gøre det effektivt. Vi har ikke pligt til at besvare enhver indsigelse. Alle mennesker kommer på et eller andet tidspunkt i en situation, hvor de må bestemme sig til, om de vil tro eller ej, og stå inde for deres beslutning« (*A Witness and a Warning*, s. 4–5).

■ Ældste Richard G. Scott fra De Tolv Apostles Kvorum gav følgende råd, som vi selv kan følge og give videre til undersøgere: »Forsøg at læse Mormons Bog, fordi I ønsker det, og ikke fordi I skal. Find for jer selv ud af, hvad der er sandt. Spørg, hver gang I har læst en side: »Kunne nogen mand have skrevet denne bog, eller skete det, som Joseph Smith bar vidnesbyrd om?« Anvend de lærdomme, som I lærer om. Det vil styrke jer mod Satans ondskab. Følg Moronis råd. Bed oprigtigt til Gud Faderen i Jesu Kristi navn af oprigtigt hjerte og med oprigtig hensigt, om lærdommene i Mormons Bog er sande (se Moroni 10:3-5). Bed uden at tvivle med et ønske om personligt at modtage en bekræftelse ... Jeg ved, at I kan modtage en åndelig bekræftelse på, at den er sand. I vil da vide, at Jesus Kristus lever, at Joseph Smith var og er en profet, og at Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige er Herrens kirke. I vil få bekræftet, at Frelseren vejleder sin kirke gennem en levende profet. Disse sandheder vil blive et grundlag for jeres produktive liv« (»Opnå jeres fulde potentiale«, *Liahona*, nov. 2003, s. 42-43).

Under ledelse af Jesus Kristus blev præstedømmet gengivet og Kirken genoprettet gennem hans tjenere.

■ Genoprettelsen fordrev frafaldets mørke. Præstedømmets myndighed blev gengivet. Gennem profeten Joseph Smith organiserede Herren igen sin kirke på jorden, så evangeliets frelsende principper og ordinancer kunne forvaltes på den rigtige måde for at hjælpe mennesker med at komme til Kristus.

»Forsøg at læse Mormons Bog, fordi I ønsker det, og ikke fordi I skal.«



Skriftsteder til studium og overvejelse

- Apostlenes Gerninger 3:20-21
- Lære og Pagter 1:30
- Lære og Pagter 13:1
- Lære og Pagter 27:12-13
- Joseph Smith-Historie 1:72
- 5. og 6. trosartikel

Skriv dine indtryk fra disse skriftsteder i din studiebog.

■ Præsident Gordon B. Hinckley talte ærbødigt om Det Melkisedekske Præstedømme, som Peter, Jakob og Johannes bar og gengav:

»Ingen konge, ingen præsident, intet statsoverhoved, ingen erhvervsdrivende eller udøver af verdslig aktivitet i nogen form har en sådan myndighed ... Og alligevel blev den givet til disse ydmyge mænd, som vandrede med Jesus som hans apostle.

Tre af disse udvalgte apostle – Peter, Jakob og Johannes – viste sig for Joseph og Oliver et sted nær bredderne af Susquehanna floden. De lagde deres hænder på deres hoveder og overdrog dem denne hellige myndighed.

Vi har ikke datoen, men optegnelser viser, at det sikkert var sidst i maj eller engang i juni i år 1829« (tale holdt i anledning af 175året for gengivelsen af præstedømmet, 16. maj 2004).

■ Ældste David B. Haight, som var medlem af De Tolv Apostles Kvorum, bar sit vidnesbyrd: »Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige hævder over for verden, at denne kirke er en genoprettelse af Kristi kirke. Det var nødvendigt med en genoprettelse, fordi de profeter og apostle, som dannede grundvolden i Herrens oprindelige kirke, blev dræbt eller på anden måde sat ud af spillet. I vore dage bygger Kirken på en grundvold af profeter og apostle med Jesus Kristus selv som hovedhjørnen. Kirken er således ikke nogen reformation, en revision, eller omorganisering af den oprindelige, og heller ikke en sekt. Det er Jesu Kristi Kirke der er gengivet i disse sidste dage« (»En profet – udvalgt af Herren«, *Stjernen*, aprilkonferencen 1986, s. 6).

■ Præsident Gordon B. Hinckley bar ligeledes vidnesbyrd om, at Jesu Kristi Kirke er blevet genoprettet:

»Dette er den genoprettede Jesu Kristi Kirke ... Vi vidner om, at himlene blev åbnet, og at sløret blev trukket tilbage, at Gud har talt, og at Jesus Kristus har åbenbaret sig, hvorefter fulgte overdragelse af guddommelig myndighed.

Jesus Kristus er hjørnesteinen i dette værk, og det er »bygget på apostlenes og profeternes grundvold« (Ef 2:20)« (»Det vidunderlige grundlag for vores tro«, *Liahona*, nov. 2002, s. 80).

TING TIL OVERVEJELSE

- På hvilke måder adskiller Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige sig fra andre kirker?
- På hvilke måder har Mormons Bog bragt dig nærmere Frelseren?
- Hvordan vil du bruge Mormons Bog til at hjælpe andre med at få et vidnesbyrd om profeten Joseph Smith og genoprettelsen?
- Hvordan føles det at vide, at Herren også har givet unge ældster den præstedømmemyndighed, som han gav Peter, Jakob og Johannes?

FORSLAG TIL OPGAVER

- Undervis i et eller flere af de principper, der omtales i dette kapitel, til en hjemmeaften eller til en anden passende lejlighed. Anvend grundlæggende skriftsteder og bær vidnesbyrd om sandheden i disse principper. (Det er en god idé at lave en lektionsplan, før du underviser).

- Lær følgende skriftsteder udenad: ApG 2:37-38; 7:55-56; Ef 2:19-20; 4:11-14.
- Lær de to afsnit i indledningen til Mormons Bog på titelbladet udenad.
- Udvælg og lær de vigtige vers fra Joseph Smith-Historie udenad.

ANBEFALET EKSTRALÆSNING

Tro mod sandheden: Et evangelisk opslagsværk

- »Evangeliets gengivelse« (s. 24-30)
- »Joseph Smith« (s. 77-78)
- »Præstedømmet« (s. 123-128)
- »Aronske Præstedømme« (s. 7-8)
- »Melkisedeske Præstedømme« (s. 96-97)

NOTER OG INDTRYK



© 1988 Greg K. Olsen. Brugt med tilladelse fra Mill Pond Press og Dr. Gerry Hooper. Må ikke kopieres

TRO OG OMVENDELSE

INDLEDNING

Er evangeliets første princip *tro*? Nej! Den fjerde trosartikel lærer os, at evangeliets første princip er *tro på Herren Jesus Kristus*. Tro på Kristus indebærer at have en fast tro på, at han er Guds Søn og verdens Frelser og Forløser. Vi erkender, at vi kun kan vende tilbage og bo med vor himmelske Fader, hvis vi sætter vores lid til hans Søns nåde og barmhjertighed ved lydighed mod hans bud. Når vi har tro på Kristus, tager vi imod hans forsoning og hans lærdomme, der fører til dåb »af vand og ånd« (Joh 3:5).

Tro på Jesus Kristus motiverer missionærer til at arbejde hårdt, adlyde missionærreglerne og flittigt søge efter oprigtige undersøgere. Tro giver dem forvisning om, at de udfører Herrens værk og repræsenterer ham, når de underviser i budskabet om frelse. Når missionærer øger deres personlige tro, øger de deres kraft til at undervise og hjælpe deres undersøgere til at omvende sig til Frelseren Jesus Kristus og hans gengivne evangelium.

Bemærk: Dette kapitel fokuserer på betydningen af tro på Jesus Kristus, hvordan du kan øge din tro, troens rolle i ens omvendelse, og hvordan tro hænger sammen med omvendelse, dåb og modtagelsen af Helligåndsgaven. Som I nok husker, omtales omvendelse mere detaljeret i kapitel 2 i dette elevhæfte.

FORSTÅELSE AF LÆRDOMME OG PRINCIPPER

- Tro på Herren Jesus Kristus er afgørende for åndelig vækst.

- Tro kan vokse.
- Tro fører til omvendelse.
- At blive medlem af Jesu Kristi Kirke omfatter omvendelse, dåb og modtagelse af Helligåndsgaven.

UNDERBYGGENDE SKRIFTSTEDER OG UDTALELSER

Tro på Herren Jesus Kristus er afgørende for åndelig vækst.



© 1996 Del Parson. Må ikke kopieres

■ Tro, som fører til frelse, bør centreres omkring Herren Jesus Kristus. »At have tro på Jesus Kristus betyder at stole helt og fuldt på ham – at stole på hans uendelige kraft, intelligens og kærlighed. Det omfatter at tro på hans lærdomme. Det betyder at tro på, at selv om du ikke forstår alt,

så gør han det ... Han er altid rede til at hjælpe dig, når du husker hans bøn: »Se hen til mig i alle jeres tanker; tvivl ikke, frygt ikke« (L&P 6:36)« (Tro mod sandheden: Et evangelisk opslagsværk, 2005, s. 159-160).

Skriftsteder til studium og overvejelse

- 1 Nefi 7:12
- 2 Nefi 9:23
- 2 Nefi 31:19
- Alma 37:33
- Moroni 7:26.
- 4. trosartikel

Skriv dine indtryk fra disse skriftsteder i din studiebog.

■ Præsident Ezra Taft Benson forklarede, hvorfor vi skal sætte vores lid til Herren Jesus Kristus:

»Det grundlæggende princip i vores religion er tro på Herren Jesus Kristus. Hvorfor er det nødvendigt, at vi sætter vores fortrolighed, vores håb og vores lid til ham alene? Hvorfor er tro på ham så nødvendigt for at opnå fred i dette liv og håb i den verden, som skal komme? ...

... Kun Jesus Kristus er kvalificeret til at tilvejebringe det håb, den tillid og den styrke, der skal til for at overvinde verden og for at hæve os over vore menneskelige svagheder ...

Tro på ham er mere end blot at erkende, at han lever. Det er mere end blot at erklære, at man tror.

Tro på Jesus Kristus består i at have fuldkommen tillid til ham. Som Gud har han uendelig magt, intelligens og kærlighed. Der findes ikke noget menneskeligt problem, som han ikke evner at løse. Fordi han steg ned under alle ting (se L&P 122:8), ved han, hvordan han skal hjælpe os til at overvinde vore daglige vanskeligheder« (»Jesus Kristus: Vor Frelser og Forløser«, *Den danske Stjerne*, april 1984, s. 8-11).

■ Ældste Dallin H. Oaks fra De Tolv Apostles Kvorum har forklaret, at tro, der bygger på Jesus Kristus hjælper os til at udvikle tillid til Gud:

»... tro på Herren Jesus Kristus [er] en overbevisning om og tillid til, at Gud kender os og elsker os og vil høre vore bønner og besvare dem med det, der er bedst for os.

»Tro på Jesus Kristus består i at have fuldkommen tillid til ham.«

»Tro på Herren Jesus Kristus forbereder jer til alt, hvad livet kan byde på.«

Gud vil i virkeligheden gøre mere end det, der er bedst for os. Han vil gøre det, der er bedst for os og for alle vor himmelske Faders børn. Overbevisning om, at Herren ved mere, end vi gør, og at han vil besvare vore bønner og gøre det, der er bedst for os og for alle sine andre børn, er en væsentlig bestanddel af vores tro på Herren Jesus Kristus ...

Tro skal omfatte tillid ... Når vi har tro på Herren Jesus Kristus, skal vi også have tillid til ham. Vi skal have så stor tillid til ham, at vi vil acceptere hans vilje ud fra kundskaben om, at han ved, hvad der er bedst for os ...

... [Udøvelse af] tro på Herren Jesus Kristus er altid underlagt himlens orden, Herrens godhed og vilje og visdom og tidsplan. Det er derfor, vi ikke kan have sand tro på Herren uden også at have fuldstændig tillid til Herrens vilje og Herrens tidsplan. Når vi har den slags tro og tillid til Herren, har vi sand tryghed i livet ...

Tro på Herren Jesus Kristus forbereder jer til alt, hvad livet kan byde på. Denne slags tro forbereder jer til at håndtere livets muligheder – at drage fordel af dem, I får, og holde ud i skuffelsen over dem, I går glip af« (»Tro på Herren Jesus Kristus«, *Stjernen*, juli 1994, s. 96-97).

■ Ældste Joseph B. Wirthlin fra De Tolv Apostles Kvorum har forklaret, hvordan vi kan vide, om vores tro er i overensstemmelse med Guds vilje:

»Hvordan ved vi, om vores tro er i overensstemmelse med vor himmelske Faders vilje, og om han billiger det, vi stræber efter? Vi må kende Guds ord. En af årsagerne til, at vi fordyber os i skrifterne, er, at vi kan lære om, hvordan vor himmelske Fader fra begyndelsen har handlet i forholdet til menneskene. Hvis vores hjertes ønsker strider mod skrifterne, bør vi ikke stræbe yderligere efter at opfylde dem.

Dernæst må vi give agt på de inspirerede råd, vi får fra vore sidste dages profeter.

Derudover må vi meditere og bede og søge vejledning hos Ånden. Hvis vi gør det, har Herren lovet følgende: »Ja, se, jeg vil tale til dig i dit sind og i dit hjerte ved Helligånden, som skal komme over dig, og som skal bo i dit hjerte« (L&P 8:2).

Kun når vores tro er i harmoni med vor himmelske Faders vilje, bliver vi i stand til at modtage de velsignelser,

vi søger« (»Mon han vil finde troen på jorden?«, *Liahona*, nov. 2002, s. 84).

Tro kan vokse.

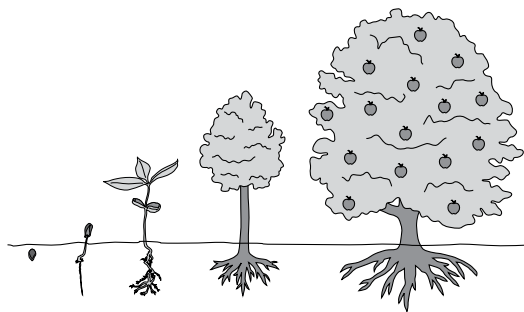
■ Hvordan får vi mere tro? Tro er en gave fra Gud, som vi må ønske at opnå og søge efter. I Bible Dictionary står der, at »selvom tro er en gave, skal den næres og opsøges indtil den vokser fra et lille frø til et stort træ« (»Faith«, 670). Ældste Neal A. Maxwell, som var medlem af De Tolv Apostles Kvorum, forklarede, at »tro kræver velovervejet næring, for den er ikke stillestående, den enten vokser eller formindskes« (*Lord, Increase Our Faith*, 1994, s. 1).

Frelserens apostle forstod behovet for større tro. De bønfuldt Herren: »Giv os en større tro!« (Luk 17:5). Forståelse for, hvordan man får sin tro til at vokse, er afgørende for vellykket missionering.

Skriftsteder til studium og overvejelse

- Rom 10:17
- Jak 4:6.
- Helaman 3:35.

Skriv dine indtryk fra disse skriftsteder i din studiebog.



■ Ældste Joseph B. Wirthlin forklarede, hvad vi kan gøre for at få vores tro til at vokse: »Hvis vi studerer, overvejer og beder, vil vores tro på det usete, men sande fra Gud vokse. Selv hvis vi begynder med »blot den mindste smule tro ... selv om [vi] ikke kan gøre mere end ønske at tro« (Alma 32:27; se også vers 28-43) og nære den tro, kan dette lille sædekorn af tro vokse op til at blive et levende, stærkt og frugtbart vidnesbyrdsstræ« (»Opelsk guddommelige egenskaber«, *Liahona*, jan. 1999, s. 30).

■ Da han var medlem af de Halvfjerds, foreslog ældste John K. Carmack nogle måder, hvorpå vi kan øge vores tro:

»At øge vores tro kræver, at vi stoler på Herren af hele vores sjæl. Vi kan ikke sige: »Vi har gjort nok og fortjener at slappe af.« Forklaringer, logik eller filosofi får heller ikke vores tro til at vokse. I stedet bør vi:

- Gøre det rette og tjene Herren, fordi vi kender ham, stoler på ham og elsker ham af hele vores hjerte.
- Ikke tænke, at vi fortjener en belønning eller tak for det, vi gør, selv om vi med sikkerhed vil blive belønnet.

»At øge vores tro kræver, at vi stoler på Herren af hele vores sind.«

- Ydmygt bede, søge og banke på.
- Aldrig forlange noget af Herren, fordi vi altid står i gæld til ham.
- Overlade ham den endelige beslutning i alt, idet vores indstilling er: »Ske ikke min vilje, men din.«
- Være beredt til at yde ofre resten af livet på jorden, selv hvis det måtte koste os livet.

Som medlemmer af Herrens kirke kan vi øge vores tro, hvis vi har et ønske om det, ved at gå udover det minimumskrav, som evangeliet stiller til os og udvikle fuldkommen tillid til Herren« (»Lord, Increase Our Faith«, *Ensign*, mar. 2002, s. 57).

■ Ældste Richard G. Scott fra De Tolv Apostles Kvorum fortalte om måder, hvorpå vi kan øge vores tro for at opnå en styrkende kraft i vores liv:

»Tro er ikke illusioner eller magi, men en kraft med rødder i evige principper. Er du en af dem, der har prøvet at udøve tro uden at føle nogen belønning? Hvis det forholder sig sådan, er det nok fordi, du ikke har forstået de principper, som tro bygger på ...

Du vil høste troens frugt, når du følger de principper, som Gud har sat for dens brug. Nogle af disse principper er:

- Stol på Gud og hans villighed til at hjælpe, når der er brug for det, uanset hvor udfordrende omstændighederne er.
- Adlyd hans befalinger og lev således, at du viser, at han kan stole på dig.
- Vær lydhør over for Åndens stille tilskyndelser.
- Følg modigt disse tilskyndelser.

- Vær tålmodig og forstående, når Gud lader dig kæmpe med din udvikling, og når svarene kommer lidt efter lidt over en udstrakt periode ...

Du kan lære at bruge tro mere effektivt ved at anvende det princip, som Moroni lærte os: »tro er det, som man håber på og ikke ser; bestrid det derfor ikke, fordi I ikke ser det, for I modtager intet vidnesbyrd, førend *jeres tro er blevet prøvet*« (Eter 12:6; fremhævelse tilføjet). Derfor vil du, hver gang *du prøver din tro* – dvs. hver gang du handler værdigt på en tilskyndelse – modtage Åndens bekræftende vidnesbyrd. Disse følelser vil styrke din tro. Når du gentager dette mønster, vil din tro blive stærkere ...

Selv med den stærkeste tro vil Gud ikke altid straks belønne dig på den måde, du ønsker. Gud vil snarere give dig det, som ifølge hans evige plan er bedst for dig. Han elsker dig så fuldt og helt, at du ikke kan fatte det i dette liv på jorden. Dersom du kendte hele hans plan, ville du aldrig bede om noget, som gik imod den, selv om dine følelser frister dig til at gøre det. Dyb tro giver forståelse og styrke til at acceptere vor himmelske Faders vilje, når den afviger fra vores egen. Vi kan acceptere hans vilje med fred og sikkerhed i forvisning om, at hans uendelige visdom overstiger vore egne evner til fuldt ud at forstå hans plan, efterhånden som den udfolder sig lidt ad gangen« (»Troens styrkende kraft i tider med usikkerhed og prøvelser«, *Liahona*, maj 2003, s. 76-77).

■ Præsident James E. Faust, rådgiver i Det Første Præsidentskab, foreslog måder, hvorpå vi kan styrke vores tro: »For at fastholde troen må vi hver især være ydmyge og barmhjertige, venlige og gavmilde over for de fattige og trængende. Tro styrkes endvidere af daglige doser af åndelighed, som vi får ved at knæle i bøn. Det begynder hos den enkelte og breder sig til vores familie, som har brug for at blive styrket i retskaffenhed. Ærlighed, hæderlighed, retskaffenhed og moral er alle nødvendige ingredienser i vores tro og vil give fred i vores sjæl« (»Troens skjold«, *Liahona*, juli 2000, s. 21).

Tro fører til omvendelse.

■ Missionærer bør ikke kun forstå, hvordan de øger deres egen tro, men de bør ligeledes lære, hvordan de kan bidrage til at styrke troen hos dem, de underviser. Når der undervises i det gengivne evangelium, plantes der et frø af håb i undersøgerens hjerte, og troen begynder at vokse. Denne tro kan medføre en følelse af genkendelse, der bekræfter

budskabets sandhed. Når den følelse opstår, vokser troen og fører til et ønske om at tage imod budskabet og efterleve evangeliets standarder. Opnåelse af et vidnesbyrd og omvendelse kommer af styrket tro.

Skriftsteder til studium og overvejelse

- 2 Nefi 31:19-20
- Alma 32:7-8; 28-29, 41

Skriv dine indtryk fra disse skriftsteder i din studiebog.

■ Ældste Robert D. Hales fra De Tolv Apostles Kvorum forklarede, at tro er en del af den frugtbare muld, der giver næring til omvendelse:

»Omvendelsens første frø består i en forståelse af Jesu Kristi evangelium og et ønske om at kende sandheden om hans genoprettede kirke. »Lad da det ønske virke i jer« (Alma 32:27). Et ønske om at kende sandheden er som et frø, der vokser i troens, tålmodighedens, flidens og langmodighedens frugtbare muld (se Alma 32:27-41) ...



© 1987 Robert T. Barrett. Må ikke kopieres

... I den proces, der fører til medlemskab af Kristi kirke, oplever vi en omvendelse, som medfører ydmyghed og et sønderknust hjerte og en angergiven ånd, som bereder os til dåb, syndsforladelse og modtagelse af Helligånden. Og med tiden og gennem vores trofasthed overvinder vi prøvelser og trængsler og holder ud til enden« (»Når du engang vender om, så styrk dine brødre«, *Stjernen*, juli 1997, s. 79).

■ Præsident Marion G. Romney, som var rådgiver i Det Første Præsidentskab, understregede, at tro er en nødvendig bestanddel af omvendelse: »Omvendelse betyder at gå fra én tro eller handle-måde til en anden. Omvendelse er en åndelig og moralsk forandring. At være *omvendt* indebærer ikke alene en intellektuel accept af Jesus og hans lærdomme, men også en motiverende tro på ham og hans evangelium, en tro, der udvirker en forvandling, en egentlig forandring af ens forståelse af meningen med livet og af ens troskab mod Gud i interesse, tanke og adfærd. Hos en person, der er fuldstændig omvendt, er ønsket om de ting, der er uforenelige med Jesu Kristi evangelium, døde.

Og de erstattes af en kærlighed til Gud med en fast og styrende beslutning om at holde hans bud« (Conference Report, Guatemala Area Conference 1977, s. 8).

■ Præsident Gordon B. Hinckley bemærkede, at omvendelse begynder med små skridt i tro: »Under omvendelsesprocessen hører den, der undersøger Kirken, kun en lille smule. Han læser måske en smule. Han forstår ikke, han kan ikke forstå det forunderlige ved det hele. Men hvis han oprigtigt søger, hvis han er villig til at knæle ned og bede om det, griber Ånden ham om hjertet – om end ganske blidt. Den vender ham i den rigtige retning. Han ser lidt af noget, som han aldrig før har set. Og ved tro, hvad enten han erkender det eller ej, tager han nogle få forsigtige skridt. Derpå udfolder et nyt perspektiv sig for ham« (»Vi lever i tro«, *Liahona*, juli 2002, s. 80).

■ Præsident Hinckley talte også om den næring, som medlemmernes tro kan give til undersøgernes spirende tro:

»En undersøgers tro er som et stykke grønt træ, som kastes på et flammende bål. Varmet af flammerne, tørrer det og begynder at brænde. Men hvis det trækkes ud, kan det ikke brænde selv. Dets flygtige flammer dør ud. Men hvis det bliver i ilden, begynder det gradvist at brænde med klarhed. Snart er det en del af den flammende ild og vil antænde andet grønt træ.

Og således fortsætter, mine brødre og søstre, dette troens store værk, som opløfter mennesker over hele denne jord til en forøget forståelse af Herrens veje og større lykke ved at følge hans plan« (»Vi lever i tro«, *Liahona*, juli 2002, s. 82).

At blive medlem af Jesu Kristi Kirke omfatter omvendelse, dåb og modtagelse af Helligåndsgaven.



■ I omvendelsesprocessen forbereder tro og omvendelse undersøgerne til ordinancerne dåb og bekræftelse. Dåb og modtagelse af Helligåndsgaven ved håndspålgelse er nødvendigt for at blive medlem af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige.

»Jesu Kristi evangelium udfordrer os til at forandre os.«

Skriftsteder til studium og overvejelse

- Matt 3:16
- Joh 3:5
- 2 Nefi 31:13, 17
- 3. og 4. trosartikel

Skriv dine indtryk fra disse skriftsteder i din studiebog.

■ Ældste Dallin H. Oaks har sagt, at omvendelse kræver fuldstændig villighed til at opgive alle vaner, der er i strid med det gen-givne evangeliums lære: »Jesu Kristi evangelium udfordrer os til at forandre os. »Omvend dig« er det hyppigste budskab, og omvendelse vil sige at afstå fra alle vore handlinger – personlige, familiemæssige, etniske og nationale – der er i modstrid med Guds befalinger. Formålet med evangeliet er at forandre almindelige skabninger til celestiale borgere, og det kræver en forandring« (»Omvendelse og forandring«, *Liahona*, nov. 2003, s. 37).

■ Profeten Joseph Smith lærte os følgende princip angående ordinancen dåb:

»Man kan lige så godt døbe en sæk sand som et menneske, dersom det ikke bliver gjort med henblik på syndernes forladelse og modtagelsen af den Helligånd. Dåb ved vand er blot en halv dåb og duer ikke uden den anden halvdel – dvs. dåben ved den Helligånd ...

... Vanddåben er til ingen nytte uden ilddåben og den Helligånd; de står i absolut nødvendig og uadskillelig forbindelse med hinanden« (*Profeten Joseph Smiths lærdomme*, 1954, s. 378 og 435).

■ Præsident Boyd K. Packer, fungerende præsident for De Tolv Apostles Kvorum, har sagt, at missionærer bør forstå, at dåb er mere end blot ordinancen med vand:

»Når du underviser undersøgere og forbereder dem til dåb ved vand, skal du også tænke på Helligåndsgaven – dåb ved ild. Tænk på det som én sætning. Først kommer dåb ved vand og dernæst dåb ved ild.

Måske bliver I spurgt: »Hvordan går det?« eller »Underviser I nogen?«

Uden at tænke over det svarer I: »Ja. Der er en familie, der forbereder sig til dåb og bekræftelse, til at modtage Helligånden. Jeg gentager: til at blive døbt og til at modtage Helligånden – kæd de to ting sammen« (*The Gift of the Holy Ghost: What Every Missionary Should Know—and Every Member As Well*, tale til seminar for nye missionspræsidenter, 24. juni, 2003, s. 2).



■ Ældste Henry B. Eyring fra De Tolv Apostles Kvorum talte om dem, der ikke har modtaget Helligåndsgaven og forklarede: »Helligånden kan være deres konstante ledsager, hvis de er trofaste og har modtaget dåbens og håndspålgelsens ordinancer af sådanne, som har den

rette myndighed dertil. Men selv før dåben kan et barn eller en voksen få Helligånden til at vidne i deres hjerte om hellig sandhed. De må reagere på dette vidnesbyrd for at beholde det, og det vil vejlede dem til godhed, og kan få dem til at acceptere og holde pagterne, hvilket med tiden vil bringe dem Helligåndens ledsagelse« (»En arv af vidnesbyrd«, *Liahona*, juli 1996, s. 63).

■ Præsident James E. Faust forklarede, at et vidnesbyrd om sandheden kan komme til et menneske før dåben, men uden Helligåndsgaven er Åndens betjening begrænset:

»Mange uden for Kirken har modtaget åbenbaring ved Helligåndens kraft, som har overbevist dem om evangeliets sandhed. Ved denne kraft får de oprigtigt søgende et vidnesbyrd om Mormons Bog og evangeliets principper, før de bliver døbt. Men Helligåndens velsignelser er begrænsede, hvis man ikke har modtaget Helligåndsgaven.

De, som besidder Helligåndsgaven efter dåb og bekræftelse, kan modtage mere lys og større vidnesbyrd. Dette er fordi Helligåndsgaven er et »fast vidne og en højere begavelse end Helligåndens sædvanlige tilkendegivelser« (i James R. Clark, saml., *Messages of the First Presidency of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, 6 bind, 1965-75, 5:4). Det er den højere begavelse, fordi Helligåndsgaven kan virke som et »lutrende middel, der renser en person og helliggør ham fra al synd« (Bible Dictionary, »Holy Ghost«, s. 704) (»Født på ny«, *Liahona*, juli 2002, s. 70-71).

TING TIL OVERVEJELSE

- Tænk over den 4. trosartikel. Hvorfor tror du, det er vigtigt, at principperne og ordinancerne står i netop den rækkefølge, de gør? Hvorfor tror du, at tro på Jesus Kristus står først?
- Hvad kan du gøre for at få større tro på Jesus Kristus?
- Hvad vil det sige at *udøve* din tro på Jesus Kristus?
- Hvis du underviste nogle undersøgere, som sagde, at de ønskede, at de kunne tro på historien om det første syn og Mormons Bog, hvad ville du så råde dem til at gøre? Hvorfor?
- Hvorfor er dåb ved vand kun »en halv dåb«?

FORSLAG TIL OPGAVER

- Lær Hebr 11:1; Alma 32:21; og Eter 12:6 udenad.
- Gennemgå punkterne i ældste John K. Carmacks udtalelse (s. 83) og ældste Richard G. Scotts udtalelse (s. 83-84). Tænk over, i hvilken grad din indstilling og dine evner stemmer overens med hvert af disse punkter. Udvalg et eller to områder, hvor du gerne vil forbedre dig og lav en plan, der fører til udvikling. Fortæl i bøn din himmelske Fader om denne plan og bed om hjælp til at øge din tro.

ANBEFALET EKSTRALÆSNING

Tro mod sandheden: Et evangelisk opslagsværk

- »Dåb« (s. 20-24)
- »Omvendelse« (s. 111-115)
- »Tro« (s. 159-161)
- »Helligånden« (s. 65-67).

NOTER OG INDTRYK

Lined writing area on the left side of the page, consisting of horizontal dotted lines for text entry.

Lined writing area on the right side of the page, consisting of horizontal dotted lines for text entry.



FYSISK OG FØLELSESMÆSSIG FORBEREDELSE

INDLEDNING

Kommende missionærer bør forberede sig til udfordringerne ved missionering. Præsident Gordon B. Hinckley understregede vigtigheden af at have et godt fysisk og psykisk helbred, når man udfører en fuldtidsmission:

»Dette værk er krævende ... Det kræver styrke og livskraft. Det kræver mental skarpsindighed og kapacitet ...

... Missionering er ikke et duelighedstegn i Kirken. Det er en kaldelse, udstedt af Kirkens præsident til dem, som er værdige og i stand til at opfylde den ...

Et godt fysisk og mentalt helbred er afgørende ...

Der er forældre, som siger: »Hvis blot vi kan få Johnny på mission, så vil Herren velsigne ham med sundhed.«

Det ser ud til, at det ikke virker på denne måde. I stedet er det sådan, at enhver sygdom eller fysisk eller mentalt problem, en missionær har, når han kommer ud i missionsmarken, bliver forværret under arbejdets stress.

Vi må se fakta i øjnene. Vi bruger millioner af dollars på lægeregninger og utallige timer på at hjælpe dem, der har problemer, som gør det umuligt for dem at udføre arbejdet.

... Der er andre områder, hvor de, der har alvorlige begrænsninger, kan arbejde og få en tilfredsstillende oplevelse. Og Herren vil velsigne dem for det, de er i stand til at gøre ...

Tillad mig at understrege, at vi har brug for missionærer, men de skal være i stand til at udføre arbejdet ...

Der bør være iver og ønske om at tjene Herren som hans ambassadører i verden. Og der skal være helbred og styrke både fysisk og mentalt, for arbejdet er krævende, timerne er lange, og stress kan være en stor byrde («Missionering», *Første verdensopspændende oplæringsmøde for ledere*, jan. 2003, s. 17-18).

»Et godt fysisk og mentalt helbred er afgørende.«

En forståelse af, hvor anstrengende missionering kan være, samt passende fysisk og psykisk forberedelse vil øge en fremtidig missionærs evne til at tilpasse sig en ny livsstil og gå fremad i Herrens værk.

FORSTÅELSE AF LÆRDOMME OG PRINCIPPER

- Kommende missionærer bør forberede sig til de fysiske og følelsesmæssige krav, som en fuldtidsmission stiller.
- Der er hæderlige alternativer til en fuldtidsmission for de personer, som på grund af deres fysiske eller følelsesmæssige forhold fritages for en fuldtidsmission af præstedømmeledere.

UNDERBYGGENDE SKRIFTSTEDER OG UDTALELSER

Kommende missionærer bør forberede sig til de fysiske og følelsesmæssige krav, som en fuldtidsmission stiller.



■ Missionering er anstrengende og krævende. Kommende missionærer forventes at være egnede til at tjene i missionsmarken. Dette omfatter ikke kun deres grad af værdighed, men også deres fysiske, mentale og følelsesmæssige forberedelse. Hvis en missionær kæmper med sit fysiske eller mentale helbred, vil han eller hun være ugunstigt stillet i forhold til at opbygge Guds rige på denne måde. Mentalt og følelsesmæssigt helbred er også afgørende for en missionærs succes med hensyn til at tjene Herren med »hele [sit] hjerte, kraft, sind og styrke« (L&P 4:2). Udvikling af gode vaner med hensyn til mad, motion, søvn og personlig hygiejne før man kaldes til en mission, vil øge sandsynligheden for en vellykket tilpasning til de forhold, man lever under, på en mission.

Skriftsteder til studium og overvejelse

- Lære og Pagter 4:2
- Lære og Pagter 88:124

Skriv dine indtryk fra disse skriftsteder i din studiebog.

■ Præsident Gordon B. Hinckley har givet præstedømmeledere dette råd angående deres ansvar for at bedømme en missionærs fysiske og følelsesmæssige parathed:

»Vi beder jer brødre om at være mere selektive i forbindelse med dem, I anbefaler. Lad jeres unge vide, hvad der forventes af dem, hvis de skal på mission. Lad deres forældre vide, hvad der forventes af deres sønner og døtre ...

Jeg forstår, at den holdning, vi har valgt, kan se urimelig og hård ud for mange forældre, som indtrængende beder om, at deres sønner og døtre får mulighed for at tage på mission. Men brødre, vi føler, at vi atter skal fokusere på det virkelig formål med missionering samt behovet for visse kvalifikationer for at opfylde dette formål. Jeg håber, at alle de berørte vil forstå, at det er bedre ikke at tage af sted end at tage af sted og blive nødt til at vende skuffet tilbage efter meget kort tid og med en følelse af fiasko. Brødre, må Herren velsigne jer med inspiration, med ledelse og vejledning, med kærlighed til dem, for hvem I er ansvarlige, samt med mod til at stå fast ved det, I ved er rigtigt og rimeligt ...

Tillad mig at understrege, at vi har brug for missionærer, men de skal være i stand til at udføre arbejdet ...

Der bør være iver og ønske om at tjene Herren som hans ambassadører i verden. Og der skal være helbred og styrke både fysisk og mentalt, for arbejdet er krævende, arbejdsdagene er lange, og stress kan være en stor byrde.

Vi beder ikke om fuldkommenhed. Herrens værk udføres af almindelige mennesker, som arbejder på en ualmindelig måde« (*Første verdensomspændende oplæringsmøde for ledere*, jan. 2003, s. 18).

■ Ældste M. Russell Ballard fra De Tolv Apostles Kvorum fremhævede vigtigheden af dagligt at passe på vores legeme: »Mange mennesker – blandt andet jeg – har svært ved at få tid til at hvile tilstrækkeligt, motionere og slappe af. Vi må afsætte tid i vores daglige skema til disse ting, hvis vi vil leve et sundt og velafbalanceret liv. Et sundt udseende øger selvtægtelsen og selvspekten« (»Hvad det vil sige at være en hellig«, *Stjernen*, juli 1987, s. 12).

■ Ældste Russell M. Nelson fra De Tolv Apostles Kvorum og tidligere hjertekirurg talte om, hvordan motion gavner det mentale helbred: »Passende fysisk aktivitet er med til at bekæmpe depressioner« (»Afhængighed eller frihed«, *Stjernen*, jan. 1989, s. 7).

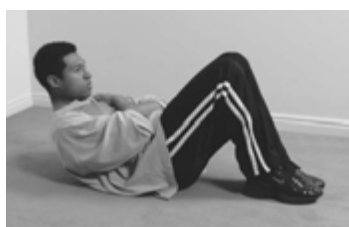
■ Missionærer bør ikke begynde deres mission med dårlige vaner, der har potentiale til at udvikle sig til alvorlige problemer. Alle kan ændre sig og forbedre sig. Kommende missionærer, som har udviklet dårlige kostvaner, dårlig hygiejne og dårlige motionsvaner kan begynde med at ændre adfærd nu. Selvdisciplin kan læres uanset alder, men processen er ikke altid let. Hvis du behersker opgaven, før du begynder din mission, sparer du dig selv for megen sorg og frustration.

Kommende missionærer bør tage deres liv op til overvejelse inden for følgende områder og foretage ændringer, der bereder dem psykisk og mentalt til at tjene Herren:

Ernæring: Missionærer bør være gode eksempler på efterlevelse af Herrens sundhedslov – visdomsordet (se L&P 89). Udover at undgå alt skadeligt, »har Herren erklæret, at følgende madvarer er gode for vore legemer:

- Grøntsager og frugter, som »skal nydes med fornuft og taksigelse« (se L&P 89:10-11).
- »Kødet af dyr og af luftens fugle«, som skal »nydes sparsomt« (se L&P 89:12-13).
- Korn som hvede og havre og ris, som er »livets stav« (se L&P 89:14-17)« (*Tro mod sandheden: Et evangelisk opslagsværk*, 2005, s. 171).

Eftersom missionærer ofte er ansvarlige for at vælge og tilberede deres egen mad, kan kommende missionærer begynde med at forberede sig nu ved at lære at træffe fornuftige kostvalg og derefter bevare passende kostvaner gennem deres mission. En daglig kost, der består af kalorierholdig fast food, sodavand og slik med højt sukkerindhold bør ikke være normen. En afbalanceret kost, der omfatter de grundlæggende fødevarergrupper, er at foretrække, når det er muligt. Missionærer, der tjener i fremmede lande, er måske nødt til at tilpasse sig ved at finde de mest nærende og sunde, tilgængelige fødevarer.



Regelmæssig

motion: Alle unge mænd og kvinder bør deltage i regelmæssig motion. Tre grundlæggende krav til et træningspro-

gram, uanset personens alder eller evner, er smidighedstræning, styrketræning og kredsløbs- og udholdenhedstræning (konditions- eller iltkrævende træning).

1. Smidighed – Disse øvelser strækker muskler, sener og led ud, og bør udføres dagligt.
2. Styrke – Alle større muskelgrupper bør trænes.
3. Kredsløb og udholdenhed – Disse øvelser styrker hjertet, øger den generelle kondition og giver bedre humør. Gang og cykling er gode aktiviteter, som forberedelse til missionering.

God hygiejne: God hygiejne kan forebygge mange smitsomme sygdomme. Det omfatter regelmæssig håndvask (nok den allervigtigste måde, hvorpå man opnår god hygiejne og forebygger mange sygdomme) samt hyppige bade eller brusebade.



Tandpleje: Man bør børste tænder og bruge tandtråd dagligt. Kommende missionærer, som ikke allerede går regelmæssigt til tandlæge, bør opsøge en tandlæge hurtigst muligt, så der er tilstrækkelig tid til vurdering og behandling, før de tager på mission. Kommende missionærer bør anmode om information og vejledning om forebyggende tandpleje.

Bolig: Missionærer forventes at holde deres lejligheder rene og ordentlige. De fysiske omgivelser, som de bor i, bør afspejle værdigheden i deres kaldelse.

Vaccination: Missionsafdelingen vejleder yderligere om vaccination, når missionæren har fået tildelt et missionsområde. Der er dog standardvaccinationer, som alle kommende missionærer bør få. Tal med en læge om de anbefalede vaccinationer.

Behandling af sygdom og skader: Missionærer bør være raske, når de tager til missionsmarken. Kommende missionærer, som har fysiske eller følelsesmæssige vanskeligheder, bør modtage professionel rådgivning og behandling for at fremme deres bedring, inden de tager på mission.

Kommende missionærer skal vedlægge nøjagtige helbredsoplysninger som en del af deres missionsansøgning. Afbrydelse eller afslutning af missionen før tid på grund af uløste helbredsproblemer er ofte personligt nedbrydende for missionæren og hans eller hendes familie. Nøjagtige og fuldstændige helbredsoplysninger, som der anmodes om på missionsansøgningen, er afgørende og skal være tilgængelige for den generalautoritet, som tildeler missionsområdet.

Følelsesmæssig forberedelse: Sammen med fysiske forberedelser er mentale og følelsesmæssige forberedelser nødvendige for at blive en glad og effektiv missionær. At lære at håndtere forandringer og udfordringer positivt og samtidig være fokuseret på formålet med missionen er en vigtig del af en fremtidig missionærs forberedelse.

Alle unge mænd og kvinder bør deltage i regelmæssige idrætsaktiviteter.

Personer med gode følelsesmæssige egenskaber er ofte i besiddelse af følgende karaktertræk:

1. De har det godt med sig selv.

- De har deres følelser (frygt, vrede, jalousi, skyld, bekymring, kærlighed) under kontrol.
- De kan håndtere de skuffelser, som man normalt møder i livet.
- De er rolige og er i stand til at håndtere de fleste situationer.
- De håndterer deres egne mangler på passende vis.
- De respekterer sig selv og andre.

2. De nærer gode følelser for andre mennesker.

- De er i stand til at tage hensyn til andres interesser.
- De har venskaber.
- De er accepterende og modtages godt af andre.
- De respekterer andre menneskers forskelligheder.
- De kan være frimodige, men ikke anmassende.
- De kan føle sig som en del af en gruppe.
- De føler ansvar for andre.

3. De er i stand til at leve op til de krav, livet stiller.

- De gør noget ved de problemer, der opstår.
- De accepterer deres ansvar.
- De tilpasser sig deres omgivelser, når det er nødvendigt.
- De planlægger og frygter ikke fremtiden.
- De byder nye oplevelser velkommen.
- De bruger deres medfødte evner.
- De sætter sig realistiske mål.
- De er i stand til at tænke og træffe deres egne beslutninger.
- De gør deres bedste i dét, de gør, og opnår tilfredsstillelse ved at gøre det.

■ Unge mænd og kvinder kan engagere sig i aktiviteter, der øger deres følelsesmæssige forberedelse til missionering. Værdifulde aktiviteter indbefatter:

- At lære at styre sine følelser, mens man løser problemer, deriblandt problemer i forholdet til andre mennesker.

- At tale med forældre, en biskop eller grenspræsident eller en professionel rådgiver, når der er behov for det, for at løse personlige problemer og problemer i forhold til andre.
- At deltage aktivt i Kirken ved at deltage i missionærlektioner, bede, holde taler og lede møder, når man bliver bedt om det, for at blive fortrolig med at tale foran andre.
- At gøre sit bedste i skolen, komme regelmæssigt til timerne, lave lektier til tiden, opnå tilfredsstillende karakterer og overholde skolens regler.
- At udøve sine hobbyer og interesser.
- At tilbringe nogen tid væk hjemmefra, så adskillelsen fra familien under missionen ikke bliver så overvældende.
- At udvikle venskaber og lære at føle sig godt tilpas i grupper.
- At lære at arbejde.
- At lære at administrere penge ved at betale tiende og regninger og spare penge sammen til sin mission.
- At melde sig frivilligt til at missionere med fuld-tidsmissionærerne.

■ Forståelse for, at en mission indebærer mange af de samme udfordringer, som vi står over for i livet i almindelighed, vil bidrage til din følelsesmæssige forberedelse. Præsident Boyd K. Packer, fungerende præsident for De Tolv Apostles Kvorum, har talt om livets hyppige prøvelser:

»Det har hele tiden været meningen, at livet skulle være en udfordring. En smule ængstelse, en smule nedtrykthed, en smule skuffelse, ja, endog en smule nederlag er normalt.

Lær medlemmerne, at hvis de har en rigtig elendig dag en gang imellem eller nogle stykker efter hinanden, så må de stå fast og se dem i øjnene. Alting ordner sig.

Der er et storslået formål med livets kampe« (»*That All May Be Edified*«, 1982, s. 94).

■ Præsident Gordon B. Hinckley fortalte om en oplevelse tidligt i hans mission, der havde indflydelse på hans arbejde resten af hans mission:

»Jeg havde det ikke godt, da jeg ankom. De første uger var jeg modløs på grund af sygdom og den modstand, vi følte. Jeg skrev et brev hjem til min gode far og sagde, at jeg følte, at jeg spildte min tid

og hans penge. Han var min far og min stavspræsident, og han var en klog og inspireret mand. Han skrev et meget kort brev til mig, hvor der stod: »Kære Gordon, jeg har fået dit seneste brev. Jeg har kun ét forslag: Glem dig selv og gå i gang.« Tidligere denne morgen havde min kammerat og jeg i forbindelse med vores studium af skriften læst disse af Herrens ord: »For den, der vil frelse sit liv, skal miste det; men den, der mister sit liv på grund af mig og evangeliet, skal frelse det.« (Mark 8:35).

Disse af Mesterens ord – efterfulgt af min fars brev med hans råd om at glemme mig selv og gå i gang – gik helt ind i mit inderste væsen. Med min fars brev i hånden gik jeg ind i vores soveværelse i huset på 15 Wadham Road, hvor vi boede, lagde mig på knæ og gav et løfte til Herren. Jeg indgik pagt om, at jeg ville forsøge at glemme mig selv og miste mig selv i hans tjeneste.

Den dag i juli 1933 var den dag, jeg traf min beslutning. Et nyt lys kom ind i mit liv og en ny glæde ind i mit hjerte. Englands tåge syntes at lette, og jeg så solen. Jeg fik rige og vidunderlige oplevelser under min mission – noget som jeg vil være evigt taknemmelig for« (»Taking the Gospel to Britain: A Declaration of Vision, Faith, Courage, and Truth«, *Ensign*, juli 1987, s. 7).

■ En almindelig udfordring, som mange missionærer står over for, er hjemve. Præsident Ezra Taft Benson foreslog en løsning på problemet med hjemve: »Jeg har ofte sagt, at en af de største hemmeligheder bag missionering er arbejde! Hvis en missionær arbejder, får han Ånden; hvis han får Ånden, underviser han ved Ånden; og hvis han underviser ved Ånden, når han ind til menneskers hjerte og er lykkelig. Han har ikke hjemve, bekymrer sig ikke om familien, for al tid og alle talenter og tanker er fokuseret på missionærgerningen. Arbejde, arbejde, arbejde – der er ingen tilfredsstillende erstatning, især ikke hvad missionering angår« (*The Teachings of Ezra Taft Benson*, 1988, s. 200).

■ Ved en anden lejlighed sagde præsident Benson: »Hvis du vil beholde Ånden, elske din mission og ikke have hjemve, skal du arbejde. Men husk præsident Thomas S. Monsons ord: »Arbejde uden visioner er slid og slæb. Visioner uden arbejde er drømme. Arbejde forenet med visioner er skæbne.« Der er ingen større opmuntring eller tilfredsstillende end at vide efter en hård dags missionering, at du

har gjort dit bedste« (*Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 200-201).

■ Præsident Gordon B. Hinckley citerede en journalist for bedre at illustrere vores behov for at bevare en passende og positiv indstilling, når vi står over for udfordringer. Hans råd er passende for dem, der forbereder sig til en fuldtidsmissions daglige anstrengelser.

»Jeg holder meget af disse ord fra Jenkins Lloyd, som jeg klippede ud af *Deseret News* for mange år siden. Han sagde:

» Enhver, der tror, at lyksalighed er normen, vil spille megen tid med at fare omkring og hyle op om, at han er blevet snydt.

De fleste bolde ryger ikke i mål. De fleste bøffer er seje. De fleste børn vokser op og bliver ganske almindelige mennesker. De fleste lykkelige ægteskaber kræver en stor grad af gensidig tolerance. De fleste job er ofte kedelige.

Livet er som en togrejse i gamle dage – forsinkelser, sidespor, røg, gnister og rystelser, der kun af og til afbrydes af smukke udsigter og glæden ved at fare af sted.

Hemmeligheden er at takke Herren for, at man har fået lov til at køre med: (*Deseret News*, 12. juni 1973)« (»En samtale med enlige voksne«, *Stjernen*, nov. 1997, s. 20).

■ Hvis en person lider af – eller har lidt af – en psykisk sygdom (så som depression, angst eller tvangshandlinger), så kan en del af missionsforberedelsen være at søge professionel behandling og måske medicin. Ældste Richard G. Scott fra De Tolv Apostles Kvorum har givet følgende råd: »Missionering er usædvanligt krævende. Hvis I har følelsesmæssige udfordringer, som kan stabiliseres, så I kan klare en fuldtidsmissions svære krav, kan I blive kaldet. Det er afgørende, at I fortsætter med at tage jeres medicin under jeres mission eller indtil kompetente læger råder jer på anden vis. Anerkend, at psykiske og fysiske udfordringer er ens. Man må gøre alt, hvad man kan, for at forbedre situationen, og derpå lære at leve inden for de tilbageværende grænser. Gud bruger udfordringer, så vi kan vokse ved at overvinde dem« (»Opnå jeres fulde potentiale«, *Liahona*, nov. 2003, s. 42).

At rådføre dig med din biskop eller stavspræsident på et tidligt tidspunkt om sådanne bekymringer er afgørende for din missionsforberedelse.

»Glem dig selv
og gå i gang.«

Der er ærefulde alternativer til en fuldtidsmission for dem, som præstedømmelederne fritager på grund af deres fysiske eller psykiske forhold.



■ Når kommende missionærer samarbejder med deres præstedømmeledere, konstateres det måske, at nogle af dem ikke har et tilstrækkeligt godt helbred til at tjene på en fuldtidsmission.

Der er andre værdifulde muligheder for tjeneste, som vil hjælpe med at fremme Herrens værk.

■ Biskop Richard C. Edgley fra Det Præsiderende Biskopråd forklarede, at nogle er fritagede fra tjeneste som fuldtidsmissionærer: »Der findes værdige unge mænd og kvinder, som i deres hjerte har et stort ønske om at tjene på en mission, men som på grund af fysisk svaghed eller dårligt helbred eller andre begrænsende forhold bliver fritaget« (»Vi er så interesserede, at vi sender de allerbedste«, *Stjernen*, jan. 1997, s. 59).

■ Præsident Gordon B. Hinckley talte om dem, som har begrænsninger, som indskrænker deres tjeneste: »Der er andre områder, hvor de, der har alvorlige begrænsninger, kan arbejde og få en tilfredsstillende oplevelse. Og Herren vil velsigne dem for det, de er i stand til at gøre« (»Missionering«, *Første verdensomspændende oplæringsmøde for ledere*, jan. 2003, s. 18).

■ Ældste Richard G. Scott talte om alternativer for dem, som er fritaget fra at tage på fuldtidsmission: »Jeres fysiske eller følelsesmæssige forhold kan være sådan, at Kirkens præsident kan undtage jer fra fuldtidsmissionstjeneste (se »Erklæring om missionering«, vedlagt Det Første Præsidentskabs brev fra den 11. december 2002). I kan kaldes til at tjene i

andre meningsfulde kaldelser, der svarer til jeres forhold. Jeres biskop eller stavspræsident kan hjælpe jer med at finde en sådan tjeneste, hvor I bor. Det kan være i et slægtshistorisk center, et tempel, et velfærdsprojekt eller en arbejdsformidling eller på et lokalt hospital, omsorgscenter, hjemløsecenter eller andet sted. Der er mange sådanne steder, hvor der er behov for hjælp. I kan bo hjemme og bidrage på storartet måde. En sådan kaldelse kan vare nogle få måneder eller længere. Jeres stavspræsident vil få at vide, hvor I kan tjene og hvor længe. Han vil derpå kalde jer på formel vis. Uanset hvad jeres kaldelse må blive, så studér genoprettelsens budskab ud fra de materialer, som fuldtidsmissionærerne kan skaffe. Find derefter muligheder for at fortælle om dette budskab. Når I pligttopfyldende gør dette, vil det lede jer til mennesker, som vil blive rørt til at lære mere« (»Opnå jeres fulde potentiale«, *Liahona*, nov. 2003, s. 43).

TING TIL OVERVEJELSE

- Er dit fysiske helbred som det bør være i forhold til missionering? Hvordan kan du bevare eller forbedre det?
- Er dit psykiske og mentale helbred tilstrækkeligt godt til missionering?

- Hvad kan du gøre for at forbedre din psykiske og mentale forberedelse?
- Er der noget, du bør tale med din biskop eller stavspræsident om?

FORSLAG TIL OPGAVER

- Planlæg en uges menu, og køb derefter ingredienser til at tilberede og servere flere sunde måltider for din familie eller de venner, du bor sammen med.
- Undervis til en familieaften om gode vaner for personlig hygiejne eller daglig motion.
- Motionér mindst en time dagligt i en uge (med undtagelse af sabbatsdagen). Du kan fx gå en tur i raskt tempo i en time (der helst omfatter gang op og ned ad bakker eller trapper) hver dag, eller du kan cykle i stedet for at køre derhen, hvor du skal.

»Der er andre områder, hvor de, der har alvorlige begrænsninger, kan arbejde og få en tilfredsstillende oplevelse.«

ANBEFALET EKSTRALÆSNING

Tro mod sandheden: Et evangelisk opslagsværk

- »Lykke« (s. 95-96)
- »Håb« (s. 73-74)
- »Visdomsordet« (s. 170-172)

NOTER OG INDTRYK

Two columns of horizontal dotted lines for notes and impressions.



UDNYT TIDEN FORNUFTIGT TIL AT BRINGE MENNESKER TIL KRISTUS

INDLEDNING

Herren har erklæret følgende om missionærer: »De er blevet sendt ud for at prædike mit evangelium i de ugudeliges forsamlinger; derfor giver jeg dem en befaling, der lyder således: Du skal ikke drive tiden væk« (L&P 60:13). Når missionærkammerater arbejder harmonisk sammen, fokuserer de deres arbejde ved under bøn at sætte sig meningsfulde mål og omhyggeligt planlægge, hvordan de bedst anvender deres tid på missionen til fordel for Guds riges vækst.

En missionærs mål er at finde mennesker og undervise dem i det gengivne evangelium, hjælpe dem til at få tro på Kristus, omvende sig fra deres synder, blive døbt og modtage Helligåndsgaven. At lære at henvende sig til mulige undersøgere på en positiv og venlig måde og at blive ledt af Ånden er vigtigt for en missionærs fremgang. Desuden er Kirkens medlemmer en uvurderlig og alt for sjældent anvendt kilde til at finde undersøgere, som hen ad vejen vil modtage det gengivne evangelium. En forberedt og velorganiseret missionær kan mere effektivt undervise og døbe dem, som Herren har forberedt til at modtage det gengivne evangeliums velsignelser.

FORSTÅELSE AF LÆRDOMME OG PRINCIPPER

- Det er missionærers og kirkemedlemmers ansvar at finde og undervise mennesker.

- Effektiv planlægning, målsætning og udnyttelse af tiden bidrager til at bringe missionærindsatsen i fokus og øge fremgangen.

UNDERBYGGENDE SKRIFTSTEDER OG UDTALELSER

Det er missionærers og kirkemedlemmers ansvar at finde og undervise mennesker.

- Som Frelserens repræsentanter vil I finde »nogen, der vil tage imod jer« (L&P 42:8). Herren sagde:

»Opløft jeres røst for dette folk; udtal de tanker, som jeg vil indgive jer i hjertet, så skal I ikke blive beskæmmet for mennesker.

For det skal blive givet jer i samme stund, ja, i samme øjeblik, hvad I skal sige« (L&P 100:5-6).

Missionærer står ikke alene med ansvaret for at finde mennesker at undervise. De arbejder også sammen med Kirkens medlemmer om at finde undersøgere. Præsident Gordon B.

Hinckley har belært os: »Processen med at bringe nye mennesker ind i Kirken er ikke udelukkende missionærernes ansvar. De har størst succes, når medlemmerne bliver kilden, hvorfra nye undersøgere bliver fundet« (»Find lammene, vogt fårene«, *Liahona*, juli 1999, s. 120). Jeres indsats for at finde frem til mennesker at undervise bliver mangedoblet, når I søger kirkemedlemmernes hjælp, tjener andre, taler med alle I møder og gør brug af andre nyttige kilder.

»Du skal ikke drive tiden væk.«

Skriftsteder til studium og overvejelse

- Lære og Pagter 123:12-13

Skriv dine indtryk fra disse skriftsteder i din studiebog.

■ Medlemmer er vigtige, når det drejer sig om at finde undersøgere, som til sidst vil blive døbt og forblive aktive og trofaste. Ældste L. Tom Perry fra De Tolv Apostles Kvorum sagde: »For ikke så længe siden gennemførte vi en undersøgelse om dåb af omvendte, og kun 10 procent af de undersøgere, der blev undervist af missionærerne, blev fundet gennem henvisninger fra medlemmer. Men 60 procent af de undersøgere, som blev døbt, kom fra disse henvendelser« (*The role of members*, tale til seminar for nye missionspræsidenter, 24. juni 2003, s. 3).

■ Ældste Dallin H. Oaks fra De Tolv Apostles Kvorum fremhævede ligeledes den vigtige rolle, som medlemmer spiller i at fortælle andre om evangeliet: »En undersøger, som et medlem introducerer for missionærerne, har 10 gange større sandsynlighed for at blive døbt end en, som missionærerne har fundet frem til ved hjælp af deres egen opsøgende indsats. Fanger dette tal din opmærksomhed på vigtigheden af den rolle, som medlemmerne spiller i at finde mennesker, som missionærerne kan undervise?« (»The Role of Members in Conversion«, *Ensign*, mar. 2003, s. 54).

■ Præsident Gordon B. Hinckley beskrev fordelene ved at bruge medlemmer til at finde og støtte undersøgere:

»Hver gang det er et medlem, som præsenterer en undersøger, er der straks et netværk. Medlemmet bærer vidnesbyrd om sandheden af dette værk. Han ønsker inderligt, at hans ven, der ikke er medlem, må opnå lykke. Han bliver begejstret, når hans ven gør fremskridt og lærer evangeliet at kende.

Fuldtidsmissionærerne står måske for selve undervisningen, men medlemmet vil, hvor det er muligt, støtte den undervisning ved at tilbyde sit hjem som stedet til at fortsætte denne missionærindsats. Han vil bære oprigtige vidnesbyrd om guddommeligheden af dette værk. Han vil være der til at besvare spørgsmål, når missionærerne ikke er til stede. Han vil være en ven for den nyomvendte, som gennemgår en stor og ofte

vanskelig forandring« (»Find lammene, vogt fårene«, *Stjernen*, juli 1999, s. 119).



■ Ældste Richard G. Scott fra De Tolv Apostles Kvorum har sammenfattet, hvordan medlemmer af Kirken kan være en støtte til at føre andre til Kristus: »Medlemmer kan hjælpe mennesker til at omvende sig ved at finde undersøgere, ved at være deres

venner, mens de omvender sig, og ved at bære vidnesbyrd om væsentlige lærdomme. Men efter dåben har de nyomvendte brug for styrke til at kunne gå fra den verden, de har været i, til et nyt miljø. Og det er sandsynligvis der, medlemmerne lettest kan missionere. Det er ikke svært for de medlemmer, som forstår, hvad behø-

vet er, og som søger Herrens vejledning til at kunne imødekomme det, uanset om det er at invitere nye medlemmer med hjem eller at sidde ved siden af dem til nadvermødet eller at hjælpe dem til bedre at forstå, hvem vi er, og hvordan vi lever« (»De underviser med hjerter«, *Liahona*, juni 2004, s. 13).

■ Følg Jesu Kristi eksempel, der »færdedes overalt og gjorde vel« (ApG 10:38). Vær opmærksom på muligheder for at tjene. Denne tjeneste kan være planlagt eller spontan. At tjene andre medfører ofte muligheder for at undervise i det gengivne evangelium. Uanset hvordan du tjener, bør du gøre det, fordi du elsker alle Herrens børn og håber og beder og oprigtigt ønsker at undervise dem i det gengivne evangelium.

Herren vil hjælpe dig med at finde mennesker at undervise. Mennesker, som er blevet forberedt til genoprettelsens budskab, vil blive sat på din vej. Dine gode gerninger og ord vil hjælpe til med at føre mennesker til Kristus. Bed og søg efter muligheder for at tjene, hjælpe og opløfte andre. Tal med alle, som du møder, mens du tjener og ansor dem til at lære mere om det gengivne evangelium.

Medlemmer er vigtige, når det drejer sig om at finde undersøgere, som til sidst vil blive døbt og forblive aktive og trofaste.

■ Ældste Earl C. Tingey fra De Halvfjerds gav fuldtidsmissionærer følgende råd:

»I skal åbne munden. Herren siger til os: »Og du skal åbne din mund til enhver tid og kundgøre mit evangelium med fryderåb« (L&P 28:16).

Tal med alle: butiksejere, passagerer i bussen, folk på gaden og alle, som I møder« (»Missionærtjeneste«, *Stjernen*, juli 1998, s. 42).



■ Jeres bestræbelser på at finde mennesker, som I kan fortælle om genoprettelsens budskab, bliver hjulpet på vej af jeres vidnesbyrd. Bær ofte vidnesbyrd om Jesus

Kristus og hans gengivne evangelium, når I leder efter mennesker at undervise. Ældste Jeffrey R. Holland fra De Tolv Apostles Kvorum bekræftede dette: »Når I forkynder sandheden, så vækker det genklang, en erindring hos undersøgeren om, at de har hørt denne sandhed før – og det har de selvfølgelig også. En missionærs vidnesbyrd vækker minder om en stor arv af vidnesbyrd, som strækker sig helt tilbage til det store råd i himlen, før denne jord blev skabt. Der hørte disse samme mennesker den samme plan fremlagt og hørte også der om den rolle, som Jesus Kristus skulle spille for deres frelse« (»Missionering og forsoningen«, *Liahona*, okt. 2001, s. 11).

■ Bed om at kunne se og genkende muligheder for at tjene og undervise. Tal hver dag med så mange mennesker, som I kan. Brug ethvert hæderligt middel tilgængeligt til at finde mennesker, som er villige til at lytte til jeres budskab. Bed om hjælp til at have frimodighed til at tale med dem, I møder. Udvikl evnen til at tale med andre på en venlig og ikke truende måde.

■ Mange af de gange, hvor I møder nogen, vil I have brug for at kunne præsentere budskabet på kort tid. Ældste Richard G. Scott har sagt om denne evne: »Vi har missionærer, for hvem det evangeliske budskab er så dybt rodfæstet, at de ved et busstoppested kan give et budskab på halvandet minut eller på fem minutter. De er meget bedre rustet til at henvende sig til mennesker, uanset hvilket niveau de er på, og til at præsentere dem for genoprettelsens

pragtfulde budskab« (»De underviser med hjertet«, *Liahona*, juni 2004, s. 13).



■ Mennesker, som har oplevet betydningsfulde ændringer i deres liv – så som fødsler, dødsfald eller at flytte ind i et nyt hjem – er ofte klar til at lære om det gengivne evangelium og indlede nye venskaber. For eksempel kan missionærer, som taler med en, som for nyligt har oplevet en nærtståendes død, fortælle budskabet om, at de kan blive forenet igen efter dette liv på jorden.

■ Den verdensomspændende interesse for slægtshistorie kan også hjælpe jer med at finde mennesker at undervise. Lær, hvilke af Kirkens slægtshistoriske hjælpekitler, der er tilgængelige i det område, som I arbejder i. Kontakt medlemmer, som har forstand på slægtshistorie og indbyd dem til at hjælpe jer med at præsentere Kirkens hjælpekitler til ikke-medlemmer.

■ Der er mange andre gode måder, hvorpå man kan finde mulige undersøgere. På missionærskolen vil der blive foreslået adskillige måder. Bøn og overvejelse vil også inspirere til andre idéer til, hvordan man finder mennesker at undervise og indbyde til at komme til Kristus gennem modtagelse af det gengivne evangeliums principper og ordinancer.

Effektiv planlægning, målsætning og udnyttelse af tiden bidrager til at bringe missionærindsatsen i fokus og øge fremgangen.

■ Missionærer, som under bøn prioriterer deres aktiviteter, er i stand til at udrette meget. Missionspræsidenten vil give jer et overordnet skema, der passer til kulturen, som omfatter hvornår man

»En missionærs vidnesbyrd vækker minder om en stor arv af vidnesbyrd, som strækker sig helt tilbage til det store råd i himlen.«

skal stå op om morgenen, studere, forberedelsesdage, arbejdstider, samt hvornår man skal gå i seng om aftenen. Missionærer er ansvarlige for at planlægge deres daglige aktiviteter inden for missionens retningslinjer for at udføre Herrens værk. Kendskab til, hvordan man planlægger de vigtigste missionæraktiviteter på de bedst egnede tidspunkter, vil øge missionens succes. Målsætning vil hjælpe jer med at fokusere på de mest produktive missionæraktiviteter.

Skriftsteder til studium og overvejelse

- Lære og Pagter 109:8

Skriv dine indtryk fra dette skriftsted i din studiebog.

■ Ældste Dallin H. Oaks beskrev, hvad vores første prioritet burde være, da han forklarede følgende:

»Vore prioriteter afgør, hvad vi trakter efter i livet ...

Jesus underviste i prioriteter, da han sagde: »Stræb derfor ikke efter det, der er af denne verden, men stræb først efter at opbygge Guds rige og at grundfæste hans retfærdighed, så skal alt dette gives jer i tilgift« (JOS Matt 6:38).

»Søg først at opbygge Guds rige« vil sige, at Gud og hans værk får førsteprioritet. Guds gerning er at tilvejebringe evigt liv for sine børn (se Moses 1:39) og alt, hvad dette medfører med hensyn til at føde, opdrage, undervise og besegle vor himmelske Faders børn. Alt andet har lavere prioritet ... Som en anden har sagt: Hvis vi ikke vælger Guds rige først, så betyder det i det lange løb ikke ret meget, hvad vi har valgt i stedet for det ...

Vore prioriteter kommer oftest til udtryk ved den måde, hvorpå vi bruger vores tid ... Hvad tid angår, har vi kun én mulighed for at vælge, og derefter er den brugt for evigt« (»Fokus og prioriteter«, *Liahona*, juli 2001, s. 101).

■ Når missionærer gennemgår deres skemaer og aktiviteter, bør de spørge: »Hvor meget effektiv missionering foretager vi os rent faktisk?« Ældste Oaks har forklaret:

»Vi bør ikke være som den fisker, som mener, at han har fisket hele dagen, når han i virkeligheden har brugt det meste af tiden på at komme til og fra søen, spise frokost og rode med sit udstyr. Ens succes som fisker afhænger af, hvor længe man har sin line i vandet, ikke af hvor længe man er væk fra

lejligheden. Nogle fiskere er væk hjemmefra i tolv timer og har deres line i vandet i ti timer. Andre fiskere er væk hjemmefra i tolv timer og har kun deres line i vandet i to timer. Den sidste type undrer sig måske over, at de ikke oplever den samme succes som andre.

Det samme princip gælder for missionærer, som Mesteren kaldte »menneskefiskere«. En missionær bør kaste sin line i vandet i samme øjeblik, han eller hun forlader lejligheden« (*Introduction*, tale ved seminar for nye missionspræsidenter, 20. juni 2000, s. 6).

■ Bestræbelser, der hjælper mennesker til at tro på Jesus Kristus og hans forsoning, omvendelse, dåb, Helligåndsgaven og til at holde ud til enden, vil opfylde den kaldelse, du modtog fra Herren. Kirkens ledere har identificeret nogle nøgle-indikatorer for, at man hjælper mennesker til at opleve varig omvendelse. Du noterer og rapporterer regelmæssigt din fremgang ud fra disse indikatorer til din missionspræsident:

- Henvisninger modtaget og kontaktet
- Nye undersøgere
- Lektioner, hvor undersøgere er undervist med et medlem til stede
- Andre lektioner
- Undersøgere, som undervises (de, som er blevet undervist to eller flere gange, og som overholder det, de har forpligtet sig til med hensyn til at læse, bede osv.)
- Undersøgere, som overværede nadvermødet
- Undersøgere med en dåbsdato
- Undersøgere døbt og bekræftet
- Lektioner, hvor nyligt omvendte og mindre aktive medlemmer er undervist

■ Ældste M. Russell Ballard fra De Tolv Apostles Kvorum fortalte om vigtigheden af at planlægge hver eneste dag og sætte sig mål sammen med sin kammerat: »Missionærer kan ikke udføre dette arbejde blot ved at sige: »Nå, hvad skal vi gøre nu?« Missionærer skal sætte sig mål. Under fællesstudium sætter to missionærer sig deres mål. De indser, at hvis de har gode mål, vil de også have større succes med at finde, undervise, hjælpe undersøgere fremad og døbe dem, så de kan blive bekræftet og modtage Helligåndsgaven« (*Planning*, tale til seminar for nye missionspræsidenter, 25. juni 2003, s. 2).

■ Ældste Neal A. Maxwell, som var medlem af De Tolv Apostles Kvorum, opfordrede os til at strække os længere, end det vi tror vi kan opnå, når vi søger at sætte og opnå vore mål:

»Vore mål bør strække os lidt efter lidt. Så ofte, når vi tror vi har nået loftet, er det i virkeligheden en mental eller erfaringsmæssig barriere, som vi selv har opbygget. Vi har opbygget den, og vi kan nedbryde den ...

... Vi kan ikke forvente personlig forbedring uden smerte eller en vis grad af »omformning« (Deposition of a disciple, 1976, s. 33-34).

■ »Mål afspejler vores hjertes ønsker og vores forestilling om, hvad vi kan præstere. Ved hjælp af mål og planer forvandles vore håb til handling. Målsætning og planlægning er handlinger, som kræver tro. Sæt efter bønlig overvejelse mål, som er forenelige med Frelserens bud om at »gør[e] alle folkeslagene til mine disciple, idet I døber dem i Faderens og Sønnens og Helligåndens navn« (Matt 28:19).

... Gør alt, hvad der står i din magt, for at nå dine mål, samtidig med at du respekterer andres handlefrihed. I sidste ende er opnåelse af mål ikke det eneste mål for din succes, men også at du tjener andre, og at de har fremgang. Mål er et middel, hvorved du bliver bedre til at gøre meget godt blandt vor himmelske Faders børn. De skal ikke bruges med henblik på at opnå anerkendelse.

Omhyggeligt udvalgte mål giver dig en tydelig rettesnor og gør det lettere for dig at udfylde dine dage med aktiviteter, som styrker menneskers tro på Frelseren og deres udvikling frem mod dåb, bekræftelse og fuld aktivitet i Kirken. Udfordrende mål hjælper dig til at arbejde effektivt og får dig til at stræbe højere og udvikle dig« (Forkynd mit evangelium, 2005, s. 148).



■ Præsident Thomas S. Monson, rådgiver i Det Første Præsidentskab, citerede et vigtigt princip, da han underviste i virkningen af at rapportere fremgang i forhold til at nå sine mål: »Når præstationer måles, forbedres de. Når præstationer måles og rapporteres, forøges hastigheden af forbedringen« (i Conference Report, okt. 1970, s. 107).

TING TIL OVERVEJELSE

- Hvad kan du specifikt gøre for bedre at forberede dig til at tjene Herren på din mission?
- Hvem kender du, som er klar til, at du henviser dem til missionærerne?
- På hvilke måder kan du være en ven for andre for at forberede dem til at blive undervist af missionærerne?
- På hvilke måder kan du være en ven for en nyomvendt eller et mindre aktivt medlem af Kirken?
- På hvilken måde omhandler Lære og Pagter 88:119 og 109:8 både templer og missionærer?

FORSLAG TIL OPGAVER

- Hvis du ikke allerede gør det, så begynd at bruge en kalender til at planlægge og prioritere dine daglige aktiviteter.
- Sæt og priorité realistiske mål, der kan hjælpe dig til at forberede og udvikle dig til din mission.
- Skriv fire forskellige korte indfaldsvinkler til, hvordan man fortæller personer, som ikke er medlem af Kirken, om det gengivne evangeliums budskab. Øv dig i at sætte ord på hver indfaldsvinkel – først med noter og dernæst uden.
- Giv i løbet af næste uge et uddelingskort til en, som ikke er medlem af Kirken.



ANBEFALET EKSTRALÆSNING

Tro mod sandheden: Et evangelisk opslagsværk

- »Kærlighed« (s. 93)
- »Missionering« (s. 99-100)

NOTER OG INDTRYK

Area with horizontal dotted lines for notes and reflections, divided into two columns by a vertical dotted line.



FORBERED UNDERSØGERE TIL DÅB OG BEKRÆFTELSE

INDLEDNING

Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige har Guds præstedømmemyndighed til at forrette ordinancer, som er bindende på jorden og i himlen. Gennem disse ordinancer indgår vi pagter med Herren, som kan føre os til frelse og ophøjelse. Når de modtages i tro, giver disse pagter og ordinancer os mulighed for at blive rensset for vore synder gennem Jesu Kristi forsoning og blive medlemmer af Herrens kirke på jorden. Ved at indgå og holde pagter beskytter vi os selv fra verdens ondskab og modtager de velsignelser, der er forbeholdt dem, som vælger at følge Herren.

Missionærer har et helligt hverv fra Herren, som går ud på at forberede undersøgere til dåb og modtagelse af Helligåndsgaven. Missionærer bør også forstå, at dåb og bekræftelse af deres undersøgere ikke er det endelige mål. Nydøbte medlemmer bør begynde at forberede sig til at modtage tempelordinancerne.

FORSTÅELSE AF LÆRDOMME OG PRINCIPPER

- Når undersøgere kommer til Kristus og forbereder sig til at blive medlemmer af Kirken, må de forstå de pagter, der er forbundet med de frelsende ordinancer og være villige til at indgå og efterleve disse hellige forpligtelser.
- Missionærer hjælper de omvendte med at forberede sig til dåb, bekræftelse og medlemskab af Herrens kirke.
- Pagter og ordinancer, som er nødvendige for ophøjelse, modtages i Herrens hus.

UNDERBYGGENDE SKRIFTSTEDER OG UDTALELSER

Når undersøgere kommer til Kristus og forbereder sig til at blive medlemmer af Kirken, må de forstå de pagter, der er forbundet med de frelsende ordinancer og være villige til at indgå og efterleve disse hellige forpligtelser.

■ Et af de afgørende øjeblikke i undervisningen er, når du som missionær indbyder en undersøger til at blive døbt. Når undersøgeren foretager overgangen fra undersøger til omvendt, må han eller hun forstå helligheden i at indgå pagter med Herren så vel som være villig til at påtage sig et personligt ansvar ved at modtage og overholde pagterne. Evangeliets velsignelser kan ikke modtages fuldt ud uden indgåelse af pagter og modtagelse af Jesu Kristi evangeliums frelsende ordinancer. Den første pagt, som omvendte indgår, er når de modtager dåbsordinancen ved vand og ved ånd. Disse og andre pagter giver velsignelser og åbner dørene til frelse i Guds rige.

Skriftsteder til studium og overvejelse

- Moroni 6:1-4.
- Lære og Pagter 20:37
- Lære og Pagter 42:78
- Lære og Pagter 45:9

Skriv dine indtryk fra disse skriftsteder i din studiebog.

■ »[En pagt er] en aftale mellem Gud og et menneske, men de handler ikke som ligemænd i aftalen. Gud opstiller pagtens betingelser, og mennesket indvilliger i at gøre, hvad han befaler. Gud lover så til gengæld menneskene visse velsignelser for deres lydighed.

Principper og ordinancer modtages ved pagt. De medlemmer af kirken, som indgår sådanne pagter, lover at ære dem. For eksempel slutter medlemmerne pagt med Herren, når de bliver døbt, og fornyer denne pagt ved at nyde nadveren. De indgår yderligere pagter i templet. Herrens folk er et pagtsfolk og bliver rigt velsignet, når de holder deres pagter med Herren« (Guide til Skrifterne: »Pagt«, s. 149).

Gud holder altid sine pagter. En pagt kan kun blive ugyldig, hvis den pågældende mand eller kvinde er ulydig og undlader at holde sin del af pagten.

■ Præsident James E. Faust, rådgiver i Det Første Præsidentskab, nævnte et hovedformål med pagter: »Pagter er ikke blot ydre ritualer, det er reelle og effektive midler til forandring. »Det at blive genfødt kommer ved Guds Ånd gennem ordinancer« (*Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 191). Vi bør altid ære og holde de frelsende pagter hellige, som vi har indgået med Herren. Gør vi det, har han lovet følgende: »[Du] skal ... modtage åbenbaring på åbenbaring, kundskab på kundskab, så du kan lære hemmelighederne og de fredsskabende sandheder at kende – det, som bringer glæde, det, som bringer evigt liv« (L&P 42:61)« (»Ransag mig, Gud, og kend mit hjerte«, *Stjernen*, juli 1998, s. 17).

■ Ældste Henry B. Eyring fra De Tolv Apostles Kvorum har sagt: »De sidste dages hellige er et pagtsfolk. Lige fra vores dåbsdag og gennem alle vores livs åndelige milepæle aflægges vi løfter til Gud, og han aflægges løfter til os. Han holder altid sine løfter, som han giver gennem sine bemyndigede tjenere, men vores livs afgørende prøve består i, om vi vil indgå og holde vore pagter med ham« (»Guds vidner«, *Stjernen*, jan. 1997).



■ Ældste F. Burton Howard fra De Halvfjerds beskrev, hvad det betyder at indgå pagter og holde dem: »Vi er et pagtsfolk. Hvis der er et kendetegn ved Kirkens medlemmer, så er det dette, at vi indgår pagter. Vi bør kendes som et pagtsholdende folk. At aflægge løfter er let, men at gennemføre det, vi har lovet, er en anden sag. Det indebærer, at man holder kursen, at man er udholdende og beslutsom. Det betyder, at man bevarer troen og er trofast til enden trods succes eller fiasko, tvivl eller skuffelse. Det betyder, at man holder sig nær Herren af hele sit hjerte. Det betyder, at vi af al vor magt gør det, vi lover – selv om vi måske ikke synes, vi kan klare det« (»Forpligtelse«, *Stjernen*, juli 1996, s. 30).

■ Ældste M. Russell Ballard fra De Tolv Apostles Kvorum forklarede, at det at indgå pagter indebærer mere end at kende og forstå lærdommene: »Det er vores pligt at hjælpe andre til ved Åndens kraft at kende og forstå evangeliets lære og principper. Enhver skal føle, at genoprettelsens lærdomme er sande og af stor værdi. Og enhver, der tager imod budskabet, skal stræbe efter at efterleve evangeliet ved at indgå og holde hellige pagter og ved at tage del i alle frelsens og ophøjelsens ordinancer« (»Nu er det tid«, *Liahona*, jan. 2001, s. 88).

■ Ældste Dallin H. Oaks fra De Tolv Apostles Kvorum har belært os om, hvorfor det er vigtigt, at vi lever således, at Helligånden bekræfter vore pagter: »Vor Frelser er verdens lys. Vi bør leve, så vi kan blive oplyst af hans Ånd, og således at vi kan høre og følge Helligånden, som bekræfter sandheden og vidner om Faderen og Sønnen (se L&P 20:26) ... Vi må trofast overholde de pagter, som vi har indgået i

»Principper og ordinancer modtages ved pagt.«

»Den afgørende prøve i vores liv består i, om vi vil indgå og holde vore pagter med [Gud].«

Jesu Kristi navn« (»Verdens liv og lys«, *Stjernen*, jan. 1988, s. 61).

Missionærer hjælper de omvendte til at forberede sig til dåb, bekræftelse og medlemskab af Herrens kirke.

■ Missionærer underviser undersøgere i Herrens befaling, hvorefter de opfordrer dem til at handle ud fra det, de har lært. Undersøgere opfordres til at tro på Herren, omvende sig og forpligte sig til at holde budene. Denne hjælp forbereder dem til deres dåbsinterview, hvor de vil blive spurgt om deres forpligtelse til at holde disse bud resten af livet. Når undersøgere forpligter sig til dåb, kræves der, at de lever op til visse standarder for værdighed (se Moro 6:1-4).

Vor himmelske Fader elsker sine børn og ønsker at velsigne dem. Befalinger tilvejebringer muligheder for velsignelser (se L&P 130:20-21). De befalinger, der omtales i dette afsnit, er nogle af de befalinger, som undersøgere må forstå og forpligte sig til, før de bliver døbt. Efterlevelse af alle disse bud er en forudsætning for at være værdig til at blive døbt. Disse befalinger er:

- Hold sabbatsdagen hellig.
- Følg profeterne.
- Efterlev kyskhedsloven.
- Efterlev visdomsordet.
- Efterlev tiendeloven.

Hold sabbatsdagen hellig

Vores opførsel på sabbatsdagen afspejler vores forpligtelse til at ære og tilbede Gud. Ved at holde sabbatsdagen hellig viser vi Gud, at vi er villige til at holde vore pagter. Sidste dages hellige bør holde denne dag fri for verdslige aktiviteter og hellige sig selv ved at fokusere på tilbedelse, taknemmelighed, tjeneste samt familieorienterede aktiviteter, der er passende på sabbatsdagen. Når Kirkens medlemmer stræber efter at bringe deres sabbatsdagsaktiviteter i harmoni med Herrens hensigt og ånd, fyldes deres liv med glæde og fred.

Skriftsteder til studium og overvejelse

- 2 Mosebog 20:8-11
- Lære og Pagter 59:9-10

Skriv dine indtryk fra disse skriftsteder i din studiebog.

Når undersøgere forpligter sig til dåb, kræves der, at de lever op til visse standarder for værdighed.

■ Præsident Gordon B. Hinckley gav følgende råd om passende helligholdelse af sabbatsdagen: »Der er ingen grund til, at folk skal handle og vanhellige sabbatten ved at købe ind om søndagen. Det er ikke tiden til at købe fødevarer. I har seks dage om ugen ... I behøver ikke handle om søndagen ... I mister ikke noget ved at handle på andre dage og afholde jer fra det om søndagen. Lad det være en dag, hvor vi mediterer, læser i skrifterne, taler med familien og tænker på det, der hører Gud til.

Hvis I gør det, vil I blive velsignet« (se »Inspirerende tanker«, *Stjernen*, nov. 1998, s. 7).

■ Ældste Russell M. Nelson fra De Tolv Apostles Kvorum forklarede, hvordan sabbatsdagen blev helligholdt i tidligere uddelinger: »Tidløse sandheder og evangeliske principper var og er af betydning for oldtidens og nutidens Israel. Sabbatsdagen er for eksempel blevet helligholdt af forskellige årsager gennem tiderne. I perioden fra Adam til Moses blev sabbatten helligholdt som en hviledag fra skaberværket (se 2 Mos 20:8-11; 31:16-17). Fra Moses og frem til Herrens opstandelse påmindede sabbatten israelitterne om deres udfrielse fra trældom i Egypten (se 5 Mos 5:12-15; Es 58:13; Ez 20:20; 44:24; Mosi 13:19). I de sidste dage helligholder de hellige sabbatten til minde om Jesu Kristi forsoning (se ApG 20:7; 1 Kor 16:2; Åb 1:10; L&P 59:9-19)« (»Udvandringen gentaget«, *Liahona*, apr. 2002, s. 36).

Følg profeterne

Kristus opbyggede sin kirke med profeter og apostle. Disse apostle og profeter ledte Kirken gennem åbenbaring. Herren kaldte Joseph Smith som den første profet til at lede sin kirke i denne sidste uddeling. De, som leder Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige i dag, er ligeledes profeter og apostle. Kirkens præsident er en levende profet. Vi har tiltro til Guds udvalgte profeter og følger deres råd og lærdomme.

Skriftsteder til studium og overvejelse

- Am 3:7
- Lære og Pagter 1:38
- Lære og Pagter 21:4-6

Skriv dine indtryk fra disse skriftsteder i din studiebog.

■ Præsident James E. Faust har beskrevet velsigelserne ved at opretholde en Guds profet:

»De, som ønsker at komme ud af mørket og ind i lyset, må sikre sig, at de er i harmoni med den inspiration og åbenbaring, som vi får fra vore profeter, seere og åbenbarere ... Disse tjenere er profetiske orakler, som gennem århundreder har stillet ind på den celestiale sender med det ansvar at viderebringe Herrens ord til andre.

Den bedste måde, hvorpå I unge mennesker kan komme bedre på bølgelængde med Frelseren, er at opretholde hans levende profet på jorden, Kirkens præsident – i vore dage, præsident Gordon B. Hinckley. Hvis vi ikke følger den levende profet, hvem han end måtte være, er vi i fare for at dø åndeligt ...

Jeg kan vidne om, at Kirken meget ofte modtager fortsat åbenbaring. Det sker dagligt« (*Kom ud af mørket og ind i lyset*, CES foredrag for unge voksne, 8. sept. 2002).

■ Ældste Robert D. Hales fra De Tolv Apostles Kvorum har omtalt vigtigheden af at følge de levende profeter:

»Nulevende profeter leder denne kirke i dag. Den største sikkerhed for medlemmerne af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige opnås ved at lære at lytte til de ord og adlyde de befalinger, Herren giver gennem sine nulevende profeter ...

... Vores åndelige sikkerhed ligger i, at vi følger vor nulevende profets klare røst. Hvis vi lytter til hans røst og adlyder hans råd, vil vi være i stand til at leve som Kristus ønsker, vi skal leve og holde ud til enden, således at vi en dag, sammen med vores familie, vil vende tilbage til vor himmelske Faders og vor Frelser Jesu Kristi nærvær« (»Hør profetens røst og adlyd«, *Stjernen*, juli 1995, s. 16).

Efterlev kyskhedsloven

Gud glæder sig over sine sønner og døtres kyskhed og afskyr seksuel synd. Kyskhed er seksuel renhed. For at være kyske, må vi være moralsk rene i vore tanker, ord og handlinger. Der må ikke være nogen seksuelle forbindelser, før man er lovformeligt gift. De, som er gift, skal være deres mand eller hustru fuldstændig tro. Pornografi af enhver afskygning må absolut undgås. Den gudgivne skaberkraft og vores legeme skal behandles som helligt. Dåbskandidater skal efterleve kyskhedsloven, som forbyder alle former for seksuelle forbindelser uden for et lovformeligt ægteskab, deriblandt homoseksuelle forhold. De må ikke deltage i aborter. Hvis de har begået seksuelle synder, må de omvende sig, før Herren kan tilbyde sin tilgivelse.

Skriftsteder til studium og overvejelse

- Lære og Pagter 42:22-25
- Lære og Pagter 63:16

Skriv dine indtryk fra disse skriftsteder i din studiebog.

■ Medlemmerne af Det Første Præsidentskab og De Tolv Apostles Kvorum har erklæret: »Gud har befalelet, at formeringens hellige kraft kun skal anvendes mellem en mand og en kvinde, der er lovligt viet som ægtemand og hustru« (»Familien: En proklamation til verden«, *Stjernen*, juni 1996, s. 10-11).

■ Præsident James E. Faust sammenlignede, hvordan livet er for dem, som bryder kyskhedsloven, med hvordan det er for dem, som lever moralsk rene liv:

»De, der har intime fysiske forbindelser med nogen, de ikke er gift med, vil højst sandsynligt komme til at opleve skyldfølelser såvel som stor følelsesmæssig og fysisk smerte. Et intimt forhold mellem mand og kvinde uden for de grænser, som Herren har sat, medfører elendighed, skam, fornedrelse og ulykke for dem, som indlader sig på det.

Omvendt bringer disse hellige gaver, når de udøves sådan, som det var Herrens hensigt inden for tempelægteskabets rammer, os vores største glæde og lykke. Sammen med Gud bliver vi medskabere af vores egen familie og efterkommere. Kyskhed før ægteskabet, efterfulgt af troskab i ægteskabet, er et helligt adgangskort til selvrespekt og lykke for alle« (»Ti dyder for Guds retskafne døtre«, *Liahona*, maj 2003, s. 109).

■ Ældste Dallin H. Oaks har sagt følgende om kyskhedsloven:

»Kraften til at skabe liv er den mest ophøjede kraft, Gud har givet sine børn. Dens anvendelse blev befalet i det første bud, men et andet vigtigt bud blev givet for at forbyde dens misbrug. Den store vægt, vi lægger på kyskhedsloven, kan forklares med vores forståelse af hensigten med vores skabende kraft i udførelsen af Guds plan.

Anvendelsen af vores skabende kraft er Gud velbehagelig, men han har befalet, at denne kraft begrænses til ægteskabet. Præsident Spencer W. Kimball lærte os, at »inden for rammerne af et retmæssigt ægteskab er intimiteten ved seksuelle forbindelser rigtig og guddommeligt godkendt. Der er intet uheldigt eller nedværdigende ved seksualitet i sig selv, for derved er mand og kvinde fælles i en skabelsesproces og i et udtryk for kærlighed« (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, red. Edward L. Kimball, s. 311).

Uden for ægteskabets bånd er enhver anvendelse af skaberkræften i større eller mindre grad en syndig nedværdigende og forvanskning af den mest guddommelige egenskab hos mænd og kvinder« (»Saliggørelsens store plan«, *Stjernen*, jan. 1994, s. 70).

Efterlev visdomsordet



Visdomsordet lærer os at passe på vores fysiske legeme. Det lærer os specifikt, at vi skal undgå skadelige stoffer som fx alkohol, tobak, te og kaffe. Vi må også undgå alle former for rusmidler. Undersøgere skal efterleve visdomsordet, før og efter de bliver døbt. De, som efterlever denne lov, modtager velsignelserne ved et godt helbred, styrke og beskyttelse mod det onde.

Skriftsteder til studium og overvejelse

- 1 Kor 6:19-20
- Lære og Pagter 89:18-21

Skriv dine indtryk fra disse skriftsteder i din studiebog.

■ Præsident Gordon B. Hinckley advarede mod overtrædelse af visdomsordet: »Dit legeme er Guds tempel. Det er helligt. Det er et guddommeligt værk.

Vi kan ikke tillade os under nogen omstændigheder at give efter for misbrug af ulovlige stoffer. De vil ødelægge jer fuldkomment. De fratager jer jeres selvkontrol. De får jer til at handle uærligt for at få penge til at købe dem. Afhold jer fra de ting, der forbydes i visdomsordet – ingen alkohol, ingen øl, ingen tobak. Hvilken velsignelse! Hvilken stor velsignelse er ikke visdomsordet, at Herren viste sin Kirke en måde at leve på, som velsigner vores liv« (»Excerpts from Recent Addresses of President Gordon B. Hinckley«, *Ensign*, mar. 1999, s. 73).

Efterlev tiendeloven



En af de store velsignelser ved medlemskab af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige er at kunne bidrage til Guds riges vækst ved at betale tiende. Tiende er en ældgammel, guddommelig lov. For eksempel betalte profeten Abraham fra Det Gamle Testamente tiende af alt, hvad han ejede (se Alma 13:15).

Herren har befalet os at give en tiendedel af vores årlige indtægt til at bidrage til opbyggelsen af hans rige. Vores tiende er hellig for Herren, og vi ærer ham ved at betale tiende. Gud lovede velsignelser uden mål til dem, der betaler en ærlig tiende (se Mal 3:10-12).

Tiendemidler bruges til at støtte Kirkens løbende aktiviteter så som opførelse og vedligeholdelse af templer og kirkebygninger, støtte til missionering, udførelse af tempeltjeneste og slægtshistorisk arbejde og mange andre værdifulde aktiviteter. Tiende bruges ikke til at aflønne lokale kirkeledere. Alle lokale menigheder ledes af lægledere, som ikke aflønnes for deres tjeneste i Kirken.

Skriftsteder til studium og overvejelse

- Mal 3:10-12
- Lære og Pagter 119:4

Skriv dine indtryk fra disse skriftsteder i din studiebog.

■ Præsident Gordon B. Hinckley fortalte, hvorfor han betaler tiende: »Det er altid en velsignelse at give Herren en tiendedel af det, han har givet os.

Jeg har et stærkt vidnesbyrd om tiende, kære brødre og søstre. Det har aldrig faldet mig svært at betale tiende, selv ikke i krisetider, for Herren har lovet, at han vil velsigne os, hvis vi gør det. Det er ikke mig alene, der har fremsat det løfte. Biskoppen har ikke fremsat det løfte. Herren gav os det løfte, og han har magt til at indfri løftet« (»Den levende profets ord«, *Stjernen*, dec. 1998, s. 38).

■ Præsident James E. Faust forklarede, at tiende ikke har noget at gøre med at være rig eller fattig: »Tiendeloven er enkel: Vi betaler en tiendedel af vores personlige årsindkomst. Indkomst er af Det Første Præsidentskab blevet defineret som det, vi tjener. Hvad de 10 procent af vores indkomst beløber sig til er en sag mellem os hver især og vores Skaber. Der er ingen spidsfindige regler. Som en omvendt fra Korea engang sagde: »Med tiende betyder det intet, om man er rig eller fattig. Man betaler 10 procent, og man behøver ikke skamme sig over, at man ikke har tjent særlig meget. Hvis man tjener mange penge, betaler man 10 procent. Hvis man kun tjener lidt, betaler man 10 procent. Vor himmelske Fader elsker dig for det. Man kan gå med oprejst pande.« ...

Nogle føler måske, at de ikke har råd til at betale tiende, men Herren har lovet, at han vil sørge for en måde, hvorpå vi kan holde alle hans befalinger (se 1 Ne 3:7). At betale tiende er i begyndelsen et vovestykke i tro, men Jesus sagde: »Den, der vil gøre hans vilje, skal erkende, om min lære er fra Gud« (Joh 7:17). Vi lærer om tiende ved at betale den. Jeg tror virkelig, at det er muligt at bryde ud af fattigdom ved at have tro til at give Herren en del af den smule tilbage, som vi har« (»Luk himlens vinduer op«, *Liahona*, jan. 1999, s. 67).



Pagter og ordinancer, som er nødvendige for ophøjelse, modtages i Herrens hus.

■ Tempelordinancerne er en forudsætning for ophøjelse. Missionærer forbereder undersøgere til at modtage det gengivne evangeliums første principper og ordinancer. Trofaste medlemmer af Kirken fortsætter med at udvikle sig for at kvalificere sig til ophøjelse i det celestiale rige. Ikke alene har vi fået befaling om at blive døbt og modtage Helligåndsgaven, men hvis vi skal modtage alle vor himmelske Faders velsignelser, må vi også modtage de ordinancer, der kun findes i Herrens hus.

Skriftsteder til studium og overvejelse

- Lære og Pagter 131
- Lære og Pagter 132:15, 18-19.

Skriv dine indtryk fra disse skriftsteder i din studiebog.

■ Præsident Howard W. Hunter forklarede behovet for tempelordinancer: »Tempelordinancerne er absolut afgørende; vi kan ikke vende tilbage til Guds nærhed uden dem. Jeg opfordrer alle til værddigt at besøge templet eller at arbejde frem mod den dag, hvor du kan træde ind i det hellige hus for at modtage dine ordinancer og pagter« (»Et tempelmotiveret folk«, *Stjernen*, maj 1995, s. 6).

■ Præsident Hunter understregede, at dåb ikke er det endelige mål for undersøgere: »Hele vores indsats med at forkynde evangeliet, fuldkommengøre de hellige og forløse de døde fører til det hellige tempel. Det er fordi tempelordinancerne er af så afgørende betydning. Vi kan ikke vende tilbage til Guds nærhed uden dem« (»Et tempelmotiveret folk«, *Stjernen*, maj 1995, s. 6).

■ Ældste Russell M. Nelson forklarede, hvordan forkyndelse af evangeliet fører til templet på vejen til evigt liv:

»Templet er Herrens hus. Grundlaget for enhver ordinance og pagt i templet – frelsesplanens kerne – er Jesu Kristi forsoning. Hver eneste aktivitet og hver eneste lektion og alt, hvad vi gør i Kirken, peger hen mod Herren og hans hellige hus. Vore anstrengelser med at forkynde evangeliet, fuldkommengøre de hellige og forløse de døde leder alle hen til templet ...

Ordinancerne, pagterne, begavelserne og beseglingerne gør det muligt for den enkelte at blive forsonet med Herren og få familier beseglet til hinanden på den anden side af dødens slør.

Lydighed mod templets pagter kvalificerer os til evigt liv – som er Guds største gave til mennesket (se L&P 14:7). Evigt liv er mere end udødelighed. Evigt liv er ophøjelse i den højeste himmel – den form for liv, som Gud lever« (»Personlig forberedelse til templets velsignelser«, *Liahona*, juli 2001, s. 37).



■ Præsident Joseph Fielding Smith lærte os, at præstedømmets fylde er en forudsætning for ophøjelse:

»Der er ingen ophøjelse i Guds rige uden præstedømmets fylde ... Disse velsignelser opnås gennem lydighed mod Herrens hus' ordinancer og pagter ...

... Herren har gjort det muligt for hver eneste mand i denne kirke at modtage ved lydighed præstedømmets fylde gennem Herrens tempels ordinancer. Det kan ikke modtages nogen som helst andre steder« (*Lærdomme om frelse*, komp. Bruce R. McConkie, 3 bind, 3:113-114).

TING TIL OVERVEJELSE

- Hvilken betydning har det at indgå pagter med Gud?
- Hvorfor er de frelsende ordinancer forbundet med pagter?
- På hvilke måder bringer Herrens befalinger glæde til vores liv?
- Hvad synes du undersøgere bør undervises i med hensyn til templer?

FORSLAG TIL OPGAVER

- Lav en liste over pagter, du har indgået i dit liv, og overvej, hvordan de har påvirket og beskyttet dig.
- Øv dig i at undervise i et af de emner, der omtales i dette kapitel til en familieaften eller til en ven.
- Hvis du ikke har gjort det for nyligt, så tal med din biskop eller grenspræsident om at forberede dig til at tage til templet.

ANBEFALET EKSTRALÆSNING

Tro mod sandheden: Et evangelisk opslagsværk

- »Dåb« (s. 20-24)
- »Kyskhed« (s. 88-93)
- »Pagt« (s. 117-118)
- »Profeter« (s. 122-123)
- »Sabbatten« (s. 128-129)
- »Templer« (s. 147-151)

- »Tiende« (s. 153-154)
- »Visdomsordet« (s. 170-172)

NOTER OG INDTRYK

Lined area for notes on the left side of the page.

Lined area for notes on the right side of the page.

Lined writing area with horizontal dotted lines and a vertical dashed line down the center, spanning most of the page.



KRISTUSLIGNENDE EGENSKABER

INDLEDNING

Som Guds sønner og døtre har vi arvet guddommelige egenskaber. Vore førjordiske erfaringer forberedte os til livet på jorden, hvor vi fortsætter med at lære og udvikle os. En mission er en vidunderlig mulighed for fortsat at udvikle og højne vore guddommelige egenskaber, når vi stræber efter at blive mere som Frelseren.

Jesus Kristus viste os, hvordan vi bør leve. »Se, jeg er lyset, jeg er et eksempel for jer« (3 Ne 18:16). Det ideal, vi stræber efter, er at leve et kristuslignende liv (se Matt 5:48; 3 Ne 12:48). En af de bedste måder, hvorpå vi kan efterligne Kristi egenskaber, er ved at studere Frelserens liv og forsøge at blive som ham. Dygtige missionærs kristuslignende egenskaber giver undersøgere mulighed for at bevidne det gengivne evangeliums skønhed i missionærernes liv. Undersøgere ønsker at få det, missionærerne har, og begynder at tørste efter evangeliets fylde. Hvis vi er trofaste, vil Jesus Kristus fortsat øge vore talenter og evner og hjælpe os til at blive mere, som han er. Præsident Gordon B. Hinckley sagde:

»Den mest overbevisende pjece om evangeliet er et eksemplarisk liv levet af en trofast sidste dages hellig« (»Fem millioner medlemmer – en milesten og ikke en tinde«, *Den danske Stjerne*, okt. 1982, s. 94).

»Den mest overbevisende pjece om evangeliet er et eksemplarisk liv levet af en trofast sidste dages hellig.«

FORSTÅELSE AF LÆRDOMME OG PRINCIPPER

- Missionærer stræber efter at udvikle kristuslignende egenskaber.

- Missionærer befales af Gud til at tjene med hele deres »hjerter, kraft, sind og styrke« (L&P 4:2).
- Lydighed er en afgørende egenskab i missionering.

UNDERBYGGENDE SKRIFTSTEDER OG UDTALELSER

Missionærer stræber efter at udvikle kristuslignende egenskaber.



- Som ambassadører for Herren Jesus Kristus bør missionærer være eksempler på hans egenskaber over for alle, de underviser.

Undersøgere reagerer ofte positivt på missionærer og medlemmer, som efterligner Frelseren. Ældste Jeffrey R. Holland fra De Tolv Apostles Kvorum beskrev styrken i medlemmernes eksempel, når de udviser kristuslignende egenskaber: »Der er uden tvivl ikke noget stærkere missionærbudskab, vi kan sende til denne verden, end en kærlig og glad sidste dages helligs eksempel. Væremåden og holdningen, smilet og venligheden hos et trofast medlem af Kirken udstråler en varme og omsorg, som ingen missionærpjece eller videobånd kan viderebringe. Folk slutter sig ikke til Kirken på grund af det, de ved. De kommer på grund af det, de føler, det, de ser og ønsker åndeligt. Ånden i vores vidnesbyrd og glæden det giver os, vil skinne

igennem til andre, hvis vi tillader det. Herren sagde til Alma og Mosijas sønner: »Drag ud ... så I kan være gode eksempler for dem i mig, og jeg vil gøre jer til et redskab i mine hænder til frelse for mange sjæle« (Alma 17:11)« (»Vidner for mig«, *Liahona*, juli 2001, s. 15).

Skriftsteder til studium og overvejelse

- Matt 25:40
- Luk 10:30-37
- Joh 13:4-17
- 2 Nefi 31:9-10
- 3 Nefi 18:24
- Lære og Pagter 4:5-6

Skriv dine indtryk fra disse skriftsteder i din studiebog.

■ Ældste Joseph B. Wirthlin fra De Tolv Apostles Kvorum opmuntrede os til at udvikle kristuslignende egenskaber for at blive mere effektive missionærer: »Hvis vi skal opfylde Herrens befaling om at åbne himlens vinduer for alle vore brødre og søstre, må vi forberede os på at undervise i evangeliet. Med studium af skrifterne, faste og bøn styrker vi vores vidnesbyrd. Vi fremmer kristuslignende egenskaber som »tro, dyd, kundskab, mådehold, tålmodighed, broderlig venlighed, gudsfrygt, næstekærlighed, ydmyghed og flid« (L&P 4:6)« (»Vinduer med lys og sandhed«, *Stjernen*, jan. 1996, s. 76).

Disse kristuslignende egenskaber omtales i resten af dette afsnit.

Tro (se også kapitel 10: »Tro og omvendelse«)

■ Tro fører til kundskab og forståelse. Præsident Boyd K. Packer, fungerende præsident for De Tolv Apostles Kvorum, har forklaret følgende:

»Når I afprøver evangeliske principper ved tro uden at vide, vil Ånden begynde at undervise jer. Gradvist vil jeres tro blive erstattet med viden.

I vil blive i stand til at skelne eller se med åndelige øjne« (»Personlig åbenbaring: Gaven, prøven og løftet«, *Stjernen*, jan. 1994, s. 59).



■ Missionærvejledningen *Forkynd mit evangelium* forklarer forholdet mellem tro på Jesus Kristus og måden, hvorpå vi lever: »Tro fører til handling – omvendelse, lydighed og hengiven tjeneste. Når du har tro på Jesus Kristus, stoler du tilstrækkeligt på Herren til at følge hans befalinger – selv om du ikke helt forstår årsagen

til dem. Du gør det, som Herren ønsker, at du skal gøre. Du bidrager til det gode i dit eget liv og i andres liv. Du kan udføre mirakler efter Herrens vilje. Din tro kommer til udtryk i flid og arbejde« (*Forkynd mit evangelium*, 2005, s. 116).

■ Ældste Richard G. Scott fra De Tolv Apostles Kvorum understregede vigtigheden af tro: »Behovet for at *udøve tro på Jesus Kristus* er absolut afgørende. Det er grundlaget for frelsesplanen. Når denne udøvelse af tro bliver koblet sammen med en oprigtig indsats baseret på villighed til at *lytte til hans råd*, vil resultatet blive stor personlig vækst, og velsignelser vil følge« (»Opnå åndelig viden«, *Stjernen*, jan. 1994, s. 87).

Dyd

■ Præsident Ezra Taft Benson beskrev nogle af kendetegnene på dyd:

»Dy dig opførsel vil sige, at [en præstedømmebærers] tanker og handlinger er rene ...

Dyd er beslægtet med hellighed, en egenskab af guddommelighed. En præstedømmebærer bør aktivt trætte efter det, der er dydigt og smukt og ikke det, der er nedværdigende og sjofelt. Dyd vil altid pryde hans tanker (se L&P 121:45). Hvordan kan nogen hengive sig til pornografiens ondt, gudsbespottelse og vulgaritet, og dog betragte sig selv som fuldstændig dydig?« (»Mesterens guddommelige karaktertræk«, *Stjernen*, jan. 1987, s. 37).

■ Præsident James E. Faust, rådgiver i Det Første Præsidentskab, har forklaret: »Mange mennesker forstår ikke helt, hvad *dyd* betyder. Den almindelige forståelse er at være kysk eller moralsk ren, men i bredere betydning omfatter *dyd* alle de retfærdige træk, som medvirker til vores karakterdannelse. På et gammelt broderi, som blev fundet på et museum

i Newfoundland, syet i 1813, står: »Dyd er sindets ypperligste skønhed, menneskets ædleste pryde. Dyd er vores værn og vores ledestjerne, som vækker fornuften, når vore sanser leder os på afveje« (»Ti dyder for Guds retskafne døtre«, *Liahona*, maj 2003, s. 108).

Kundskab

■ Vi har brug for balance i vores søgen efter kundskab. Præsident Spencer W. Kimball fremhævede behovet for omhyggeligt at udvælge den form for kundskab, som vi søger:

»Både verdslig og åndelig viden er skjult – skjult for dem, som ikke oprigtigt søger og stræber efter at finde den ... Åndelig viden er ikke bare noget, man beder om, for bønnen er ikke nok. Det kræver vedholdenhed og pligttrøskab i ens liv. Verdslig kundskab gælder for tid og er begrænset; kundskab om de evige sandheder gælder for tid og evighed.

Af alle kundskabens skatte er den mest afgørende kundskaben om Gud, hans eksistens, magt, kærlighed og løfter ...

Verdslig kundskab kan være nok så vigtig, men den kan aldrig redde en sjæl, ej heller åbne det celestiale rige eller skabe en verden eller gøre en mand til en gud, men den kan være yderst nyttig for det menneske, som sætter de vigtigste ting først, har fundet vejen til evigt liv, og som nu kan anvende al kundskab som redskab og sin tjener« (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, red. Edward L. Kimball, 1982, s. 389-91).

Mådehold

■ Ældste Russell M. Nelson fra De Tolv Apostles Kvorum har belært om følgende:

»Mådehold omfatter soberhed og selvbeherskelse i funktion. Det minder os om de pagter, vi har indgået ...

Gentagne gange lærer skrifterne os, at vi skal være »afholdende i alt« (1 Kor. 9:25; Alma 7:23; 38:10; L&P 12:8). Mådehold kan beskytte os fra resultaterne af udskejelser« (»Disse ... var vore eksempler«, *Stjernen*, jan. 1992, s. 70).

■ Præsident Ezra Taft Benson beskrev en mådeholden person: »En præstedømmebærer må være mådeholden. Det vil sige, at han tøjler sine følelser og verbale udbrud. Han viser mådeholdenhed i alt

og tillader sig ikke at gå til overdrivelser. Han har, med andre ord, selvkontrol. Han er herre over sine følelser, ikke omvendt« (»Mesterens guddommelige karaktertræk«, *Stjernen*, jan 1987, s. 38).

»Dyd omfatter ... alle de retfærdige træk.«

Tålmodighed

■ Det er en stor fordel at anskue livet med tålmodighed. Ældste Joseph B. Wirthlin har sagt:

»Vi ... oplever [kun] ægte glæde og lykke, efterhånden som vi lærer tålmodighed.

I ordbøgerne defineres tålmodighed som at tage smerte eller sorg med ophøjet ro og uden beklagelser; ikke være overilet eller fremfusende; at stå fast trods modgang, vanskeligheder eller ulykke ...

... Jeg tror, at utålmodighed er en af hovedårsagerne til de vanskeligheder og de bedrøveligheder, der findes i verden i dag. Alt for ofte er vi utålmodige med os selv, vores familie og venner, ja selv med Herren. Det er som om vi kræver vore ønsker opfyldt her og nu, uanset om vi har fortjent dem og om det er godt eller rigtigt for os ...

Vi må lære at være tålmodige med os selv ved at erkende vore stærke og svage sider og bestræbe os på at anvende en sund dømmekraft i alle vore valg og beslutninger, idet vi udnytter enhver mulighed og gør vort bedste i enhver opgave, vi påtager os. Vi bør ikke være urimelige eller blive mismodige eller fortvivlede, når vi har gjort vores bedste. Vi bør derimod være tilfredse med vores fremgang, selvom det måske til tider går lidt langsomt« (»Tålmodighed – indgangen til lykke«, *Stjernen*, juli 1987, s. 26-27).

»Af alle kundskabens skatte er den mest afgørende kundskaben om Gud.«

Broderlig venlighed



■ Præsident Ezra Taft Benson sagde: »Den, der er kærlig er medfølelse og mild over for andre. Han er betænksom over for andres følelser, og han er høflig. Han er hjælpsom af natur. Kærlighed tilgiver andres fejl og svagheder. Kærlighed strækker sig til alle – til gamle og unge, til dyr, til de fattige såvel som de rige« (»Mesterens guddommelige karaktertræk«, *Stjernen*, jan 1987, s. 43).

Gudsfrygt

■ Ældste Russell M. Nelson har sagt:

»Gudsfrygt er en egenskab, der er lige så vanskelig at definere som den er at tilegne sig. Skrifterne henviser til »gudsfrygtens hemmelighed« (1 Tim 3:16; L&P 19:10) ...

Simon Peter rådede os til at »vandre i hellig livsførelse og gudsfrygt, mens [vi] venter og fremskynder Guds dags komme« (2 Pet. 3:11-12).

»Guddommelighedens kraft: åbenbares i præstedømmets ordinancer (L&P 84:20). Gudsfrygt er ikke et produkt af fuldkommenhed. Det kommer ved koncentration og indvielse.

Gudsfrygten karakteriserer alle jer, som i sandhed elsker Herren. I er hele tiden opmærksomme på Frelserens forsoning og glæder jer over hans ubetingede kærlighed. På samme tid overvinder I personlig stolthed og forfængelige ønsker. I anser kun jeres præstationer for betydningsfulde, hvis de bidrager til at opbygge hans rige på jorden« (»Disse ... var vore eksempler«, *Stjernen*, jan. 1992, s. 71-72).

■ Gudsfrygt kan beskrives som oprigtig tilslutning til Guds vilje. Idet han indledte med et citat fra Moroni, sagde præsident Gordon B. Hinckley:

»Ja, kom til Kristus, og bliv fuldkommengjort i ham, og fornægt jer selv al gudløshed; og hvis I fornægter jer selv al gudløshed og elsker Gud af al jeres kraft, sind og styrke, da er hans nåde tilstrækkelig for jer, så I ved hans nåde kan blive fuldkomne i Kristus; og hvis I ved Guds nåde er fuldkomne i Kristus, kan I ingenlunde fornægte Guds kraft« (Moroni 10:32) ...

... Jeg beder til, at vi hver især må være lidt venligere, lidt mere betænksomme, lidt mere høflige. Jeg beder til, at vi må kunne kontrollere vores tunge og ikke lade vrede være årsag til ord, som vi senere fortryder. Jeg beder til, at vi må have styrken og viljen til at vende den anden kind til, til at gå den ekstra mil og styrke de kraftsløse knæ hos dem, der lider nød ...

Må Gud velsigne jer, mine vidunderlige, trofaste medarbejdere i dette store værk. Må hans fred og hans kærlighed være hos jer og bevare i jeres liv gudfrygtighedens kerne« (»Lad os efterleve evangeliet mere fuldt ud«, *Liahona*, nov. 2003, s. 103).

Næstekærlighed



■ Præsident Ezra Taft Benson fortalte, hvordan næstekærlighed kan læres ved at følge Frelserens eksempel: »Det sidste karaktertræk, som er kronen på værket, i den guddommelige natur er *næstekærlighed* eller Kristi rene kærlighed (se Moroni 7:47). Hvis vi virkelig vil stræbe efter at blive mere som vor Frelser og Mester, så må det at lære at elske, som han elskede, være vores største mål. Mormon kaldte næstekærlighed »det største af alt« (Moroni 7:46).

Man taler meget om kærlighed i verden i dag, og mange søger efter den. Men Kristi rene kærlighed adskiller sig væsentligt fra det, verden forstår ved kærlighed. Ren kærlighed søger ikke selvisk tilfredsstillelse. Kristi rene kærlighed søger kun andres evige udvikling og glæde« (»Mesterens guddommelige karaktertræk«, *Stjernen*, jan. 1987, s. 43).

■ Hvis vi skal blive kristuslignende må næstekærlighed være bevæggrunden for vore handlinger. Ældste Dallin H. Oaks fra De Tolv Apostles Kvorum forklarede: »Vi bliver udfordret til at gå gennem en omvendelsesproces frem mod det stade og den tilstand, der kaldes evigt liv. Dette opnås ikke kun ved at gøre, hvad der er rigtigt, men ved at gøre det af den rigtige årsag – nemlig Kristi rene kærlighed. Apostlen Paulus illustrerede dette i sin kendte belæring om vigtigheden af kærlighed (se 1 Kor 13). Årsagen til at kærligheden aldrig hører op, og årsagen til at kærligheden er større end selv de mest betydningsfulde gode gerninger, er, at kærlighed, »Kristi rene kærlighed« (Moroni 7:47), ikke er en *handling*, men en *tilstand*. Man tilegner sig kærlighed

gennem en række handlinger, der fører til en omvendelse. Kærlighed er noget, man bliver. »Derfor, som Moroni kundgjorde, »medmindre menneskene nærer næstekærlighed kan de ikke arve det sted, som du har beredt i din Faders boliger« (Eter 12:34; fremhævelse tilføjet)« (»En udfordring til at blive«, *Liahona*, jan. 2001, s. 42).

■ »Jesus Kristus er det fuldkomne eksempel på næstekærlighed. Han »færdedes overalt og gjorde vel« under sin tjenestegering og underviste i evangeliet og viste sin omsorg for de fattige, de lidende og de ulykkelige (se Matt 4:23; Mark 6:6; ApG 10:38). Hans kronende udtryk for næstekærlighed var hans ubegrænsede forsoning. Han sagde: »Større kærlighed har ingen end den at sætte sit liv til for sine venner« (Joh 15:13). Det var den største gerning, fuld af tålmodighed, venlighed og uselvskhed, som vi nogen sinde vil komme til at kende ...

Efterhånden som du fortsætter med at modtage Frelserens fuldkomne kærlighed, og du viser din kristuslignende kærlighed til andre, vil du opleve, at din kærlighed øges. Du vil opleve glæden ved at være i Herrens tjeneste. Helligånden vil være din konstante ledsager og vejlede dig i din tjeneste og i forhold til andre mennesker« (»Næstekærlighed«, *Tro mod sandheden: Et evangelisk opslagsværk*, 2005, s. 107).

Ydmyghed

■ Ældste Richard G. Scott har sagt: »Ydmyghed er af afgørende betydning for at opnå åndelig viden. At være ydmyg er også at være villig til at lære. Ydmyghed gør det muligt at blive undervist af Ånden og blive undervist fra de kilder, som Herren har inspireret som fx skrifterne. Den personlige væksts sædekorn og forståelse spirer og vokser i ydmyghedens frugtbare jord. Frugten heraf er åndelig viden, som vil lede dig både her og i livet herefter« (»Opnå åndelig viden«, *Stjernen*, jan. 1994, s. 86-87).

■ Som medlem af De Halvfjerds talte ældste Marlin K. Jensen om forholdet mellem ydmyghed og vores villighed til at underkaste os Guds vilje: »Sand ydmyghed vil uundgåeligt lede os til at sige til Gud: »Ske din vilje«. Og fordi det, som vi er, påvirker det, som vi gør, afspejler vores lydighed sig i vores ærbødighed, taknemmelighed og villighed til at tage imod kaldelser, råd og

tilrettevisninger« (»At vandre ydmygt med Gud«, *Liahona*, juli 2001, s. 10).

Flid

■ »Flid er at arbejde vedvarende, konsekvent, oprigtigt og energisk for Herrens sag. Herren forventer, at du arbejder flittigt – vedholdende og med stor umage. En flittig missionær arbejder effektivt. Flid inden for missionering er et udtryk for din kærlighed til Herren og hans værk. Når du er flittig, finder du glæde og tilfredshed i dit arbejde.

Gør meget godt af din egen fri vilje (se L&P 58:27). Vent ikke på, at dine ledere giver dig besked på,

hvad du skal gøre. Fortsæt indtil du har gjort alt, hvad du kan, selv når du er træt. Fokusér på det, der er vigtigst, og undgå at spilde tiden. Bed om vejledning og styrke. Planlæg regelmæssigt og effektivt. Undgå alt,

som afleder dine tanker eller handlinger« (*Forkynd mit evangelium*, s. 121).

■ Præsident Thomas S. Monson, rådgiver i Det Første Præsidentskab, forklarede, hvorfor missionærer bør arbejde flittigt:

»Missionering er vanskeligt. Det vil kræve al din energi. Det vil kræve alle dine evner. Det vil kræve din yderste anstrengelse – ofte mere end din yderste anstrengelse. Husk, at løbet ikke vindes af hurtigløberen ej heller kampen af heltene (se Præd 9:11) – men af den, der holder ud til enden. Bestem dig for følgende:

Bliv ved din opgave, til opgaven er færdig.

Mange begynder, men få slutter værdig.

Ære, magt og ros fra vor Fader og Gud kommer altid til den, der holder ud.

Bliv ved din opgave, til opgaven er færdig.

Bøj dig, sved lidt og arbejd ihærdig,

for ud af dit arbejdes sved og smil

kommer livets sejr efter den anden mil [forfatter ukendt]« (»Herrens hær«, *Den danske Stjerne*, okt. 1979, s. 60-61, og »Hold ud og bliv løftet op«, *Stjernen*, juli 1997, s. 71).

Missionærer befales at tjene Gud med hele deres »hjerter, kraft, sind og styrke« (L&P 4:2).

■ Missionærer, som tjener Gud med hele deres »hjerter, kraft, sind og styrke« (L&P 4:2) er i stand til at gøre en vedvarende, oprigtig og energisk fysisk, psykisk og åndelig indsats for at opnå deres mål

»Flid inden for missionering er et udtryk for din kærlighed til Herren.«

med at »indbyde andre til at komme til Kristus ved at hjælpe dem til at modtage det gengivne evangelium ved tro på Jesus Kristus og hans forsoning, omvendelse, dåb, modtagelse af Helligåndsgaven og at holde ud til enden« (*Forkynd mit evangelium*, s. 1). Den flittige missionær spiller ikke tiden, men ser hver dag som en mulighed for at tjene Herren.

Missionering kan være ensformigt og vanskeligt. Nogle dage er det som om resultaterne er små, men andre mere produktive dage opvejer de svære dage. Det er ikke antallet af dåb, der afgør en missionærs succes. At arbejde og tjene effektivt med Ånden er afgørende for, om man finder glæde i missionering.

Skriftsteder til studium og overvejelse

- Lære og Pagter 4:2-5
- Lære og Pagter 18:15-16
- Lære og Pagter 88:84

Skriv dine indtryk fra disse skriftsteder i din studiebog.

■ Ældste Jeffrey R. Holland omtalte forholdet mellem at stå over for vanskeligheder i missionering og at erindre Frelserens forsoning:

»Enhver, som udfører nogen form for missionering, må til tider spørge sig selv: hvorfor er det så vanskeligt? Hvorfor går det ikke bedre? Hvorfor kan vi ikke opleve en hurtigere fremgang? Hvorfor er der ikke flere mennesker, som tilslutter sig Kirken? Den er sand. Vi tror på engle. Vi tror på mirakler. Hvorfor flokkes mennesker ikke om dåbsbassinet? Hvorfor er den eneste risiko ved missionering ikke at få lungebetændelse af at stå i det våde dåbsbassin dag og nat?

I har god grund til at stille disse spørgsmål. Jeg har tænkt meget over det. Lad mig give jer min personlige mening. Jeg er overbevist om, at missionering ikke er let, fordi *frelse ikke er en billig oplevelse*. Frelse har *aldrig* været let. Vi er Jesu Kristi Kirke, dette er sandheden, og han er vores store og evige Overhoved. Hvordan kan vi tro, at det skulle være let for os, når det aldrig nogensinde har været let for ham? ...

... Når I kæmper, når I afvises, når I bliver spyttet på og smidt ud, så står I side om side med det bedste menneske, som denne verden har kendt, det

eneste rene og fuldkomne menneske, som nogensinde har levet. I har god grund til at løfte hovedet og være taknemmelige for, at den levende Guds Søn kendte alt til jeres sorger og trængsler« (»Missionering og forsoningen«, *Liahona*, okt. 2001, s. 30-32).



■ Præsident Thomas S. Monson forklarede, hvorfor missionering kræver, at vi trækker på alle vore ressourcer: »Missionering er hårdt arbejde. Missionering er krævende og fordrer mange timers studium og forberedelse, så missionæren kan leve op til det guddommelige budskab, som han forkynner. Det er et kærlighedsværk, men det kræver også ofre og pligtopfyldenhed« (»Den, som ærer Gud, ham vil Gud ære«, *Stjernen*, jan. 1996, s. 49).

Lydighed er en afgørende egenskab i missionering.

■ Der er en styrke, som kommer til lydige missionærer. Missionsledere fremhæver vigtigheden af at holde budene og missionærreglerne. Missionærer behøver ikke udvise blind lydighed, men snarere trofast lydighed. Stor fred kommer af trofast lydighed.

Skriftsteder til studium og overvejelse

- Joh 14:15
- 1 Nefi 3:7
- Alma 37:35
- Lære og Pagter 82:10
- Lære og Pagter 130:20-21

Skriv dine indtryk fra disse skriftsteder i din studiebog.

■ Sammen med de overordnede missionærregler har missionærer mulighed for at følge særlig vejledning fra deres ledere. • Præsident Gordon B. Hinckley gav et eksempel på den styrke, der kommer af at adlyde sin missionspræsident:

»For mange år siden var jeg på mission i England. Jeg var blevet kaldet til at arbejde på det europæiske missionskontor i London under præsident Joseph F. Merrill fra De Tolvs Råd, som på det tidspunkt var præsident for Den Europæiske Mission. En dag bragte tre-fire London-aviser anmeldelser af et genoptryk af en gammel, hadefuld bog, som blev udgivet for at være mormonernes historie. Præsident Merrill sagde til mig: »Tag ned til forlæggeren og gør indsigelse mod det.« Jeg så på ham og skulle til at sige: »Da ikke mig«. Men jeg sagde spagfærdigt: »Javel, sir«.

Jeg tøver ikke med at sige, at jeg var rædselsslagen. Jeg gik op på mit værelse og havde det, som Moses må have haft det, da Herren befalede ham at opsøge Faraos. Jeg opsendte en bøn. Jeg havde ondt i maven af skræk, mens jeg gik hen til stationen på Goodge Street for at tage undergrundsbanen til Fleet Street. Jeg fandt frem til forlæggerens kontor og gav receptionisten mit visitkort. Hun tog det, gik ind på kontoret og vendte kort efter tilbage med en besked om, at forlæggeren ikke havde tid til at tale med mig. Jeg svarede, at jeg havde rejst over 8000 kilometer, og at jeg ville vente. I løbet af den næste times tid forsvandt hun ind på hans kontor to-tre gange; og til sidst bød han mig indenfor. Jeg vil aldrig glemme det syn, der mødte mig, da jeg trådte ind. Han sad og røg en lang cigar og så på mig med et blik, der syntes at sige: »Lad være med at forstyrre mig«.

Jeg havde boganmeldelserne i hånden. Jeg kan ikke huske, hvad jeg derefter sagde. En anden magt syntes at tale gennem mig. Til at begynde med var han meget modvillig, ja, endda fjendtlig. Men så begyndte han at bløde op. Han endte med at love at gøre noget ved sagen. Inden for en time fik samtlige boghandlere i landet besked på at sende bøgerne tilbage til forlaget. Med store omkostninger fik han tilføjet en erklæring forrest i bogen, hvori der stod, at bogen ikke kunne betragtes som historisk, men kun som ren skønlitteratur, og at den ikke havde til hensigt at såre de velansete mormoner. Flere år senere ydede han Kirken en anden stor tjeneste, og hvert år indtil hans død modtog jeg en julehilsen fra ham.

Jeg erfarede, at når vi bestræber os på at være lydige mod præstedømmets opfordringer, vil Herren bane en vej, selvom der ikke synes at være nogen udvej« (»Hvis I er villige og lydige«, *Stjernen*, juni 1996, s. 6).



■ Missionærer, som trofast lærer at adlyde, velsignes med styrke. Præsident Ezra Taft Benson fremhævede forskellen mellem modvillig lydighed og villig lydighed: »Når lydighed ophører med at være et irritationsmoment og i stedet bliver vores mål, vil Gud begave os med kraft og styrke« (i »Lydighed

– Livets store udfordring«, *Stjernen*, juli 1998, s. 87).

■ Ældste Dennis B. Neuenschwander fra De Halvfjerds talte om vigtigheden af at adlyde missionærreglerne: »Missionens regler er vigtige på samme måde, som befalingerne er vigtige. Vi bør alle holde dem og forstå, at de giver os styrke, vejledning og grænser. Den intelligente missionær vil lære hensigten med reglerne at kende og få dem til at virke til sin fordel. Din mission er en tid fyldt med disciplin og målrettet fokus. Du må undvære noget, som normalt hører med til din livsstil: musik, tv, video, bøger og endda piger. Der er ikke noget galt med disse ting, ... men igen, der er heller ikke noget galt med mad, med mindre du faster, hvor selv en teskefuld vand er upassende« (»Til en missionærsøn«, *Stjernen*, jan. 1992, s. 49).

■ Ældste Richard G. Scott forklarede, hvordan personlig lydighed kan hjælpe en missionær til at bære kraftfulde vidnesbyrd: »For eksempel kan en missionær, som har betalt tiende, bære vidnesbyrd om de lovede velsignelser, som Herren skænker ved lydighed. En missionær, som har levet retskaffent, kan bære et stærkt vidnesbyrd, fordi han har haft åndelige oplevelser. Sådanne oplevelser er betinget af værdighed og tro på Frelseren« (»De underviser med hjertet«, *Liahona*, juni 2004, s. 11).

TING TIL OVERVEJELSE

- Hvilke af de kristuslignende egenskaber, som omtales i denne lektion, har du brug for at koncentrere dig om at udvikle på dette tidspunkt i dit liv?
- Hvad skal du gøre for at forbedre dig inden for de kristuslignende egenskaber, du har valgt?

- Hvordan sætter kristuslignende egenskaber missionærer i stand til at undervise mere effektivt i det gængs evangelium?
- Hvorfor er både *evnen* til og *ønsket* om at tjene flittigt vigtigt i missionering?
- Hvordan kan du udvikle en større evne til at arbejde hårdt for at blive en flittig missionær?
- Hvad er nogle af de velsignelser, der kommer af lydighed?
- Hvordan hænger lydighed sammen med det at have Ånden hos sig?

FORSLAG TIL OPGAVER

- Overvej din personlige fremgang i forhold til at udvikle kristuslignende egenskaber. Udvælg et eller to områder, du kan forbedre, og lav en detaljeret plan for denne forbedring.

ANBEFALET EKSTRALÆSNING

Tro mod sandheden: Et evangelisk opslagsværk

- »Næstekærlighed« (s. 106-108)
- »Tro« (s. 159-161)
- »Håb« (s. 73-74)
- »Ydmyghed« (s. 172-173)
- »Lydighed« (s. 93-94)

NOTER OG INDTRYK

JESU KRISTI
KIRKE
AF SIDSTE DAGES HELLIGE

DANISH



4 02369 13110 2

36913 110